

ວບູຮານຮຸກຂຽນໄດ້

หนังสือ ตำรา
อักษรบรรพ ประติษฐาน ให้มีชื่อ
เจ้าอนุสารภักษรณัติ

เป็นของนักปราชญ์แต่งให้ถูกถ้วนดีโดย
ความแข็งแรงมาแต่โบราณ

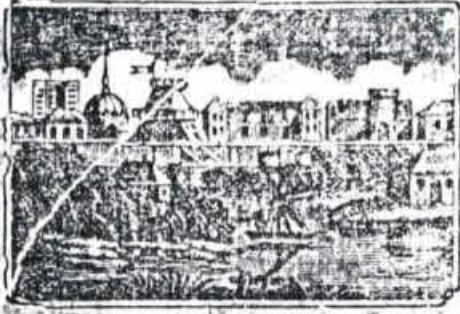
ในตัวของอักษรที่จะเขียนนั้น

ได้พิมพ์โรงพิมพ์สมุหราชบัณฑิตไทย

ทำโดยวิจิตรพิบูลย์ ภาณุราชกิจ

ได้พิมพ์ครั้งแรกใน ๖ งาม ๓ เดือน ๑๑ ปี ๒๕๐๐

จุลศักราช ๑๒๔๘

กรมศิลปากร

๑ รบเย็น รูป พิพม์แบบ เบื้อง

จี ยาย มอก

มา แต่ ทั่ววัน ตก นอก

เขตร ไท

เขตร แฉ่ง ไล่ ใน ขวชก

เสวิม ไล่ บัณนา

จงทวามราบ เียบ ไท

แท่งให้ เปน โศสง ฯ

ไว้ ล่า หวังสน เท็ก ๆ คี คี ของ คน

ทวามบ้านนอก ท่าง หวัง

เมือง ภา เท็ก ๆ ได้ ฐ มี หู มี คา บ้างเท่านั้น ทวาม คว

มี ทวาม

ประ สงค์ ทวาก จะ ให้เอก ทวาม สี่ละ เมือง บ้าน นอก เล่า เวียน ให้ ฐ

หนึ่ง คือ ฐ ทวาทวาม แบบ ไธ วาณ ของ นัก ปราช แท่งไว้ ทวาม

ความ เจริญ จะ ได้ มี แก่ เท็ก ๆ ด้วยแล ใน คุณ แก่ บ้าน

๑ บัณ ณะภาธิการะ ใ้
ปรรพการวมะสถิตย
เมืองชลฝ่ายกรมศิษย์
แจกสวระพญานุชนะ ใ้
๑ ตามรู้ ทรูเช่น ฐ
วงษุฒธรรมบุต ทิลา
ทนไทไม่เมธา
เท็ก ใ้ จุนทรุณู ไร
๑ สารณบัททหรั ใ้
อะ นุสารักษ ษรนิก
สำหรับหมู่หนูผด ๗
ขอ พชเส็ก ๗ เติก ๓ อย
๑ แบบเบาราคจะเริ่มรัง
การพริทนะไทรย
จั้งรุนแรงแต่งข้อไซ
มดแบบแบบยัด สกัถว
๑ นพทรณนุ มัตถนิม

บรรพชิต
จักไท
สมเด็จ ประติฐญ
แรกตั้ง ณะโม ๗
ปรีชา
เกษเกล้า
อดจ่า ใจ แย
ช่วยชี้ มีทาง ๗
นามสฤษดิ์
สาธวดี้อย
เล็กเกล้า เวียนเย
ชาน ๒๐ ท่อเวียน
โตโต แลนา
ก่อน แลว
เรียง เรือง เริ่มนา
ศลาษเก้ลาบาราวนา
มะนิษวีย์

๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

สัตว์:

วิบากเส้า

ภาคเพิ่ม ๖๖๒๒

สบ สิ้น ถึงประสงค์ .

ไต่ถาม พ่อเฮย

ຍ່ອມໄດ້

เรียนว่า จำแนก

เติกได้ รอบรู้

၈၆

จงมีแก่พระศุภคเจ้า

29

๑. เครื่องจักร

၈၃

หม่อมแก้วพระสงฆ์ใหญ่

7777

ມີ ຫຼື ອາດ ສາມາດ ຫຼາຍ

๔

พัญชน

อกฐาคคฆง จณชฌณณ
ฉฉจทณณ คคคทณ
บปมฝพพภม ยรตวคษลหพ อช

ทอน ก ๗ ทอน จ ๖ ทอน ฉ ๖ ทอน ท ๖

ทอน บ ๘ ทอน ป ๑๑

ทกทอนรวม ๕๕ มีชื่อว่า พัญชนะ ถ้า รวมเข้า

กับ ๒๐ สระ เรียกว่า อักษร ๗๕ เรียกว่า ตัวหนังสือ

ถึ ถึถ ๑๒ คำ

๑ ที่เกิดคำ เนตอักษร

กล่าวเป็นถถอนงำจำง่าย

างวางเสียงสำเนียงให้

ทฐฐานใช้ หักขัตฐาน

ชื่อักณฐะชาทา ลุชะ

ทั้นทะชาโอษฐาฐาน

ยิกมทุชะชะชาญ

คอ เพทาลพ้นปากมี

๑. ทั้นถึถ ถึถไรเงือก

เพทาล ถึถอก นาถึถ

๑ (ก) จรรณอักษรมี

เจก จักถรรพักณฐะช

ถึถเนียงถึถงคอ

กับ ถึถ ถึถสระ หนึ่ง

๕

ถ้าเนต

๑ วรรคหก อักษร

กับ

ตอน ๖ นอกเงือกตาล

๓ วรรคหก ๓ วรรค

ชื่อนั้นทันตะชา

๒ วรรคแปด อักษร

ริม ผีปากจากยะตง

๒ หนึ่งในท้าวชะ

สอง ๓ พ ก็พาที

๑ นั้น ทันโตฏฐะชะ

ออกไรรพันโอยฐ์เอมอาน

อีกสาม ค ๒ ๓ ที่ถ้ำเนียง

นามนั้นชื่อทัน ตะชา

ฝ่าย ๓ ๒ คงค่อว่า

แต่เสียงต่างสูงต่ำ

๕ ๓ วรรคเจ็ดอักษร

ทาดู ขาวจากตาล

ทั้งสี่ชื่อเพศาดินา

มฤตชะชื่อภาษา

ถิ่นกระตกไรพื้นว่า

วางสำเนียงเสียงให้ทรง

โอยฐ์ ชะชื่ออย่าหลง

กับอุจางโอยฐ์มี

๑ มฤตชะเช่น ชี

ทันตะชะตมภูฐาน

เป็นสองชะ มูฐาน ๓

วางเสียงทวนเป็น ๑ ว่า

เสียงเสมออย่าผลอ หนา

ออกไรรพันต่างกัน คำ

กัณฐะชาเรียกเพรียกพร้า

เบาแลหนักก็เข้าไป

กัณฐะชา คอจวนใจ

กกลางคอก ก เลี้ยงไว้
 ก ค ขง สี่เต่า
 ขก ห ลงคอกที่
 กบี ย ลงคอกอีก
 ๕ หมูขาวตาอุณ
 จ กลาง ๆ วางเลี้ยงตาล
 อัก ข ข ณ ณ จง
 ๕ หมู มุทขีชะหก ก ก ฏ
 เนียงกลางอย่าง ๆ จำ
 แกะข ณ ณ ร ตาล
 หมู ทันตะชะใน
 ต ต เลี้ยงที่ กลาง
 อักขีว ฏ ตาม ถ นา
 อักขีว ฑ แด ธ น
 เลี้ยงนั้น ขอกออกโรพื้น
 ๕ ถึงพวกโอษะวรรก

ข ข ให้เลี้ยงสูงมี
 เลี้ยงท่าเจ้าสอเสียดส์
 เช่น ข มีม้าย ก็ลายกัน
 ในวรรคปี่ตกตัง นั้น
 ทอน ๆ บรรยาย บง
 ณ สูงฉานศาลประสงก์
 เพศาคองแต่ท่า ท่า
 เจือกตาล พ่อ ฏ ฏ สำ
 ฐ สูงคำเจือกจำไป
 เจือกท่าชานนุสารโส
 ๕ วรรคให้ ฟังรู้รา
 โรพื้นวางสิ้นสิ้นหนา
 เลี้ยงสูงว่าออกโรพื้น
 กับสอง ถ ฟ ทำค่านั้น
 ทุ่งแต่ป็นสูงท่าเป็น
 บ ป อัก ข ราเงิน

ก้าเนต

ริมฝีปากจาก อะเกณท์ กลางสูงต่ำงจำไป
แปดเตี้ยๆยัง เตี้ยหนัก จะรู้จักกับ โฉน
แต่ว่าต้องบ่นท่องไว้ เมื่อจะมีใหญ่ได้ วิ จารณ
ว่าบ่อ ๆ ภาตเป็นราว เสพสืบสาวไต่ถาม ท่าน
ผู้ที่รู้ครูอาจารย์ เพื่อภายหลังอย่างรู้โดยทั่ว

✽ ข้างขึ้นได้ว่าด้วยอักษร ๔๔ ก็นั้น อักษร ๔๕ นั้น
แจกออกเป็น ๓ หมู่ เป็นอักษรกลาง ๘
สูง ๑๑ ทำ ๒๔ เรียงว่าไตรยางษ์คือองค์ ๓
✽ อักษรกลาง ๘ คือ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ
✽ อักษรสูง ๑๑ คือ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ช ส ห
อักษรต่ำ ๒๔ คือ ค ฅ ฆ ง ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ
ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ รวม ๔๔ ทั่ว
✽ เมื่อศึกษาเขียนถ่องแท้ จำ สวรร ๒๐ แด
พยัญชนะ ๔๔ ได้แม่นยำดีตามบังคับแล้ว
จงให้แจ่ม ออกเป็น ๓ หมู่ เป็นกลาง ๘

๑๑ ทำ ๒๔ ถ้าจำได้แน่นอนก็ดีแล้ว

๑๓ ถ้าหวั่นเป็น
เครื่องใช้ ใน อักษร แต่โบราณดุษณีมาที่ ให้
เรียกมี ชื่อต่าง ๆ ดังนี้

(๑ ไม่เอก) (๒ ไม่ โท) (๓ ไม่ตรี) (๔ ไม่ จัตวา)
(๕ ไม่ ทายก) (๖ ไม่ ทธชาฏ) ไม่ หันอาภาษ
(๗ ฟองตัน) (๘ นฤทิต) (๙ วิสรวรณี) (๑๐ ฝนทอง)
(๑๑ ฟองมันท์) (๑๒ โคบุตร) รวม ๑๓ ไม่

๑๓ ถ้าหวั่นเป็น เอกบรรพท่านเรียกหนอ
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ไม่ โท ท่านร้องเรียก มี
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ๗ ท่าน ถ้า เรียกว่า ไม่ตรี
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ๘ ท่าน บัญญัติเรียก จัตวา
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ๙ ท่าน สันสกฤตทาสี ว่า
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ๑๐ ท่าน ทธชาฏประกาศไป
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ๑๑ เรียกชื่อ หันอาภาษ ไซ
๑๓ ถ้าหวั่นเป็น ๑๒ เรียกฟองตัน ที่ อันนิยมน

என்

ໄມ້ ກ ກາ

๕. จุฬฟองคันที่นฤทิตไท สำหรับใส่ชุด นุ่งผ้า
ทั้ง ว่า แดงดำ ก็ ถิ่น นิกร :

❖ ไม้ ะ เล่า สัตว์รับเข้าประธัมภร ตั้ง
ภษ. กิยะเกื้ออะก่อน แดทะทะทะทะทะทะมี

๖ ขี้ตบะ ฝนทอง หนึ่งสองชั้น -สำหรับกินใส่
พริก ใส่น้ำมัน ก็เป็น นก เป็น ก็

กี่ ๒๐ ๕ ๕ ๐ ฟองมันที่นั่นประคม กิจ
 ล้อหรับกันจรรกไว้ ๕ ๕ ไก่บุตรสุดสุด

ทำนบ เรือนทองใช้จับเรือของความ อีก
มกราคม ปีที่ ตั้งหากฤกษ์มี สวรรคต

เขาคิว ห นำน้า ต้ม เพราะนี้ใส่ ในสวดนา
๘ ถิ่น วิถีถิ่นไทย เขาตวงไร่สักกับพยุขนา เข

'เอ เคียง กอรา จึงอ่านว่าเปนี่ ก กอไป
 ๙๙ ๙๙๙ ๙ ว่าตากทาง เข้าเคียงข้าง ก หนอ

ใช่... อ่านว่าแป๊ะ... ทา ไก่อ... แม่ ก กา เร็วกว่ากัน
 * สด... ก็ขยิบแป๊ะ... ใจ... หวังเจ้าตัว ก นั้น

REMARKS: [Illegible text]

อ่านว่า กิ กิ ภา หยัน

๕ สวรระ คือ พิน อี

ใส่หลังตัว ก เข้า

๕ สวรระ คือ พิน อี

ใส่หลัง ก ประจํา

สวาระ คือ พิน อี

ใส่บน ก หนอ อย่าง นาน

สวาระ คือ กิน อุ ใส่ใต้ กอ อย่าง ณ อ่านว่า กุ

ชือ กุ กน กุ สะด้าม มามี ๕ สวรระ คือ ก็น อุ ใส่ใต้

ก หนอ ณนี้ อ่านว่า กุ กุ มึง อี ไพร์พาที มั บูราณ

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ อันหนึ่ง หนอ อยู่ หน้า ฉาน หน้า ก

ชือให้ อ่าน ว่า เกษา โส มว ไป ๗

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ สอง อัน มา หน้า ก ใส่ อ่าน

ว่า แก กอ แก ไทร แล ทัก แก แก แล คำ ๗

๕ อิก สวรระ ใช้ ใ้ ใ้ นี้ เรียก ชือ มี มตาบ จำ ชือ ใ้

มัวญ กุ วระ ก่า หนอ เข้า ใส่ ใ้ หน้า ก อ่านว่า ไค ก็

กิริยา ทนา สำเนา

ฝนทอง มี อัน หนึ่ง แด

อ่านว่า กิ วิ อี คำ ๗

นฤทิต สะติ ทย์ ข้า

อ่านว่า กิ ฌ ฐาน

คือ ฝนทอง สอง สมาน

อ่านว่า กิ คำ ชือ กน

อ่านว่า กุ

๕ สวรระ คือ ก็น อุ ใส่ใต้

๕ สวรระ คือ ก็น อุ ใส่ใต้

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ

๕ สวรระ คือ ไม้ น้ำ

ไกเทียบ เป็นเสียงเดียวกัน นั้นพอ บางไทย์ใส่ตัว ย

ข้างหลังหนอ ไทย์ก็ไทย์ ๗

๕ สระโ คือไม้ โ ไข่ เอ ไทย์ ๓ โง ไข่ โส ๓

ก็อ่านไป ไทยกให้ ไทยมี ๗

๕ สระ ะ ๗ คือไม้ นำ กับสระ ะ ๗ สองสระนี้ ก

อยู่กลางหว่างสระมี อ่านว่า เกา เกาตลังกัน ๗

๕ สระ ั ๗ บุณฤทธิก บนหลังสนิกลากข้างนั้น ได้

ลงข้างหลัง ก ยัน อ่านว่า กำ กำไม้กำมือ ๗

๕ สระ ะ ๗ ประวิสรรชนี ได้หลังที่ตัว ก ฤ อ่าน

จำกระกะทำ กระที่ แดกระทิกะทะไป ๗

๕ ว่ามาในสระ อ ถึง อะ ๑๖ ได้ สองเสียง

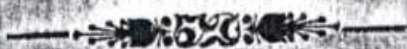
สำเนียงไป เป็น รัสสะ ทิ ชะ ตา ๗

๕ รัสสะก็มี ๕ สำเนียงว่า ชัน เบา จำ ๕ ๗ นอก

จาก นี้เป็น ที่ ๗

๕ แต่ ๗ ๕ ไป ๑๑ ให้ เสียงยาวว่ามะคภูมิเรียก

ที่ ๗ ๗ กำหนดจากจำพัตถน ๗

என

מח

၁၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇ ၁၈ ၁၉ ၂၀
 ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀

ท่านผู้เป็นอาจารย์ จงสอนเขียน } ให้แตกจากตัว เทอญ

อักษรสิบเข็ด ๗๕

สงขลา

โตฟ้าศวรร: จงสมาน

สมุด หักเข้า

จำแนกแจกวิจารณ์

๓๑ แรก แม่ภาณุเชย

พจน์ผดุงเลี้ยงสงฆ์

จากเจ้า ขงพินิจ

๑ ขณฉิวัฉิวัหห หะ ไว ไว ไว หะ จั หะ

❧ ពោះ ឈាះ ឆ្មោះ ពោះ ឈាះ ឆ្មោះ ឈាះ ឆ្មោះ

ค ค ะ ข ขา ะ ค ค ะ ท ท ะ

๕๕ ท่านผู้อาจารย์ จงสอนให้เด็กเล็ก ๆ จากเหล่าทูต

๑ ชัก ขร เตียง ท่าไท

กอบจกน

โศฬาสวรรณะ

ใส่เท้า

จำแนกงานและพิจารณา

គាត់ ក៏ ចាប់ ផ្តើម រៀន ប្រាសាទ ខ្មែរ ជា មុន បង ប្អូន ផ្សេង ទៀត ។

ແຈກຊື່ ສຸກ ໄດ້

๓๓๐๓๖๖ ๒ ๒๖

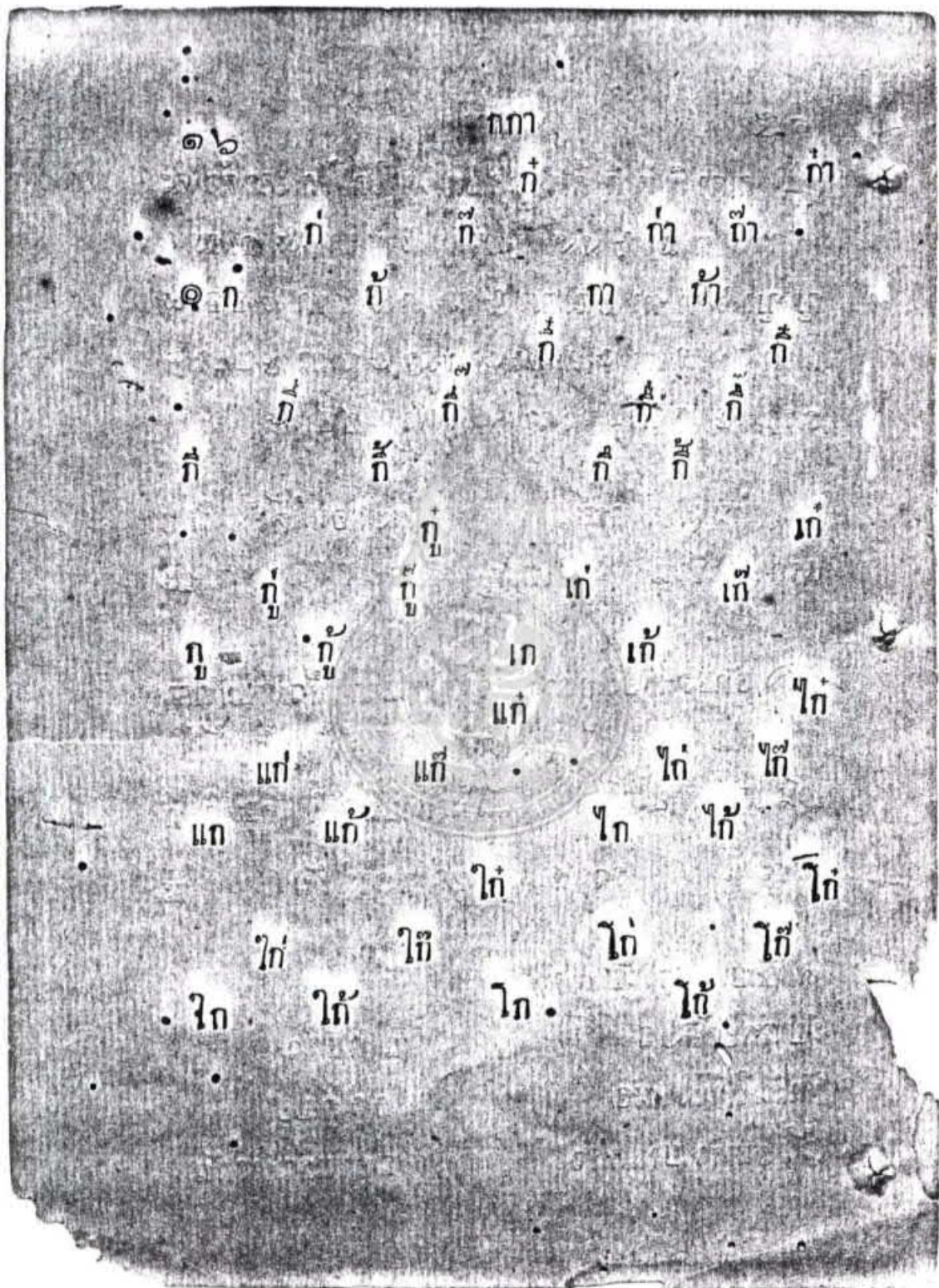
כח

ค คากิ คี คี้ คึ กุญ เค แคะ ไค ไก โค เคา คำ ตะ
คทา & ขา & งงา & ชชา & ซซา & ณณา &
ญญา & ททา & มฆา & นนา & ตตา & ถธ &
นนา & พพา & ฟฟา & ภภา & มมา & ยยา &
รรา & ดดา & ววา & พ็พ้า & ฮฮา &

๑ ท่าน ผู้ อา จารย์ งาม สอน ให้ เด็ก ศิษย์
แจก เล่า เขียน เทอญ ทั่ว

อักษรร เลียง ทดาง เก้า แจก แล้วเล่าแม่ กกา
จงฉันได้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
เว้น แต่ คำตายไว้ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐
กูกะ นี รวมตาม สิบ หก ยกไม่ ฉัน ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐

๑ อักษรกลางนี้	แก้	คือ ก
นับ ตลอดถึง	อ	แจก แล้ว
จากนี้ไป	ไม่	ก กั กั แอ
เว้น	ขาด	มา แด แล้ว
	แล้ว	พัง

[illegible]

๑๘

กกา

ผืนบ่อไว้

๗

อักษรรู้นับได้

สิบเอ็ด

เฮา . บ่า เน้า

แนบเข้า

จึงผ่น ถิ่น ลง เล้า

เสียง ถด ลง แอ

ข ขั หนอ แก้ว

ปากแก้ว วานผ่น

๑.๖ ขา ขี้ ขี้ ขู เข แอ

ข ข่า ขี้ ขี้ ขู เข แอ

ข ข่า ขี้ ขี้ ขู เข แอ

ไข ไข ไข เขา ข่า

ไข ไข ไข เขา ข่า

ไข ไข ไข เขา ข่า

วิจิตรจะ คำท่าย ผ่นไม่ได

๐ น & ๓ & ๕ & ๘ & ๙ & ๑

๐ น ๓ ๕ ๘ ๙ ๑

๐ น ๓ ๕ ๘ ๙ ๑

תת

• ห ต ฬ

๕ ๖ ๗

ตามนั้น

၁၇ ခုနစ်

٢٤

ແຂ

๗๗ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘

၁၇

๒๓

五

၂၇

一

۲۱

คำ

40

水

77

10

မင်္ဂလာ

二

١٠

10

LF

五

1

แก้

15

២០

កកា

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

កែ

תת

9 10

3

1

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

10

10

44

10

22

1

7

10

1

10-20-77

10

1

10

1

๒๓

ภก

โย คือของ โย

โย ยึดใน โย บร จา

ไช คือ มีไช ทนา

ไช ประ ฎิโสธเหตุ บอก กัน

ไช คือของ ไช

นายท่าน ไช ไช กัน ฉนิ

โย คือในสรรพ

อุบตโย โย ไม่นี่

โย คือคน ไช

พญาไม่ ไช บ้า ไช ฉนิ

โส สดโส ศี

สธาทโส น้ำ โส จริง

โส คือโส ไกร

โส เจ้า ไช ใจโส ถึง

โสพิ ทญิง โสพิ พิง

สังแม่ ผัวตัวโสพิ

โกล คือโกล ทลง

โมหะลง ได้ทลง โกล

ไถ คือภายไถ

ต่างคำ ไช ชื่อ ไช แด

โต คือสิ่งโต

ยะโต บท มคธ แปล

รวม ๒๐ ไม่ มัวญ แล แปลความออกนอกเต็กเยช

โกลง จำ คำไม่ มัวญ

โกลง โกล ไกร ไกร ไช

โกล ทลง

ใน โกล โส โส ยิง

คำไถ

โต ไร่ ไร่ ไบ บง

โย ยี่ต

ได้ดได้ ไส่ห้ ไบ

สิบ ม้าญ สองหน ๗

ไม้ มลาย ถักษณะชี่

สองสฐาน

จักบอกรแบบบรหาร

แห่งไร่

พวกคำมคช ขาน

ควรไต้ ย แฮ

ไม้ มะลายถักชี่

ส่วนข้าง คำสยาม

คำ ฉันท ๑๑ คำ ๗

จงจำคำไม้ มลาย ทวย ท้าย ไม้ มี ในจินตมณีน

ทั้งนี้ นา ท้าวไท้แลไพร่พล ทั้งพงไพร่แล

ไร่ นา เกวียงไกรไศทรา ชมตุง ทั้ง กรุงไกร

ฉับไว แลปลด ปัด แล ลูกไล่แล ควรรไถ

โยไฟ ปะไลไป แลร้องไห้จะไ้จริง เจ้าไท้จะรัก

ไฟแลทางไกลยังไปถึง ไหวหวนแลพริ้งพริ้ง แล

ไคว พระแล ไคตุลดา ทดงไค้แลไค้เกษ แล

ไควภพแลไควทรา ไค้ทงทูลธิยา ทั้งไค้ไค้ไค้

ไพร่บุญ ๑๑ บันไค้กระไค้ไฟ เราะไค้ไค้ไค้

พระบาท ฤๅไทยสาโดยท่า ฤๅ ไทยไทยแลอุไทย
 มหาดไทยท้าวไทยล้า ออไทยเลศในยจำ ฤๅ ไทย
 โน่นนา ฤๅ ทานท้าวสหัสใน พระภาติในยมี ส่อนมา
 ทนึ่งภาติในยว่า แปลว่าหลานกำชานกัน ฤๅ อุไทยทะ
 ไวยเล่า ว่าสองเนาแปลออกนั้น แลอะไทยโรคไทยน
 ทรายไทยเกทไทยมี สบไทยบอุปะไมย มโนไมย
 ม้าพาชัย อีกแปลคำ เร็ว ที่ แล้วท้าวจิตรที่คิตก
 ฤๅ บ้างไทยบไทยธรรม พนาไทยอาไทยทอง หิม
 ภาไทยบ่าง สุภาไทยมาไทยคำ ๖ นิภาไทยพิลาไทย
 ไสกาไทยพิไรบว่า สุราเมไรบจำ เจริญไทยเลื่อมไทย
 เกร ๖ ปดุมไทย มัชฌิมไทย บ้างนิมไทยทราเมไทย
 เช่น อธิยาไทยวิไทยปน อธิมาไทยสงไทยมี ๗
 อาไทยรบตามวิไทย อายุไทยยนิไทยนี้ ๘ ถือจาก
 นิศไทยที่ ๙ อุปัตทยาแลอาจารย์ ๑๐ กิเลศอนุไทย
 ขิพักษไทยวบสังฆาร ประชาวะไทยญาณ อาชาวะ
 ไทยอวย ไทยพร ๑๑ พวกพหล หมู่พลไทย ๑๒ มะหา

תת

— 10 —

โคลงคำตาย

ភ្នំ ពាង

ທ່າງນອຍ

มอญ หน่อ

เทพปถอย ทางความ ฯ

๑๗๓

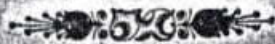
ต่างพร้อม

๗๒๓ แก่นา

หน้า หน้า กิ่งกษ.จ.

777

ภาคแปดอย่าง

ບທຣະເປີຍບແມ່ ກຄາ

ตาม'จะ จั จัก สิบ เนี้ก

อินทรี วิเชียร ชนิต

จงสถาน ศักดิ์ ขาน อำน คง

ee 1 ee 11 c 1 ee

८८ १ ८८ ११ ८१ ८८

๑ ' ยานี้ ๑๑ คำ ๑

ឥឡូវ ច ចង់ ដឹង ទៅ

อธิปไตย ระเทศา

๑๑๖ เล่า ระส่ำ

สวระจำณะเท้านี้

คณะทำงาน กภาคสาม

๖๖๖ ตาตณะหนู น้า จะรีราปะทาฟอด

กระณะหรือกระตี่ไป คำว่า

תת

พุดายะต่อไป

2

๓๐๖๒

ที่ใต้ปรปรีชา

ឯក្រែងច្បាប់

ឧបាយកល ៣

บ่อตมระจ. ๑๓

អ្នក ក៏ចង់

๓๑ ภาวะ:

แต่ได้ตะ

๕
/ปะบกะทู้ทำ

๗ รร่า ๓๖

ธานี ไคตง

• 7

11. 2. 1971

๓๑

กกา

นะโมนะมะนี้ มีนา พระศุภะตมทา ลำด้า

ผู้ระหทา ทิคุณะแฮ นมะตติยะว้า คำเข้าบุธา

นะโมนะมะนี้ มีนา พระประฏิเวธา อยู่เก้ลา

ประวิสุติสारा ทิคุณะแฮ นมะตติยะเค้า คำเข้าบุธา

นะโมนะมะนี้ มีนา อริยะธากา หมูไ้ ประฏิ

ปะทากา ระกะกาแฮ นมะตติยะไ้ ว่ารู้ ทุไป

นะโมคำร่านี้ จาจา ทติยะนมะกา ระไ้ ทิระ

นะว้า ทิระไ้ไ้แฮ จะว่า กกาไ้ เต็กรู้ ปุระเวียน

กขาล์ว้อ ขงนา จอธรรา ว่าไ้ ฏฐทอ

ตตมา บอธมม บอธ ๘ ไ้ เต็กรู้ จอเวียน

แม่มก ทอไ้ กกา แดกิดี้กัณนา เล้าแล้ กุก

ทอไ้โกทนา ไ้ทอเทากาจะ เต็กเล้าเจ้าจาแฮ แม้ใช้กกา

กถาง ก กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

กั กั กั กั กั กั กั กั กั กั

ทำก... ต่... ทำหมู่จั่วให้หมู่ไม้ นานา

ทำก... ต่... ทำหมู่จั่วให้หมู่ไม้ นานา

๕๕ นะโมพุทธานะนี้... เปนคำกะ

แปลว่าข้าไหว้พระ... พุทธเจ้า

สถิตอะนิ ชฺฐานะ... ใจเก่า... ดูแล

เทพระอยู่เกล้า... เล่าได้ ใจ... เสร

ณีน พ ๑๑ คำ

๕๕ จจากแปลอีกไป... ที่มีในแม่ กกา

เสียงสูง ๑๑ นา... คือ ตัว... ถึง... มี

เจ้า... ทำหนอ... คือ... น... สามนี้

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕... ๕๕...

๓๓

กกา

นำ ม เช่น ฝน สมอ แสม สมี คำ เรียก ใช้ ได้
จะ จี พระฉวี ขี้ ข่า ๕ ฝน ได้ ไส้ เอก ไท
เท กอ ย่า ใจ มอ ทรอง รำ เวง ฎ ใน คำ จะ แจก จัว แก
ผล กไป ๕ ซึ่ง อ ขา ขิ ขี ขัง ขัง ขง ขง ข่ง ข่ง
ไขง ไขง ไขง เวง ขา ขา ขะ ขิ ขัง ขง ขง & คำ ทา ข
แจก เป็น ตัว อย่าง กอ ฎ
ก่อ ไป ให้ กรู สอน เท็ก ให้ เล่า แจก แยก คำ นำ ไป เทณ ๗
๕ ขนอ ขนา ๕ ขมอ ขมา & ขบอ ขบา & ขรข ขรา &
ขลข ขลา ๕ ขวข ขวา ๕ ขงข ขงา ๕ ขนข ขนา ๕
ขมข ขมา ๕ ขบข ขบา ๕ ขรข ขรา ๕ ขลข ขลา ๕
ขวข ขวา ๕ ขงข ขงา ๕ ขนข ขนา & ขมข ขมา &
ขบข ขบา & ขรข ขรา & ขลข ขลา & ขวข ขวา &
๕ ผงอ ผงา ๕ ผนอ ผนา ๕ ผมอ ผมา ๕ ผบอ ผบา ๕
ผรข ผรา & ผลข ผลา & ผวข ผวา & ๕ ผงอ ผงา &
ผนอ ผนา & ผมอ ผมา & ผบอ ผบา & ผรข ผรา &
ผลข ผลา & ผวข ผวา & ๗

၈၈၇

7

14

72

22

ເຊັ່ນ

ເຈົ້າ

• 12/1

72

၇၁၆

၁၂၆

၈၆

תת

ไฉ่

1927

၅၂၁

ໄໝ້

17. 17

நா

ໄຫ້

173

217

๕. รนอ รนอ & รนอ รนอ รนอ & รนอ รนอ รนอ &

ឆ្នាំ បុព្វបុរស & បុព្វបុរស រាជ្យ & បុព្វបុរស បុព្វបុរស

๕. นกข. นกข. นกข. & นกข. นกข. นกข. & นกข. นกข. นกข. &

ឈប់ ឈប់ ឈប់ & ឆាប់ ឆាប់ ឆាប់ & ឆាប់ ឆាប់ឆាប់ &

นางนพ งาม งาม งาม & นพ นพ นพ &

ព្រះបាទ នរោត្តម & ព្រះបាទ សុីហនុវរ្ម័ន & ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័ន &

๓.๓๓.๓๓๓ ๓๓๓ & ๓๓๓๓๓๓๓๓ & ๓๓๓ ๓๓๓ ๓๓๓

ผ่นผ่นผ่นผ่น & ผ่มผ่มผ่มผ่ม & ผ่บผ่บผ่บผ่บ &

ដួរច ដួរច ដួរច & ដួរចដួរច ដួរច & ដួរចដួរច ដួរច &

๙ ตึงอึงอึง & สนนอนสนน & สมมสมมม &

ศปช-สปช สปช-สรอสรอสรอ สกชสสชสสช

สารบัญ

๓. จำแนกแปดกอธิกเล่า มีในเค้าแม่กกา อักษรกตางีสนา

100

၈၈

107

[illegible][illegible]

កក់

ແຈກ ນາ

อ่าน เจ้า

ออก เช่น ๑ ๒ ๓

เรียงไว้ ส่งไป. ๗

น.ม.

หกสิบ

นงอ แด

ห้อง

ทั้งนี้

ทำไ้สูงเสีง ๖

หง ไห่ก แต่ง ไห่ก ไห่ก

ຈກ-ລະ ປະ ວິນິຍານ ຯ

๒๐ หยา & หตอ หท

T:

แก้ม จิต

แห่ง ๗๒

๓๙

กาก

มันจอย่างถึงจิต

เจิมแจก

สูงแฮ

หงอ หง่อ หง้อ เช่นใด

กอบไว้

จงวิจารณ์

หงอ

หงา

หัง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

หรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

ไทรง

เหงา

เหงา

เหงา

เหงา

เหงา

เหงา

เหงา

หงิ หงิ หงิ หงิ

คำ ทา

ตั้งมันข้างใน

ทนอ ทน่อ ทน้อ & ทมอ ทม่อ ทม้อ & ทยอ ทย่อ ทย้อ

ทรอ ทว๋อ ทว๊อ & ทลอ ทล๋อ ทล๊อ & หวอ หว๋อ หว๊อ &

๙๖ อักษรทอง กลับได้ ใน แรก

กต่าง ทำ สูง งาม แรก วัช วัช

จักฉัน ย่นย่นแยก ยิงอย่าง ญาณ เชน

ทามวรคป ยักย่อน หยทยอย บอยธิบาย

กรอ

กรว

กรอ

กรอ

กรว

กรว

๙๗ กรอ. กรอ กรว กรว

ปรอ ปร๋อ ปร๊อ ปรอ & ตร ตร ตร ตร &

๙๘ กต กต๋อ กต๊อ กตอ & ทลท ตลท ตลท ตลท &

ปล ปล ปล ปล & ทวอ ทวอ ทวอ ทวอ

๙๙ อปออปออปออปออปอ อปออปออปออปออปอ อปออป

อปออปอ อปออปออปออปอ อปออปออปออปอ อปออปอ

อปออปอ อปออปอ อปออปอ อปออปอ อปออปอ อปออปอ

อปออปอ อปออปอ อปออปอ อปออปอ อปออปอ อปออปอ

อปอ อปอ อปอ อปอ

๔๑

กกา

ข

วอ

วรา

อ ๖๓๐

วอ

วรา

๖๓๐

วอ

วรา

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๖๓๐

๔๒

กา

มวอ

& คตอ

& คตอ

มวอ

คตอ

คตอ

มวอ

คตอ

คตอ

มวอ

&

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

& มวอ

&

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

&

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

มวอ

၆၈

תח

ทวิ ๒

ที่ ๖๖

๗๓๑

๓๖๖

3. 11. 11. 11. 11. 11.

‘**NOT**

ທຳ

ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ
 ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ ຫຼວງ

❧ พรอ พรอ พร้อ พร่า พร้า & พลอ พล่อ พล้อ
พวอ พว่อ พว้อ & กริ กรี กรุ กระ & พริ พรื พรุ พระ
เหล่านี้ คำตาย

ก่อนนี้ คำเทียบในแม่ กกา ข ยานี้ ๑๑ คำ

๑. ๗ มา ก ข ท่อ มา พ่อ แม่ ก กา ก็ ก็ มี เถา มา

แต่ ขวาคทา คำ ของ ขวาคต่อ มา เล่า หงอหงา

เคาะเข้ามาจ้า นกตู่ทำ นมคำถ้าสี่สิบ

ໄມ້ ໄມ້ ເຄົ້າ ໄມ້ ເຂົ້າຕີ ຕະໂສ ໄມ້ ໄມ້

ถ้าเข้าใจในกอบหนอ ๖๖ วา มา พา ที่ สัก คำนี

๕ คำ ขี้ตม ๖ คำ ให้ จำพต ๗ กั๊ก ๘ กั๊ก มี ๙ ถั่ว ๑๐

ที่ท่าม้า แดงท่าม้าคำสี่ อำเภอ อำเภอ อำเภอ อำเภอ อำเภอ

มามีในหมุก กอ ๙๙๙ แลว่า ขาา เถ่า ที่มิ เค่ว ข

ข้า ข้ามี มาทอ ก ข้า ข้าไป ๙๙๙ ต่อนี้ จะ ทา ทา

คำภษาที่ไทยใช้ จะจมีในไทย จะแก้ ใจให้ คำจว
ไหว พระระทะนะ ไทรย ไหว้ กุได้ ให้ รู้ว่า แน่ หนูผู้
มี ล่า มาตุจาทาสะติ ๙๙๙ คำว่า ก กา เจ้า ก ข เค็ดตา เจ้า
สระ ให้ รู้ดู ไทรทริ และ ไรศิทาหวิ มี

๙๙๙ ห น่าฤาว่าไซ้ ๙๙๙ ไม่เข้าได้สั ภาหนธ บ่อ
ไม่มี ทุให้ คัทธสารา ๙๙๙ ไม่มจญ ๙๙๙ ไม่มจาย ๙๙๙ จาทุ ๙๙๙
ใส่เกษาใส่ใจใครใคร มา ให้ ไหล ทนาใหญ่ ๙๙๙
๙๙๙ ให้ใหม่ใช้ไซ้ คำ ในใบจำคำเตลันนี้ ในใส่ใส่โต
มีใส่พิ พิแถมที่ ๙๙๙ ชื่อ ๙๙๙ ๒๐ เค้า ใน ๙๙๙ เจ้า
เล่าจำใจ ๙๙๙ กาทัน ๙๙๙ ๙๙๙ คือ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙

หาวิชามาใส่หู ๕ ๖ ๗ ในโลกา ที่จะมาวิชา สู้
 วิชาหน้าตักนี้ ทำเราผู้รู้วิชา ให้ได้ใหญ่โต ถ้ามีผู้
 ทำการระชา เราไม่มีเมธา ก็วิชาผู้รู้ ๕ วิชาแปลหนาเจ้า
 ว่ารู้เท่าทฤถิ รู้เท่าเหลาโดถิ รู้เท่าคณโดถิ
 ๕ ธรรมณะรู้ได้ จะรู้ในข้อเสชา ถ้ารู้แต่วิชา
 ทำท่า มาที่มีไป ๕ รู้เดชะวิถิ รู้คำภีร์หมอนอน
 ๕ รู้คำปรีชาได้ รู้ทำไรแลโถนา เหล่านี้วิชาท่า
 ไม่ภาถา เสาเกหา รู้กขแลก ภาถได้แท้แลถ้ามี
 ๕ รู้คัมพะกะระ รู้ในพระธำมคำภีร์ผู้รู้ จะรู้จะ
 พุมีพิภก ๕ จะมีแต่ไชยะ มีตะบะตะระสา ภาถอช
 โลกา ก็วิชาที่รู้แล ๕ ว่าย่อภอรู้ไว้ จะต่อไป
 ว่าในแม่ กก ต่อ ก กา แล อย่าอ้อแอ้ เอ้อ โยเอย ฯ

จบคำเทียบแม่กก

๕ สวรรประทับเจ้ากับ	พญชนา
แยก แยกเปนกก	แม่ ทน
ระบิยับเวียมเวียงมา	ถึงแม่ กก โสย
ก กับ ก หนอวัน	ยันเข้า คำเคียว

๕๕ ก ๆ เรียบกรจบเข้า
 พยัญชนะกตฤกมเกิดยว
 สวรรอบแบบอกเทียบ
 ๖ กักฉาดพากย์เพียง
 ๕๖ หันอากาศลาตเบื่อง
 เปนกักประจักษ์หนอ
 ๗ สวรระประกกลาง ก ๆ
 แจกแปลก กก ๕๖

คำเทียบ
 กักฉาดเกิดยว
 กก จึง จจ แส
 ชือแล้ แม่ กก ๖
 บณ ก ๆ
 เปรียบก พ็รอง
 เปน กก จากย่เยย
 เรียบกร้อง แม่ กก ๖

๑ กลอน ดีดีท ๑๑ คำในแม่ กก ๖

๕๕ แม่ กก เล่าเอา สวรระ ประสมคตฤกับพยัญชนะ
 เหมือนละม้ายคักด่าปกกา แต่ กก มา มาก สวรระ มี
 ๕๖ นับส่วนอักษรหมก ทั้งตัว ส กก ๒๕
 นับเสียงสำเนียงคต ๑๗ ครอบภอจบคำ
 ๕๖ แม่ กก กณะนาไต้ ๓๖ ไต้ ถึง กะ สำ

เนียง ที่ ๑๖ คำ

แม่ กก ตกสระ
จจากจำแนกนั้น

ตัว ก ๑ เข้าสระ
กตมเกลี่ยคว่ำเตี้ยวให้

อีกกก เอาเอาหันอากษ
แทน ๑ สระวอก

ก ๆ ณาเอา ๑ สระ
วรกรรมชำนชานคำอีก

อ กีก กีก กีก กีกแจก
กับ ก ส กต ตาม บทแต่

แกก สระ แชก นั้น ที่ แท้
สกตแล็กประจำ

สวรา เข้า แชกนำตัว ก นำ สระก ที่
ก ประจำ ถ้าเนียงคำ ไกกวา

กลาง ก สอง ข้าง นำหถึงหนา

หนึ่งน้อยสระที่ตกกัน

กอบเข้าสระทุกทนั้น

ประสมกันนั้นสืบไป

ก อีกสระกตเข้าไว้

เรียก ก ก หนอเป็น กก

ขึ้นวางพาดไว้ บนศก

กลีบ จาก กก มา เป็น กัก

หว่างกลางคละคะณะ

จระว่า กาก ปาก กะพี

สระแชน นั้น ที่ คือ

กุก กูก แด แด

กับ ก ๑

แลไกกไ้ เอา ๑

กอกใช้ใส่

กชก นาม

ตามพยานา กว ก มาสกท ไป ๙๙ บางอาจารย์
 ท่านท่านอยู่ ว่าสระ ๒ จะต้องได้ สำเรจรูปแปด
 ไป สระ ๒ ต้องได้ มี ๙๙ เกียก ก็ ก อักษร
 ประสม ขึ้นตามสระนี้ ๙๙ ตามมี แล้ว
 เอา เป็น ย ปลง ๙๙ เกียก นาม ตาม สระพอ
 ๙๙ ๑ ก อย่าหลง กสะกตจรรตง คำ
 เทียวางพนา ๙๙ เกียก จบเค้าม ๑๗ ประสม
 เต้า ๙๙ อ้า กสกต ตั้งสกตมา ในข้างหน้าจะ
 แจก ไป ๙๙ ธรรมเนียมหนึ่ง สือสยาม ใช้สระ
 ตามอักษรยาไทรย หลังนำพยานาได้แลบน
 ถ่างต่าง ๆ กัน ๙๙ ๙๙ แล ๙๙ ๙๙
 ๙๙ เอาไว้ข้างหน้านั้น ๙๙ มา หลัง พลัน ๙๙
 อันเบื้อง ท่ามี ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙
 ประสมที่ ๐ นฤทิตหนบนมี ๙๙ ประสัณฐะนี้เนา
 หลังนา ๙๙ ตามถ้านึ่งเตียงขึ้นลง เบา หนัก ชาง
 สูงกลางต่ำ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙
 ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙ ๙๙

จักแจกไป ๐ หงก หงัก หงาก หงิก หงึก หงึก
 หงึก หงุก หงูก หงอก หงอก หงอก หงือก
 หงึก หงึก

๑ หนก หนักร หนาก ๑ หนิก หนึกร หนาก ๑
 หกร หกร หกร & หกร หกร หกร & หกร หกร หกร ๑

๒ ขนก ขนักร ขนาก ๑ ขนิก ขนึกร ขนาก ๑
 ขกร ขกร ขกร ๑ ขกร ขกร ขกร ๑ ขกร ขกร ขกร ๑

๓ ฉนก ฉนักร ฉนาก ๑ ฉนิก ฉนึกร ฉนาก ๑
 ฉกร ฉกร ฉกร ๑ ฉกร ฉกร ฉกร ๑ ฉกร ฉกร ฉกร ๑

๔ ถนก ถนักร ถนาก ๑ ถนิก ถนึกร ถนาก ๑
 ถกร ถกร ถกร ๑ ถกร ถกร ถกร ๑ ถกร ถกร ถกร ๑

๕ ผนก ผนักร ผนาก ๑ ผนิก ผนึกร ผนาก ๑
 ผกร ผกร ผกร ๑ ผกร ผกร ผกร ๑ ผกร ผกร ผกร ๑

๖ พนก พนักร พนาก ๑ พนิก พนึกร พนาก ๑
 พกร พกร พกร ๑ พกร พกร พกร ๑ พกร พกร พกร ๑

๗ ฟนก ฟนักร ฟนาก ๑ ฟนิก ฟนึกร ฟนาก ๑
 ฟกร ฟกร ฟกร ๑ ฟกร ฟกร ฟกร ๑ ฟกร ฟกร ฟกร ๑

เกวียก เกวียก เกวียก

กตก กตก กตก & กวก กวก กวก & วก วก วก &

คตค คตค คตค & ควก ควก ควก & มวก มวก มวก &

ปตป ปตป ปตป & ปวก ปวก ปวก & ปรก ปรก ปรก &

อักษรสุนทรอักษรสุนทร ษร ษร ษร & ษร ษร ษร &

ชตช ชตช ชตช & ชวก ชวก ชวก & ฌตฌ ฌตฌ ฌตฌ &

ฌตฌ ฌตฌ ฌตฌ & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

ฌต ฌต ฌต & ฌวก ฌวก ฌวก & ฌร ฌร ฌร &

[illegible]

ต่อไป ๕๘ ห หน้าว่าหาไม่ ไม่ตรีเข้าได้ หาไม่
 ไม่ตรีมีนา ๕๘ ให้ดูรู้แก้วเสนา ๕๘ ย่าเร้าเรียกหา
 เหวว่านะเจ้าเรอบอก ๕๘ ทาทุรู้ปากบปากอตา ที่ใน
 ที่นอกที่ตรอกที่ไทรก ไยก เขือก ๕๘ ให้ลอกอย่าหลอก
 ทาหลอกใส่ปลอกลอกเปลือก ผูกเขือกค้ำแฉกแตกนิก
 ๕๘ บักหอกที่หอกยกหลีก ๕๘ ย่าหบกอย่าหบก ๕๘
 พริก ย่า พริก จากไป

๕๘ ให้หลีกขบขบผู้ลัดใส่ ๕๘ ให้นึกตกใน ขำมะอย่า
 ละหลีกเล็ก ๕๘ ย่าอย่าทำอึกกะตึกเทวีก ๕๘ ย่าบูกอย่า
 เบิกให้ ๕๘ ฤกษ์ให้ราคามากมี ๕๘ ในคิกฉีก ลูจะที ๕๘ เคา
 ราชร์ใจคดียกโลกย์โอบมก ๕๘ มีดุกอยู่โลกย์โอบ
 หลีกใจ โศกผู้คึก ๕๘ ใจอีกฮักโศกไถก เก็ก ๕๘ ฌีหลอก
 ไม่ได้คอกเค็ก ๕๘ ไม่มีฌีเล็ก ๕๘ ฌีใหญ่ไม่มีแฉนา ๕๘ ฌีมี
 แท่น่าอะเนด้า ๕๘ ไม่หลอกได้หนา ๕๘ เราว่าให้ดูรู้จัก
 ๕๘ ฌีหนูฌีหนูตกครัก ๕๘ ฌีหนูคู้ฌี ๕๘ ปลามักหลอก
 ปากมากมี ๕๘ ถ้าว่านะรานา ๕๘ หาไม่ชี้ชี้

มาฟ้าไทรยี่ปี ถูกยกมา

ในแม่ภกตทได้

กับอีก คคช

ล่าไต่ยี่ใช้สกลทก

พ้นจากภกตทให้

ก ข

ทอได้

ม คช ม้างแฮ

เนกใช้ ในมคช ข

แจกกคใช้ ใน ม คช

๑. กैं กาก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๒. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๓. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๔. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๕. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๖. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๗. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๘. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

๙. กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก กัก

กค

แม่กก จากเขตรก ไร่

ในมคธ

จง เร่ง ตู ก้า ทนค

ฉีก บ้าง

สขามยอมพากย์พจน์

มี พ่อ

แจก ย่อ ฤทธ ยถอ้าง

รอบรู้ คู่มือ ข

ทว ง ทนอ ไร่ ไร่

ในมคธ

มีแต่เนา เหมาสกค

ลอบ เข้า

จึงไปแจกแผนกบท

บอก กค ยก แส

จง เต็ก ตู รุ เจ้า

มคธ เต็ก ไปเฮย

๒ อันสวระมคธ ไร่

๘ มี

คือ ไร่ ไร่ ไร่

๔ ไร่

ไร่ ไร่ ทวี

ครบแปด

ไร่ ไร่ อีก ไร่

แจก ไร่ ในมคธ

๑ กขคชง จณชณญ ฐฐทณณ ทณทณ

ปณพณม ยรลวสทพ้อ ๓๓ ไร่ในมคธ ไร่

৬৫

תת

๑ พยัญชนะมคธไว้

๓๓ แล นว

สวระแปดจากตาม

ติดไฟ

กัณฑ์ ๑๖ สวรรคนาม

សាម ឆេរក

รวม ๔๕ ปี

เด็กโต ๖ ปี

คำฉันท์ ๑๓ คำ

๖ แม่ ก ก ฌ ก ข คำคมบทกวี คำสยามน้ำพา ที่
ใช้กันมีสาร สาร ๖ ยากแถมเบญจ ฟ้าสา ฐ ก
ไปพูดว่า จิตกมณัทกมา พิก นา ยก นรท คำ

๑) ชาวภูไทหรือภูไท อยู่สูงภูไทอุทกน้ำ ทลิตท สาธก
ธรรม กะตีกจำจากทุกไป ๑ ตารกพันธ์กรวรรณิก
สาวกไซ สรรพกตลทไทรย์ ช่าง กัลลภโอมก มี

* ปฏิภาหฺวระจาทก อประณมกทศก คีเหมุตกล
มกมี อธิบภ กระทบทของ ๑ ทงบรรพฏากแลถวิบาท
จธต์ถากไต้สิ่งของ สารโศลกสี่โศกถอง เค้า

חח

[illegible]

เรียบเรียงคำที่ยักเยื้องกันแม่ กก ไร่

๖

ด่ม ชาก	}	ไอ รุก ๆ	}	ถูก ใจก	}	ตัก ฅก
ทิวระ าก		กตานุก		กุด ใจค		ท่อยชก

เขื่อนนาก	}	น้ำกระฉอก	}	ทิ้ง ฤก	}	ถ่าน ฅก
นุกกระชาก		ซ้ำชอก		เงื่อนกระตก		ตาม ทัก

ข้าง ฤาก	}	โค ฅก	}	ตา แดก	}	ถ้อง เตือก
ปลิง ทาก		อิกกะทีก		กระ แทก		ทาง เปน เตือก

ผ่น ผก	}	เกบ ผัก	}	แห้ง ผาก	}	ไว้ เปน แผน
ชาย พก		หุบ พัก		เสมอภาค		บาน แพนก

เข้า ผอก	}	ถั่ว เปน ผัก	}	ของ ผาก	}	ไม้ ฅก
ยา พอก		แฟง พัก		บู ฟาก		ตาม ฅก

พระ ฅก	}	ซ้ำ ฅก	}	ผา ฅก	}	นก แตรก
น้ำ ไทชก		คัน ฅก		ช่อน ฅก		เสียด แตรก

วา ฅก	}	น้ำ ฅก	}	ไม้ ฅก	}	คัน ฅก	}	อักษ
ทาง ฅก		จิน ฅก		ชอบ ยัก ๆ		นก ฅก		

๒๘

ก ก กง

กตาง

สูง

} นำ อักษรต่ำ

๒๘

สม หงอก } ไร เหงือก } น้ำ หนัก } ถวยก นก }
ทถึงอก } นก เงือก } ตำ หนัก } พักชน นก }
เหี้ยยวหนัก } ลัก ทนออก } ห่อหมก } เข้า หนัก }
รู้ ลี นึก } ภาบ นอก } ตามก } ทาง มรรค }

พุดหมาก } ส มุก } จ มุก } สวมหมวก } คอห้วย }
น้อยหมาก } ใช้ มุก } น้ำ มุก } นำ มวก } พวกยักษ์ }

ไกร หยาก } คั่นชุก } คั่น แสยก } เข้า หยก }
ตกยาก } ฐี ยุก } ทาง แยก } ทนาม ยอก }

เคียว หักๆ } อรรคมกรก } กาน แสรก } บักหลัก }
ยอก ยาก } ตก นรก } เต็ม แรก } ข้อ ถัก }

เอ็ก เกวีก } จับ สลาก } ยับ แหก } บวยก โลก }
ทาว ฤกษ์ } ชุก ลาก } เปลี่ยน แลก } พ้า โลก }

๒๗

กง

ฉิ หลอก	ทา เหลือก	คตา แหวก	} ฤๅปนอย่างแฉฉา
ชุก หลอก	คัณ เลือก	บาง แวก	

wild Buffalo

รูปมดิงษเพริศพริ้ง

ทวายนฝรัง ๆ ภา

วิฤตะ บัฟฟาโล

เตกรำค่านอกไว้

เพรภา พ่อเฮย

สิดไ้

พจนะ แย

จักได้เจรา

๐ กก แวก แวก

ถึง กก หกทัก

กง ถึง ทนึ่ง-ง จรท

ทามเรื่องเนื่องเรียงไ้

จับ บท

กอบไ้

จักสกท แจก แย

รเบ้นบไ้ ใน ก ข ฑะ

๗๐

กง

๑๖ สวรรคตะเก่า ด้วย

อักษรา

เสียงจักเป็นมัทธมา

ทมาเก่า

ง จงจรรต สกต ทนา

จำแนก แจก แช

โอยฐ์ อำน ขาน คำเก่า

เรียมเก่า แม่ กง ข

กง

กึ่ง

๑๗

กง

กวง กิ่ง กิ่ง กิ่ง กิ่ง กง กง เกง แกง

กงง

โอง กอง กวง เกียง เกื่อง เก้ง

เกอง

๑๘ จงจ้งจาง ๑ ฆงฆ้งฆาง ๑ ฆงฆ้งฆาง ๑ กงก้งทง ๑

งก้งทง ๑ บง บ้งบง ๑ ปง บ้งปง ๑ องอ้งอง ๑

๑๑๖ สวรรคตะเก่าด้วย

อักษรา

เสียงซึ่งจักเป็น อูชา

๑๑ เก้า

ง จงจรรต สกต ทนา

จำแนก แจก แช

โอยฐ์ อำน ขาน คำเก่า

เรียมเก่า ขง ข้ง ขาง ขะ

๓๑

กง

๕ ขง ข้ง ขาง ขิง ขิ่ง ขึง ขุง ขุข ขง แง โขง
ขง

ของ ขวง ขึง ข้อง ขิ่ง } ข ขง ข้ง ขาง ขิง ขิ่ง ขึง ขุง ขุข ขง
ของ

คอง คึง คาง คิง คิ่ง คึง คุง คอง แคง โคง คอง
คอง คึง คาง คิง คิ่ง คึง คุง คอง แคง โคง คอง

๑๖ สรามากตะกั่ว อักขระ

๒๔ เตียบง นีจะ ทำเจ้า

ง จง จรจลลคณะ จำแนก แจก แยก

โอยชู้ อำนชานคำแก้ว เรียบก ไร่ คองคังคาง ข

๑ คองคัง } คางคัง คึงคัง คึงคุง คุงคอง แคงโขง คอง
คอง

คองเคียบงเคื่อง เคื่อง } ข คองคังคาง & ขงขึงขาง &
คอง

งงจ้งจาง & ขงข้ง ขาง & ขงข้งขาง & ขงข้งขาง &
ขงข้งขาง & ขงข้งขาง & ขงข้งขาง &

กงก้งกวาง & กงก้งกวาง & กงก้งกวาง & กงก้งกวาง &
 กงก้งกวาง & กงก้งกวาง & กงก้งกวาง & กงก้งกวาง &
 กงก้งกวาง & กงก้งกวาง & กงก้งกวาง & กงก้งกวาง &
 กงก้งกวาง & กงก้งกวาง &

๑ ข ถึง ๙ สูงตบที่ นม สิบนี้ จัก ข
 นำ ทำ คำ กลับเป็นสูง สดุดีได้
 ทวี นม นมหนาพุง เต็มกตะ ประแ
 ขจากแปดกลดให้ ขง ขง ขง ข
 ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข
 ข
 ข

๒ ข ถึง ๙ สูงตบที่ นม สิบนี้ จัก ข
 นำ ทำ คำ กลับเป็นสูง สดุดีได้
 ทวี นม นมหนาพุง เต็มกตะ ประแ
 ขจากแปดกลดให้ ขง ขง ขง ข
 ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข
 ข
 ข

၈/ ၈

ங

[illegible]

๗ นำคำทำนี้

ใน กง

แจกแปดกสิบสองตัว

โดยสุชา

เสียง ห ไม่ ระหง

หยาบ อับ

ชัก.ทำ.คำ.สง.จ้

ตั้ง หัว หงอ ห หาย

แถม ท น้ําทองขี้

ดู ทั้งทั้ง ทาง & ท่ง ท้งท่าง & ทมก ท้มกมาง &

ยบ ยั๋ง ยาง ๘ ทรง ทรงทรง ๘ ทดง ทด้ง ทดาง ๘

ห้วงหลัง ห้วง ๘ แยก ปริมาณไว้ กอไว้ แด่ นาท

อักษร กลาง บ้าง เข้า เปน เต็ม

กับ ทำ ทำ กตม เกตียว กล่าว พ้อง

อิติ ทำ ทำ นำ เต็ม ทำ กตม กตม แะ

จากสองแพรก ของ เรียบกรือ สองกลั บ

สิบ หก สวรรมา ตละ ด้วย อักษร

มีนิ มา บวร นับ เก้า

นำ เลียง ทำ ใน ตอน ง จรด ตกดนา

เติก ย่านานคำ เต้า เรียบกร้า กรงกรังกราง

กรงกรังกราง & กลงกล้งกลาง & ก้งกรังกราง &

ปรงปรังปราง & ปลงปลังปลาง & บ้งปรังปราง &

จรงจรั้งจรวง & จลงจล้งจถาง & จ้งจรั้งจรวง &

ทรวงทรั้งทรวง & ทลงทล้งทถาง & ท้งทรั้งทรวง &

ทรวงทรั้งทรวง & ทลงทล้งทถาง & ท้งทรั้งทรวง &

อขงอข้งอขวาง & อลงอล้งอถาง & อ้งอข้งอขวาง &

ทำ ทำ ทำ นำ กัน

กรงกรังกราง & กลงกล้งกลาง & ก้งกรังกราง &

ขรง ขรั้ง ขราว & ขถง ขถ้ง ขถาง & ข้วง ขว้ง ขวาง &
 ทรง ทรั้ง ทราว & ทถง ทถ้ง ทถาง & ท้วง ทว้ง ทวาง &
 อรง อรั้ง อราว & อถง อถ้ง อถาง & อ้วง อว้ง อวาง &
 พรง พร้ง พราง & พถง พถ้ง พถาง & พ้วง พว้ง พวาง &

แจาก เสจี่ สำ เรอี่ ไว้ ใน กง พ่อ เขย
 ยิงแต่ ผันสรพทรวง เสก ค้อย
 กลางสูงท่าคำคง จำ ผัก ผัน แย
 ผัน บ่อ ภูอ เต็ก น้อย ทราบค้อย ไร่ วิถาน ฯ

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

กง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

ก้ง

๓๖

ก

เก้ง

แก้ง

เก้ง

เก้ง

แก้ง

แก้ง

เก้ง

เก้ง

แก้ง

แก้ง

โก้ง

ก้อง

โก้ง

โก้ง

ก้อง

ก้อง

โก้ง

โก้ง

ก้อง

ก้อง

กวง

เก๋ยง

กวง

กวง

เก๋ยง

เก๋ยง

กวง

กวง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

เก๋ยง

จาง จ่าง จ้าง จ้าง & ฆ้อง ฆ้อง ฆ้อง ฆ้อง & ฆ้อง ฆ้อง ฆ้อง ฆ้อง &
ตง ต่ง ต้ง ต้ง & ตง ต่ง ต้ง ต้ง & บง บ่ง บ้ง บ้ง &
ปง ป่ง บ้ง บ้ง & ของ ฮ่อง ฮ่อง ฮ่อง & วน วน วน วน วน

๗๘

ก

ก กัง กัง กัง กาง กัง กัง กัง

ก่ง กัง กัง กัง กัง

กิง กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

กิง กัง กัง กัง กัง

โก่ง กัง กัง กัง กัง กัง

โก่ง กัง กัง กัง

เคียง เคียง เคียง เคียง เคียง เคียง

เคียง เคียง เคียง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

ก กัง กัง กัง กัง กัง กัง กัง

{ ๗๘ อักษรทำ }

๗๙

ก

ท่ง

ท้ง

ท้ง

ท่ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

๘

ท้ง

ท้ง

ท่ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

ท้ง

๘

ท้ง

ท้ง

ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง &
ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง &
ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง &
ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง & ท่ง ท้ง ท้ง &

๘๐

กง

ผง ผ่ง ผ้ง ๕ ผง ผ่ง ผ้ง & ผง ผ่ง ผ้ง
ตง ต่ง ต้ง ๕ ตง ต่ง ต้ง & ตง ต่ง ต้ง
ตง ต่ง ต้ง ๕ ตง ต่ง ต้ง & ตง ต่ง ต้ง &
ตง ต่ง ต้ง ๕

กักร

จักร

กักร

กักร

จักร

จักร

* กกร

กักร

&

จกร

จักร

&

คักร

คักร

คักร

คักร

คักร

คักร

คกร

คักร

&

คกร

คักร

&

ปักร

ปักร

ปักร

ปักร

ปักร

ปักร

ปรกร

ปักร

&

ปรกร

ปักร

&

กักร

กักร

กักร

กักร

กักร

กักร

กกร

กักร

กกร

กักร

&

๙๑

กง

อคง

อัยง

อคง

อคง

อัยง

อัยง

อคง

อคง

& อัยง

อัยง

&

กวง ก้วง กถง กัถง กวง ก้วง

ก้วง & กัถง & ก่วง &

ขวง ข้วง ขถง ขัถง ขวง ข้วง

ข้วง & ขถง & ข้วง &

พวง พ้วง พถง พัถง พ่วง พ้วง

พ้วง & พถง & พ้วง &

จบ สัน ทำ ทำ นำ ดิน ไทย ย่อ

๙๒ ก่อ นี อำน คำ เทียบใน แม่ กง แถ นา

๙

เอน แล่ แผ่น ชื่อ ข้าง
 ชัด เหนก เหนกรูป อัด
 อื่น รูป เรียง รอบ วัด
 นว ชัด สม เจริญ ขึ้น

เนก ชัด

นำ ขึ้น

ชัด มุข

นำ ขึ้น อัด คำว่า

๐ คำเทียบสาทก ที่อง

นำแต่คำทวาราน

กกา กก กง การ

กลึงกลดปลดแปลกล ใหญ่

๙๙ นิตรกิตกิตกอบร้อย

มาใส่ สอนเสกเต็ม

ใจบิณฑิกรบอดเต็ม

จึงเทียบเรียบคำพ้อง

นิ ทาน

แกะ ไค

แกมกอบ กัน แย

เหตุให้ ตามรนิ น ๖

คำ เกล็ด

สอกลัดอง

สอน ตัด แต่ เต็กแย

ตอบต้อง ทนระกฏ ๖

๑ ภาพที่ ๓๑ ทำ อย่าง ผก แฉ่ง ๑

๕๕๕ มาถึง ตก แจากันณกตมากง เต็ก ๆ ๕๕๕

อย่าหลงสาธก กง ค่อเวียงมา แต่ ก็อง คระ ทะกก

ผิดเข้หมก กกกว่า คำใช้ ในภาษาต่าง ๆ มีที่เมือง

เรา คำมีที่ในกรุง จ. แต่งปลงผดุงเข้า โอษฐ์

ตั้งนี้เค้า แปลออกเล่า จงเข้าใจ คำว่าโยนายัง

แปดออกทั้ง ว่าใด ๆ ถ้าเขียนเรียกสิ่งของ : ที่จะ

กองศาวิธ :- คำนวณในไทย จะตองใช้ ในแมกง

เพลง ๗ ทนงตึงผอง แฝงเพลงทองของประ

สงค. สงคางทกกลางตง. นมประสงคสงเสน. นว. ไท.

ฟ้าร้องว่าเพราะอะไร ก็ยังมีคนอย่างนี้แหละ

ของเจ้าเมวักขัยโควี่ แลวงหนอกนอมน้อยไป ยิ่งทวี

ใคร่ ในของมี กระบุงแตกทะกั่ว ถึงคร่ำคร่าทอง

ท่วงมี ผำ นุ่งมั้ง ท่วงมี ใจยังท่วงท่วงอิ-โทยะ

❖ กวางโง่งอย่างหม้อ นกทูตใช้ไม่ได้ ที่ยัง

หน้าวงมีห่วงใย คิดต้องใจ ระ ไล ระ วัง ๕ กะ ตั้งทะ
แกรงเล่าถึงว่า คร่ำ เก่าเผ้าพิตรหวัง ของเราเอาไว้ก็รัง
รกรกรวังน่ากลัใจ ๕ อีกแล้วเหล่าผู้พี่ของตี่ รังรัง
ไว้ มั่งมีหนักสัดเท่าไร ตี่ใหญ่ ยิ่งแรงคั้ง สิ่ง
ของน้องอะเนก อติรกรมาก มั่งคั่ง ใจมุ่งผูกหวัง
ว่าของเราเมารักษา

ไม่รู้ว่าคุณหลง โมละสง หลอกกาษา ไม่พึ่งอำมะ
เทศนา ตรองอำมาหาบนี้ ๕ ไม่ตฤกระภักบ้าง อนิ
รัง ทุกจึ่ง ที่ อำมะพระมา พี่ พระ วิโนัยไว้ รุ หู
๕ เม่าเก่าเม่ากรัง ๆ สว่าง เม่าบ้าง ยังมี อยู่ แต่เม่า
ว่าเราดู ยังไม่ทนอมอะระนา ๕ เม่าว่าเรายังไม่ใช้
แถมเม่าไปไม่ชรา ติริเม่าเราขึ้นมา ตามเม่าว่าหนูฟัง
๕ ว่าไว้ ภาอได้ละติ ได้ทำวิหิร รอรัง ถึงจะเม่า
เม่าไม่กลัง ภาอรู้ดูไม่สู้ตั้ง ๕ ถ้าไม่รู้ดูเม่าหนัก
แรงหลงรักสกรัง รังรัง ไม่รู้กลั้มแต่กลัง ทำแต่
ก้ามอยู่ว่าไร ๕ ถ้ารู้บ้างระวังมี ใจก็กลั้เม่าเม่า

১৫৫

อย่าให้ ไหม้ เป่ล่า ๆ เขาออกเล่า คือ เถลิง ฤ
 ษะดาหนา บำ เห่ง ไทยะธำ มั ประจำ แกร

เจ้า เสาไม้ เสาเล็ก ไทใหญ่หนา ต้องแตกข้ามะ คาคืออยู่
ไม่ จ้าสักรั้วไร ตระราเก่าตหม้อ ไม่ รัดหนอดย

เพียง ไทน์ คงแน่ แก่ไข่ ประไลย ดังว่า ม่อทนอ
 ทั่ว เพ็ ไฟฟ้า ถิ่นบว ไฟระวระบวถึง ดึก

ไฟประไถยจึง จ มาถึงแน่ แท้จริง ๒

[illegible]

สี่ตะกั่วไท่ มีตะกั่วห้าหกรของ ภูเขาประมานาจากดูลึง

การปลูกพืชสวน : การปลูกพืชสวนในสวนสาธารณะ

กง

นี่ จงยกยวนาจาเรา เอาสติตรึงหนา มร

ณาเดาเจ้า หมองดูหมิ่นเขาเรา มี มอระนังเฒ่า ผั่งนอง

ไม่อยู่ คู่ สุริโยทนต์ เขาเราต้อง ย่ำศึก ชัย

ของทองแดงก็กัด เมาหนัก แะ มุขปากถลอกถลอก

ใจใจบ่อกุยาพอดแผล สาทก กก กงแม่ หยตยั้งแต่ เท่า

นิทาน ต่อ นิทานคำแปลก เข้ามาแทรก ขรอนุกรมออกว่า

มะรุอามีคำเสขียา เต็ก คักยา กู รู แฉนา ๗

❖ อะทิตะถัมปิ เปอะนินเทนิวัตระวัง ทานาถิธัมมัง

ถัฟพะพะย้งมะหา ทะ โย ไสกำ นะ มัตถายะมะกาพะถัฟ

พระโส คัดเสวณะโม. กะ โรมิหังสสะตัง

มหาดินแดนนี้ อย่าง อินทระวัญ ๗

๑. เกือบจะปกติทุก
สิ่งสอนด้าย ทออยู่ วิชา โดย

บัญญัติทวิติศึกษา สาทวิมา ศิษย์ศึกษามรณมรรค ใน

เรื่องขย วิต ขอปฏิบัติ ให้ ถวณถ ความม่งามแถความ

๓๖๖

เจ้าเพชรประเคนของโต องค์ผู้ใหญ่ ๆ องค์
โหนดนา หัตถะบาทกรอย่างกลาต คัดดา บวงมือว่าณะแปล
ออก มีน้อมกายเข้าไปใกล้ บวงมือได้ ประเคนทั้งนี้
หนึ่งหมื่นทั้งให้ มี เฉียงมา ข้างหนึ่ง จึง ประเคนพลัน
จึงรู้ คำที่ ทำกับ บิ๊ยะ ในของที่เข้าเกราะฉนิ์ แล
ญาณ ลาล่า อัน มี พืชน์พรรณ ก้องทำ กับ บิ๊ยะ ท่าน
บอกณะออกจาง ว่ากับ บิ๊ยะกะโรหิณี จึงเอานะชา
ลาตราอ็คคี่ ทอิกจี้ ผ่านแล้ว ว่าไป
กับ บิ๊ยะภินเต คำจาง เถ่าจาณะ ให้ จง ได้ แม้ของ
ไม่ควร ใด ๆ ก็จะได้ กับ บิ๊ยะ พลัน แปลงคำ ทำกับ บิ๊ยะ
ให้ พร้อมกะหยิกถ่านนี้ วิโนกรรมท่านทำกัน อยู่
วัด นน ท้อง รุรา
กลุ่มน้ำเล้าไร่เข้าเย็น ต้องทำให้เป็นสองกลุ่มทดนา
กลุ่มเข้าดินกับกะเข้าปถ กลุ่มเอียนอย่างณะทำกลุ่มฉาย
อย่าให้ เข้าปถฉลาหรร ให้เรือจางลงไปละลาย
ฉัตรของจางของให้ไว้ น้ำที่ถวายนะทุกองค์ ๆ

ก็ตรากาชนไปวางไว้ เห็นอิเฑาะ เตียงเขียงขอนไม้
 พริ้งแก้อีเหล่านี้นี้ไม่วรร อย่างร้องเพลงมัลลธงถ่าๆ
 ละคอนรำให้ แะเตียงสวน จงเว้นก็จาชะบิชะบวงน คน
 เจ้ามาน บาสา ไถยัง จงเปนเช่น ซากี้ เจื้อชวย สง
 สอนง่ายสุระจะนังจงชื้อกรงกำรงถ่าจิง มุขวาท
 บ่ออาจวจา ผรุศราปคำยาปกาย ราวรานวัย
 จงอย่าพุงหนา ส่อเสียดคำนำฉันทา เจ้าอย่ามาพุง
 จาเลยมี จงกรุณาเมตตาสัตว์ อย่าผูกมัดสัตว์เบียด
 เสียดสี อย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ถักโน่น นี้อันสำคัญ
 อย่างมีจิตวิทิตอาชวฏ พยาบาทคิดแข่งเตียบตนัน อย่า
 กินเก็บเขมับศวัน กระกระทะกรรมมุนมามเปน ๗
 สิสท้าวางสมา ทาน นิจการปรกติเว้น อุโบสถกำหนด
 กณทั กาศะบุคคะพรหมจรรย
 ๑๔ ๗๗ ที่ ๑๕ ๗๗ อีก ว่า ๘ คำนั้น ๆ ความ
 บัณฑิตกษณะอัน พุทธะบัญญัติ ทรงกวีได้มี
 ๑๕ ๗๗ แล้วมาอยู่จิต จงประวิบัติ อย่างว่ามานี้

กงจะ เพ็ดนเจริญ มี เป็นนิมิตปราช ฌาตภอ อนึ่งเล่าจะ
 สอน ที่ทำยตอน คำสารูป ข้อ เจ้าจงฝึก ศึกษาต่อใน
 คำข้อสรูปไป ๗ นี้ แนนุจะนุ่งห่ม ดูภอสม แต่
 ทามวิไลย์ อย่า นุ่งถกทำพอกใหญ่ เช่นชนไพร่กระ
 ตุม ภา พวณ ๗
 ห่มแต่ผ้า ไชยบ้านบุญ อย่าได้ ควรห่มก็แต่งฉาน
 จงสวมเสื้อ กันเนื้อกัน พิศมีร้ายว่าจะพานพาธา อย่า
 เค้นตะทำกรังกรังใจ ๗ จึงแล่น ไถกันหนา จงไว้
 จิตกิริยา ให้ เปนที่หน้าจะเชยชม แม้นัง จง นัง
 พับเพียบ ให้ ราบเรียบระเบียบงามสม อย่าเยียด
 ทำอกอกเข้าระทม มีอเชยหยิกกะดิกดิน นัง เก่าอีที่โรง
 เรือนเล่า อย่าแกว่งทั่วไวยกกาย นัง ทัวใจหนักแน่น
 คงแผ่นผืน เสาหินปักเป็นหลักสุธาเวลา ทานี กุตุ ที่ จง
 ใต้ มีออกหงทโทษา จง พากย์เพียร เรียบอักษรา อีก
 ยรณีกัทั้งจิตรจำ ทั้งนะโมภัสสะ คำไว้ พระเจ้า
 เป็น ถัว หักฉาว่ากล่าวเนียง ในคำให้ชัชานา เจ้า ๗

ก่อ กวไป เอ็นคำให้ก่อ นมัสการ จปวิโลก
 ภิกขุทวารงวัประมาณ แต่การอื่นมกอ อย่างถิ่นถิ่น
 วนาท ในท้องธาดจะเสียบไปหนอ ความมีนเมา
 เติลา ก่อ โกลัษชะข้อเทียบจากร้าน มี มา จะเล่าเรียน
 อะไร ๆ จะเรีกลงไปเสีย ซึ่งปัญญา ถิ่นนี้มีทระอระกู่สะ
 ตา จะนำจิตมาให้ได้ เสรี หมดมมี ต้องธระมาน
 ภาษา ต้องธธระมาซึ่งอินทรีย์ ต้องออกทนทาง
 ชินที่ตะบะ มีมั่งหมั่นไม่เหน็ด อย่างเห็นแก่ ความขาด
 จิตรทิตหากจะหาจะเห็น จงพากย์ เพียรเล่าเรียน
 เจริญ ทุบเขียน ศักดิ์ ทั้งวัดประจาง จะเลื่อง ภา
 ภาษามีอวิโดย ุเขียน ทุบไว้ งามตามประสงค์ เขียน
 ไม่ผิดลิตวิคตง จังหะวงวรคตจักราเขียนดี ภาณ ชัย
 ที่ฐาน โอฐอ้วนอ่านเสนาะหนักหนา แน่ เจ้าเราพร
 ณา ผลที่มาได้ ศึกษาเรียน หนึ่งสื่อ ไทย์ไกรรู้
 แท้ ๆ สมควรแล้ว จะเปน เสมียร แม้รู้ มากยิ่งพากย์
 เพียร ท่อนลกขบับจะอุปประรา จะเลือน ที่ มียศศักดิ์

เป็นหลวงอาตักษณัฎฐา เสมียนตรา ฤๅ เป็นเจ้าคุณ มี
 บัญญา ผู้คนชักชวนเกลื่อนไช้มี ไปไหนได้ นังกลาง
 เป็นขุนนางเหตุหนึ่งถือนี้ อา นิสงษทงวิเศษมี แม
 ตกยากก็ไม่ยากนาน คงมีผู้ มาอำหนัจย พัททกษช่วย
 หากปะวิหาร ใต้บวช อยู่จะยิ่งญาณ เป็นอธิการ
 ทำนอาจารย์นา จึงว่าให้หมื่นสมรรคมักความรักษวัย
 เร่งศึกษา บัญญาเจ้าจะมีมา เพราะฝึกฝามากอุปการ
 เพียร ถายมือเมาะก็เพราะเขื่อน หมื่นฝึก เพียร
 เขียนทุก ๆ วัน จำได้มากมวช ข้อ เพราะหมื่น
 ทำเป็น นิพนธ์วันตร์ เทาตาไวยากขึ้น รู้มาก นั้น เพราะ
 หมื่นต่อหนา ถ้ารู้แล้ว หนึ่งถือไทย เป็นเหตุให้
 รู้อื่นอีกหนา ขอมมกอบท มา ถาอื่น อีก มาจะรู้มาก มี
 หนึ่งถือสังสกฤต หนึ่งถือ ตักขัน นา วิ ฤๅ โรมัน บัน
 ตามี รู้ได้ นี้เพราะหนึ่งถือไทย ญรุงสยามเรา
 เกิดอยู่ ต้องให้รู้หนึ่งถือไทยไว้ คือ เรียบรู้
 หนึ่งถือไทย ยกเป็นใหญ่เริ่มแรกกว่าเรียบ เหตุทำทวี

ตำรา สรรพภาษาท่านมาคิดเขียน ไล่ในสถานจาร
ไว้เจียร ไล่ป็นเขียน สมุทมากมาย ท่านออกรู้คุณค่า
บรรด สรรพที่จะรู้ขึ้นได้ ความแปรื่องปราชญ์ถาค
ไว้รู้ มีขึ้นได้ เพราะท่านออกนา ถ้าไม่รับผู้มา
วานให้ช่วยอ่านซึ่งตำรายา อ่านไม่ออกกลั้มกลอก
หน้า ไม่ขายหน้าตาเขาบ้างแต่ๆ ทั้งบิดามารดาเจ้า
ก็จะศรัยบศรัยพลอยเนาเหม็นชื่อเสียงเขา ถิ่นรำพัน
ๆ เยาวะเยยอภัย ๗ นำไม่ขาย อยู่วิหิตหิตอะไร
อยู่ จึงไม่รู้ หนังสือบ้างนาย ประมุขนั้นเป็นคน ชาย
เลียบ เปล่า ๗ ไม่เข้าการ. แน่หนุ เหตุนี้ เรา จึงมี
พนันบรรหาร เตือน บอกเล่าเนาตำนาน เป็นนิทาน
สาธกมา เพื่อจะให้เจ้ามีเพียรหมั่นเล่าเวียนรับเร่ง
ศึกษา ทั้งการชั่วมีดเมวบ้าง พยาธยาทะลกละนอง
ทั้งการเล่น เล่นการวิ่ง การตั้งตั้งยี่กองของหงส์
จิตรติลำพอง ว่าบิตรมีบุญญา ๗ พ่อแม่มีเงิน
มากเป็นเหตุหากไม่ศึกษา เหตุยังเบรว่าเจตนาบุญญา ไม่

ปรีชา ยังละเล็งใจ ละเล็งจิตร ไม่ติดภาก จึงไม่
 • ฝึกวิชาได้ จิตรเต็ม เต็มเมวไป ว่าเป็นใหญ่ไม่ หยุต
 พาล ไม่คิด บ้างถัวปลั่งพลาก มัวประมาณพละก
 เสี่ยฐาน ลงเย็นยับอับประมาณ เหตุไรที่ไม่ปรีชา
 แ่น้หนูตู่ ทำวิธ มีสติทริทรรค หมั่นให้มาก
 พากย์วาจา ถ้อยกะเกดึกษาแด เราสอนไว้ ไก่ตัก
 ได้กลับจิตรคติใหม่ แดกลับใจไม่ผันแปร สักสอน
 แด สิ้นเท่านี้ เอย ะ

๑ กง แยก แยก ที่ สิ้น	สุด นั้น
วิภทตกตจะแยกกัน	แก่ง นี้
กง(ง) ก่อ(จ) จวน	เรียงเรียง ในองแอ
(จ) ท่วงกตสทกชี้	ทั้งนี้ สิ้นคำกับ ๗
๑ แม่ กต ส ทกชี้	จ น
๗ อิก ๗ แด ณ	ทอไว้
ทอน(ง)(ค) ยก(ณ)(ณ)	ของจรวัก ๑๐ แอ
ท่ากตสืบแปรไว้	กับด้วย สาม ก ข ๗

๑ อักษร(๒) หนึ่ง นี้
แต่ว่าคำสยามพจน์
ภาษาอื่นกอบารต
สระกะฎาภาษาได้
๒ ๓ สกตบทใช้
ทวิขอรรถยังกฤษ
ราชวี เมศประประสิทธิ์
๒ สกตบท แบบบ้าง
๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐
๑ อักษรสรรพ ๑๙ นี้
การจางจาก แรกสกต
๒ สำหรับแบบบท
จางจากแรกเริ่มให้
๓ อักษรกลางเก่า
สกต เข้าเก่า จาก เปน แม่ กต

กท กัฏ กาท กิต กัฏ กัฏ กัฏ กุฏ กุฏ เกต แกต โกต
กอกท กวท เกียต เกียต เกียต

จก จัฏ จาท & ฏก ฏัก ฎาท & ฏก ฏัก ฎาท
ทท ทัก ทาท & ทท ทัก ทาท & บก บัก ษาท
ปท ปัก ปาท & อก อัก ษาท & เขือก เขือก

อักษรสูง ๑๑ เขาโสฬสสระประสมเข้า เขา ท
สกท เข้า เล่า แจก เปน แม่ กต ทงง นี้

๑๖ ทท ทัก ทาท ทิต ทัก ทัก ทัก ฐท ฐท ฑท ฑท ไทท รอก
ทวท เวียต เวียต เวียต

ทท ทัก ทาท & ฏก ฏัก ฎาท & ฐท ฐัก ฑท
ทท ทัก ทาท & ฝท ฝัก ฝาท & ฝท ฝัก ฝาท
ศท ศัก ศาท & ษท ษัก ษาท & หท หัก หาท

อักษรต่ำ ๒๔ อิกเล่า . เขาโสฬสสระประสม
เข้า เขา ท สกท เข้า แจก เปน แม่ กต ทงง

๑ กท กัฏ กาท กิต กัฏ กัฏ กัฏ กุฏ กุฏ เกต แกต โกต กอก
ทวท เกียต เกียต เกียต

๑๕ หงต หงั้ หงาด & ทนต ทนั้ ทนาด & ทมต ทมั้ ทมาต &
๑๖ หยต หยั้ หยาต & หวต หวั้ หวาด & หลต หลั้ หลาต &
หวต หวั้ หวาด & หญต หญั้ หญาต & จบ ๗

กรตกรัตถกราท & กตกมลัตถกธาท & กัตถกวัตถกธาท &
 จรต จรัตถ จรธาต & ทรต ทรัตถ ทรธาต & ปรตปรัตถ ปรธาต &
 ปลต ปลัตถ ปลธาต & ปวต ปวัตถ ปวธาต & ขยตขยัตถ ขยธาต &

กรตกรัตถกราท & กตกมลัตถกธาท & กัตถกวัตถกธาท &
 จรต.จรัตถ จรธาต & ทรต.ทรัตถ ทรธาต & ปวต.ปวัตถ ปวธาต &
 ทรต.ทรัตถ ทรธาต & ทธต.ทธัตถ ทธธาต & ท้วต.ท้วัตถ ท้วธาต &
 ธรต.ธรัตถ ธรธาต & ธธต.ธธัตถ ธธธาต & ธ้วต.ธ้วัตถ ธ้วธาต &
 พรต.พรัตถ พรธาต & พลต.พลัตถ พลธาต & พ้วต.พ้วัตถ พ้วธาต &
 มรต.มรัตถ มรธาต & มลต.มลัตถ มลธาต &

๕๕๕ จ น ไปจักได้

ยถ อย่าง ทาง มคธ

แต่ ๓ จักขของต

ประ กษ กำน่าให้

แจก ๘ กต

เขตร ไร่

๑๗ ๘ กต แจก นา

เต็มได้ จตุรัส ๗

กต

๘๘

๘ ขอม กะจะจะกลัมิไผ่ไผ่

ปน ก ข

ทอนหนึ่งนับ เพียง ภา

แต่ ห้า ๗

ทอน ก ต่อ เนื่องทอน

ปาวรรค ถึง ๘๕

บุตือแต่ ย ทอนหล้า

๗๖ อักษร ๗

๘ ทั่ว ๘ กต มกตต้อง

เรียง กัน

๙ กับ ๘ เรียง วัน

รวม เข้า

๑๐ ๙ กับ ๘ อัน

แอบ กอบ ๘ กต นา

๑๑ เช่น ถ้า ๘ ๖ ๔ ๒

เติก เจ้า ภา ๙ ๖

๑๒ อักษร ๖ ๔ ๒ ๑

ใน ทอน

๑๓ ปะ ๘ ๖ อักษร

เรียง แล้ว

๑๔ อักษร ที่ ๘ ของ บวร

จาก ทูติ ยะ นา

๑๕ สอง เพียง เรียง กัน แต่

มุดี แม่ ๖ อัน กัน

๑๖ ที่ สาม ที่ ๘ เหล้า

อักษร

๑๗ ๖ ๔ ๒ ๑

คู่ พ้อง

๑๘ เรียง กัน เช่น ปน กณ

ทั้ง จะ แยก พ่อ

๑๙ อธิบาย ระ บิน ๖

๖ ๔ ๒ ๑ ๖ ๔ ๒ ๑

ကဏ္ဍ ကိဏ္ဍ ကာဏ္ဍ ကိဏ္ဍ ကိဏ္ဍ ကုဏ္ဍ ကုဏ္ဍ ကော့ ကို

 កង ព័ត៌ ការ រឹង រឹត កុំ ឬ ភេទ បែក

[illegible]

๓๓ กท กัถ กาท กิถ กัถ กุท กุท เกท ไคท

[illegible][illegible]

ច ក្នុង ការងារ ពិភព ព័ត៌មាន ក្នុង រោង បោះ

[illegible]

๑. กัทธ กัทธ กัทธ กัทธ กัทธ กัทธ กัทธ

๕๕ กิถั กัถั กิถั กิถั กุถั กุถั เกถั ไกท

กัทธม กัทธม กัทธม กัทธม กัทธม กัทธม กัทธม กัทธม

កំរង ១

๖๖ ฤๅษี ฤๅษี ๖

ក្នុង ភាគ ២

๖๖๖ ปีที่ ๘

๓๓ กต ๘

১০।

၇၇

ภคาวโร ปฏิจาโทษัมเม ตถาโวกะตังอมตะทวันเต ฯ

๑ ฉันทภาพย์ ๑๑ คำ

๙๘ ๙๙
 ๑๐๐
 ๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

ร้อย เอยจวรมัทธมวามะกุราไม้ ไตราสรงใจ
 แลบางสาข บราณประกาศ สกต ฯ ข
 สกต น รวมจ ไล่ มัจฉาใช้มัตยา วั
 ณะราใช้ อัมมรแปลงแปลงดอน ณะ เปน กระ เช่น
 ณะจะ เปนคพณอักษะวีเปน อักษรขย สัจจะระ
 นีน เปน สมพัคกรรมคทอน เปนสังฆกฏ มัจฉา
 ภิฏฐูปเนมฤชา น แผลงมาเปน จ เทน วิณิ
 ไฉย เปนวิณิใจย์ วิณิกะไป เปนพิจิตร ท่านประ
 สัทธ ฐือราชวี อัจฉาหมี่ งามบุจา ภายหลังว่าบังฉาไป
 สกต กอไม่ว่า กษณะ จ น สกตเท่านี้ ข
 กัด ข มีอีกสกต ฐุงกษ กษสว กษภส
 มทริช ของเคี้ยววัชพลกษ โอชรรค เพ็ชรรัตน
 เทียววัช แลวานิช มีเทศฤทธิภวกทำพุช เคือน
 ชาติยุช แลประโยชน์ ทางนับโยชน์โภชนา ข
 เกตขยา ทรงพระนวช แปลว่าบวชบรรพ
 วิชา หอกทาบ กฏ วิชาแล นักปราช แก่ เปน

วิทิตยา ๐๐๐ วิสัณนามะหาราช มาติลาพระเบื้อบ
 เจ้า เสาศักดิ์เจ้าคนใจดี ปราโมช มีบันเทิงใจ โอช
 ไร่โอชรัต ศาโรชบท ว่าปัวสระจาวีระ ว่าปลา
 เวชระว่าหมอ สมเพชหนอบริสัชช สมโพชวัชระ
 รินทร ท้าวโกสินัยเทวะราช สุปรรณะภาชนเอม
 โอชชูทิพโกชะนิยะ พืช พรณะ บัวอำพุช แหวน
 เพ็ชรบุศ พระสรพรเพช ศิภสังเวคัสสังเวคะ ท้าว
 จะตุระภูษพวหม เทชอุคตมชัชะวาลย์ วิชาจารย์วิ
 ชาธร ทวิจจรในอาภาษ อะนุช นานูแลนงนุช ช
 สันสุต ช สกต ในพากย์พจน์คำยังกณฺญ ว่าปี่ชัช
 ราชวิมน์ปฏินฤกษทัรรว แลวิชจวราชวี เมศ ทอ
 รัชเชษฐุช่อฟฤตถบ่อสบบไว้ภอ ๐๐๐ แลวงคุดอื่นต่อ
 ไป ๐๐๐ ณ ชิกไว้สกตต่อต้องรวม ช ไว้ข้างหน้า
 ในภาษามะคะชะ เจ้าคิษณะญู เมียกรือ แผลชอก
 คือเจ้ายอตแก้ว อีกคำแลตงคุดัชฌา เปนอัยัชะ
 ยาจารบไป ๐๐๐ ชัชฌาไธย์ เปน อัทธะยา ไธย์ลัษ

กฟ

६०५

ฉายา เปนสวาทะยาบ ช ฌ กตยาเปน ทธ ทั้งหนึ่ง
 คนอมหาคะ ภร นามภระยุดินยา แผลงไปหนาว่า
 กรุงศรี ยุกทธยานี้ ฤาจะโยททยา มัชฌิมล เปน
 มัททะยม แคน อุทมประเทศกลาง ช ฌ บางสกค
 คำมคชมัณฑิตะ แด วิษณะ วิษณิตติ หันน มัทธิ
 โทยทำ้องฆ่า โพชนังคาเพชณะฆาฏ เปนชนชาติ
 ฐานักโทษ เอ หนึ่งโสศ ฎ ฎ มุทธธี สกตกจ
 คำอาฆาฏ อิกนางนาฏ กิตถิ หยิงพอันมี แด กฏหมาย
 พิฆาฏทายกระกรฎฐ์ สร้างภู้อยู่ เขียวมะระกฏ คำ
 มกช สะ กฏะ เกวณ ฉอ จึ่ง เพี้ยญ เปนอัยชูะทางค์
 เชนฐาต่างเปเน เจษฎา อัญจังกะตา เปน อัยฆงกค
 แดปราคฏขอตมงกฏ โกฏิที่สุด แดโกฏนับ ตรีกูฏ
 สัมที่ว่ายตตาม รกษฏีความว่าปราชญ์ จงโกฏอรรถ
 ว่าผอบรัชชัญงปว่าเงินตรา วิฐานะว่าเวียนหมุนพิถี ถึง
 ศาระวิฏ ถึงสะกฤษณ์ เหล่านักจ สกค ฎ อีก
 ถัว ชู สกคจิต คือ อุทัย แผลงอุกฤษษ์ กรม

ועתה

உருமை

สยามพูน เกตฉัก ภูตแลศกตก เวียงเรือมาตปุ่นสมุทร
 คำน้าผู้คนแปนผด แลหินบดมีอมีตบาตรูปเจียนวาทคน
 เปนหวัด ภูวกสัดถ์เถาถักท ไม้ จัฏจาลตาค้อ หวดท
 จักขุบอดคนตกเบ็ด นัยหักเจ็ดแตรุทจก ต สกตมีมาก
 ถ้ำ เถลื้อจะน่านอ้มเฒามา เพราะมากภาษาไซไซ
 กับ ต ได้ สกตเต็ม อีก ต เต็มแปดงแปน ต ใน
 คำข้อมวงมะคช โดยมืบทว่า ปิตา เปน ปิตา แดบิตร
 นัคทาทอนว่านัคทาอีกธิทำธิคทาเปน ธาตาเหน เปนธาทา
 วุ นิธาดานคามี่ ตัว ต ที่ แทน แทน ต ักถ้าวมาย่อ
 แต่ภอยด อย่างงน เงื่อน ง่าไรจักท่อไป สกต ต
 มคธ ข้อม พรหมคี่ ติ ตาม ถักธิ แบบ เมา ราวณ
 ธา ธา ช่านอรรค ทั้งนี้ ฐานะ

๑ ภาพยนตร์พระมหาคีรี ๑๑ กิ่ง ๑

๙ ถัพพัญญูสูตตะกถา ภควานะ จันโท อณาณะนา
โณทะวะลัตตะกะการี วิสุทธะ สะ สุตตะกะสมุณฑิตะเทตี
โมภขัปปะทาฉิ คระปาทนฺนาโธ

[illegible][illegible]

สบาตได้ อาทิตยบถมิตหมตมิอะนิลปฏวาณูปถ ๑
 ไปสถลสถนี้ ภัทรบิณที่นังมี สกตท นัน ท่อ ไป ๒
 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 เกทแลเกทไภย มีประเกทไสยเวทมนต์ พระบาท
 แดงเงินบาท พยาบาทบท บาทนุสนธิ โถ มุทกระ
 มุท อุบลชดส มุท ศาคร วิวาทอมิวาท มุขาวาทโอ
 วาทสอน ชลบทบาทบทกลอน บทราช วัณฐบทมา
 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 นิทรา รคฺฐวาท ปรา ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๑ คือมหิตธิฤทธิ แลส มิตทประสิทธิโส มหาสิทธิ
 ไชยไชย สำฤทธิศก สฤทธิกรณ ๒
 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 พรวรท ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๑. เป็น ย ๒. ๓. ทิวิทธนาปรมาโมทย์มี ๔. ๕. ๖. ๗.
 ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.
 ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐.
 ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐.
 ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐.
 ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

พระมหาจะ โลกาทิประสิทธิ์หิมปติ กตัญญูจะ ชูตั้งอันจิ
วังอาษาฯ ละสันติอัสสัฏฐาอะประวัคคะชาติกา เทเสตุณ
มัจจิมุ กัม ปิ มัง บัรช

ศ ก สกพิภักดิ์ คือ ทรัศทุเรศร้าง ทุก
ที่ประเทศทางแลประพาสนีราศไกล

อากาศแลโอภาส แลนิภาศพนัส ไศลเกิดแล
เสศในย แลวิเสศเหลือเสศมี ไตรยทัตแล
ทรีทศ มอรรคแลรัศมี โสฬสดีลาศหัต แล
ทาทาศพระสาศคา

อวาตสุธาสาต แลนิวาตแลพาตนา สมนพาต
แล ศลาตตล้า แล สมนัตมัทจักรวรั

บัจจนาศประกาศ คำ เลิศล้ำประหลาตอัน อาเทศ
อุเทศวัน พฤตศบ ที่ ไตรยลาตพระโลเกศ แล
เกดศ เมศราศิร อามิศ แลคัสยมี ยัพโภภาศ
แล มุภาศ เคือน

ปายาศอุปายาศ ขาวาตลึงกาศเหมือน เทเวศ

นิเวศเรือน จุฬามาศถึงทาศแตร ๙ เงินทองปรัก
กะมาศ ปรามาศนักราศแด่ กะมาศวิ ภาศแด
วิปลาศอุบาทถ์ฉิน ๙ ปรินาศภักข์กัฏ จตุรัส
สุกัศน์นั้น บารเมศแลเวศวรรณ เอกะเทศแลเทศนา ๙
๙ บัญญู ญาศ แลปรรรณาศ พฤทธิบาทสังวาศมำ อัก
ครแลอัสวา นฤเบศร์วันเรศรรม เตือนบุศแลพลอย
บุศ แลอนุศติตาม กะมาศแลเพศพราหมณ์ ทวีต
ประภาศแลอาศนา ๙ นี้จาศมาศสุ วรรณ แล โรงศาส
ศาส ไร่พิศม์แลพิศม์ยา อสรพิศม์อุทิศให้ ๙
๙ พิศวงแลพิศวาส หิมจาศประ เวศน์ไป เสาจวศ
คาณกให้ อร นิศร์แลพิศทาน ๙ ไมพิศแลพิศศู แล
พระภูเบศร์สฐานสมมุศ อัก อาร เนียรเทศ แลทศนา
๙ ศ ค บุรณูใจ ถิธิไช้ บังคับมา ข้าศึกแล
ศึกษา กิอโมกษแลโสภณัตถ์ ไฟศาสแลอาโสรัย
ศิศไฟศาสศก กัณท์ โรงศาสกุศตสรพ์ อภิเศกแล
กรรท อา ๙ ศองฆารแลศรขรรค์ ๙ อาศรรรมบรณ

เต็ยรแต่อัยฆางค์ แด่ชุกฤษฐปฤษณา รากษษแตราก
โยษ แด่พิโรษอุโยษว่า ชุณนบักษเวลา ชุณน
พรรษา กาล สระโยษ ชรณียุณนี พระโยษฐ ชาน
ภาษาชุกฤษฐาน วังชุกฤษติกฤษณา

ชะชัยฆา แด่อัยฆางค์ แด่ชุกฤษฐรรทจา ชุณนพ
ษัยชัยฆาบุษบาภิเศกนี ราชานุปรียการ แด่พระ
เกษเกด้าณี บุษบาพฤษยาช กฤษณันแด่ชุกฤษฐ
ทัว ช บ บทบุรณพจน์ บททั้งนี้ ศึกษแด่บักษี แด่
ภิชุจกษุตา

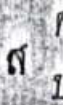
๑) ทัศนินประทัศนิน แด่มหิงษหรรษา ภาษีแด่ภา
ษาแด่มุขามรรษาแปน รุกษาแปนพฤษยา แด่รักษา
รักษาเช่น ยัก ขาษักษาแปน แด่อัสถี ฤษีมี ปฤษยา
พิพากษา แด่ภิกษาภิกษาณี สักขีแปนสาก ษี แด่
พิทักษ์ประจักษ์การ ราชีแด่รังษี มหิษเกษมสถานท์
กระเชียรสมุทธาว แด่กระ เชียรอาชุนา ๒) อักขี
แปนอาภักษี แด่สุษุมอักษรอา ลักษณพรรษา ทร

ลักษณะชน โมกษะปน โมกษะแลบักษะมกษะหน พง
 ษาจะการัน สรวงษกระษัตรา กระษेत्रกระ
 ษत्री จัทธิยะมีมะคธมา ษ บ บังคัมภาติคบท
 ที่ ทมตคำ ๗

๐ ท่อไปก็ ส.ธ. สกต หนอนะง จำ ทรงทวีต
 ท้าวสคำ แลสวัตี สัสสตี พระราชสาสน์ตั้ง
 แลจรัสจรัสตี กรมสุรัสวตี แลสหัสสกุมาร
 ไอรตแลเอวรต แลประหนตนมัสการ พัสตุนุคฤง
 ทราน แลวิปัสสนาธรรม อัสสาสะปัสสาสะวา
 นิสโสสะ สักยัสสะวัตีตี แลสหัสสในยนาม ๗
 โกมารภัก แพสย์ แลภวกแวลยาคาม ชาวนา
 เฟสตานาม แลพระเพสสยันดร สาส์สแลสากรรฐ
 สหัสพันระหัสชอน สนนีสมาสประสาสน์สอน อิติ
 หาส ก่า ภี ร มี ๗
 คำถัมปฤศนา ที่ชะวารัสวสนัน บังคับ สด

มี คือ สวรรค์วังสวรรค์ไป เข้าสาร แลเกณฑ์สาร
 กษัตราจกสาร ไม้ ปราสาณอิสานใจ เกษมสถานต์ แล
 สารทรา ไพโรศนทนต์แลสือสน อมนุษย์กุตุด ว่า
 สัมสน แลสนทนา แลอา สัญญัตญาณมี เลือก
 สรรพกรรแสงสัลย์ แลอสัญกรรมนี้ สิ่งสรรพพระ
 แสงสี แลชาติตัญญูวรรณ ที่เข้าแลสไฟแลหมก
 ไส เลือกไสนั้น นิสไสยวิไสย สรรพ ฤทธิไสก
 ไสภา ไสกันต์แลวันเสาร์ แลปักเสาแลอาสา
 เสนี่ แลเสนาแลอุสาหสาถย์ โกลุมะเกษร พระสี
 กรสมไสม ไสยเวทลึงเวทใจ สุราโดยขสุรา สม
 บัคต์แลสมบุรณ แลอะสุรสุริยา สัณสารวิฏว่า
 แล สวา มี ภาภัก

 สมเต้าแลเสทจี แลสึงเค็ดสึงคิตส์ สัณสาร ลิง
 คาลมีประฏิสังขรแลสำคัญ พระสงฆ์ตามเนร แล
 ภิรมเสนาเสวคินธ ส ต นีเทลือสรรแลจะนอมนำเอามา

 จงรู้ ว่านอกทนอก จาก ส ภา ล้วน คำ

๑๑๘

ณ

ส ถ ว่า สยาม

ถ้อยม ค ธ เฮย

๗

LION

รูปไลออน ฮี

สีพระราช เฮย

ภักตร์ดุศุโขไทย

โกธรธ เกี้ยว

ถ้อยมสอวระเกษระ

ทรง รัง แส

เสพลัตถว ถิน ถัก เคี้ยว

ทวิบ ไข่ ไป เหน ๗

โคตงกน

การแม่กนถ้อย

ทอม หนอ

เหตุแม่กนถ้อย

สกต ไข่

เวียง กต บก ก ข

ณ ไข่ ญ แส

กก แรก แรก กง ไข่

เต ไข่ มา กน

แม่ กน ทัวสกทนั้น

ร และ ถ อิก พ

ทัวสกททกนิ ทนอ

แต่จ้ง น สกทไ้

แม่ กน วิมลธมัย

จักแจกแซวกผันทง

กน กั้น จาก ผันตรง

เต็ก ฟ้อ ทนอ จง เจ้า

กน กั้น ฐาน กั้น กั้น กั้น กั้น กุน คุน เกน แกน โทน

กอน กวน เกียน เกื่อน เก้น เกอน

ญ ณ น

สกทไ้

สำหรับ กนเยบ

แรกไ้ เขียน เวียน

หมวาก กง

ที่ เค้า

กน กั้น กั้น แย

อาน ข้าว จาก ผัน

กลาง

๑ จน จิน จาน ๑ ฐน ฐัน ฐาน ๑ ญน ญัน ฐาน ๑

ทน ตัน ทาน ๑ ทน ทัน ทาน ๑ บน บัน บาน ๑

ปน ปัน ปาน ๑ อน อัน อาน ๑ เขิน ๗

สูง

๙๙๙ ทน ทั่น ถาน & ทน ทั่น ถาน & ทน ทั่น ถาน &
 ฐน ฐั่น ฐาน & ฏน ฏั่น ถาน & ฒน ฒั่น ฐาน &
 ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน &

ต่ำ

๙๙๙ กน กั่น กาน & กน กั่น กาน & กน กั่น กาน &
 งน งั่น งาน & ฌน ฌั่น ฐาน & ฐน ฐั่น ฐาน &
 ฒน ฒั่น ฐาน & ฒน ฒั่น ฐาน & ฒน ฒั่น ฐาน &
 ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน &
 พน พั่น ปาน & ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน &
 ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน &
 ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน & ฌน ฌั่น ฐาน &

๙๙๙ กน กั่น กั่น กั่น กั่น & กน กั่น กั่น กั่น กั่น &
 กน กั่น กั่น กั่น กั่น & กน กั่น กั่น กั่น กั่น &
 กน กั่น กั่น กั่น กั่น & กน กั่น กั่น กั่น กั่น &
 กน กั่น กั่น กั่น กั่น & กน กั่น กั่น กั่น กั่น &

๕๕ ชน ช่น ชั้น & ชน ช่น ชั้น & ฉน ฉ่น ฉั่น & ฉน ฉ่น ฉั่น &
ฉน ฉ่น ฉั่น & ฝน ฝ่น ฝั่น & สน ส่น สั่น & หน ห่น หั่น &

๕๖ คน ค่น คั่น & ชน ช่น ชั้น & ชน ช่น ชั้น & ชน ช่น ชั้น &
ญน ญ่น ญั่น & ทน ท่น ทั่น & อน อน่ อน่ & นน น่น นั่น &
พน พ่น พั่น & ฟน ฟ่น ฟั่น & ภน ภ่น ภั่น & มน ม่น มั่น &
ชน ช่น ชั่น & รน ร่น รั่น & ถน ถ่น ถั่น & วน ว่น วั่น &
พัน พ่น พัน & ยน ย่น ยั่น

๑ ย่อ จากอักษร สูง ๑.๑ นำนำ อักษร ทำ ๓
๕๗ หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น &
เหงน เหง่น เหงั่น & หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น &
๕๘ หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น & หงน หง่น หงั่น &
หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน &
หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน &
หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน &
หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน &
หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน & หวน หวน หวน &

ขรัน ขรัน ขราน & ขรัน ขันขราน & ทนทวันทวาน &
พรน พรันพราน & พนพณพวน & พวนพวันพวาน &

๐ ผัน อักขร สูง น้ำ ทัก บ่อ ตั้ง นี้

๐ ทงน & ขงน & ขนน &

ทงน ขงน ขนน

ทงัน ขงัน ขนัน

ดงน

ดงน

ดงัน

๐ กณณกนณกน & สณณสณณสณ & สวันสวันสวัน &

ดมน ดมน ดมัน & สนนสนนสน & ทวน ทวน ทวัน &

๐ ผัน อักขร ทำน้ำ ทำ บ่อตั้ง นี้ ๐

๐ กณ กวัน & ขวัน & ทวัน &

กวัน ขวัน ทวัน

กวัน & ขวัน & ทวัน & พนพณพวน & พวนพวันพวาน &

๑๒๔ กน

๕๕ คำเทียบในแม่ กน ทัว น สกท ตั้งนี้

๑ ฉบับ ๑๒ คำ ๑ คำว่าสาธกแม่ กน กการะ กน
กก ปน กง กท บทนี้ ๑ กุมาร จง ย่นไวยัญ ศรี

สุวรรณาจิ วิธึ กระแส แม่ กน ๑ เถลิง ก น้า น

ร กน จึง ย่นว่า กน ถัด กน มา นัน กน กาน

๑ กน กน ละ ประวิญาณ ถึง เกิน สุตสาร วิจารณ์

๑๗ เล็ง กน ๑ น สกท มะ คธ คำ นั้น มี มาก

อนันต์ บาง ย่น บาง คำ จ นำมา ๑ สกนธึ พระทนต์

พันว่า ทวง จันทร วัณธึ ห้า สมาสานถัน บันที่ ๗

ไม จนทน์ ประจันต์ เขตวร ฐิ ชนทน วะจี สกน ทน ทน

สนธิ คำ ๑ สโมธานฐานที่ง่า ประชาชน คำ

นิมนต์นิพนธ์ มน ตรี ๑ เสนา สามนต์ ทนตรี ประ

ทานละหนึ เวทมนต์ กานน อนันต์ ๗

๑ พระ ชินทร กระ บิน ทร จา บัน ยานไป ไพรวณ ลัว

พันธ พินทุ ประธาน ๑ เวช ยันต์ ปราสาท ราชยาน เล่า

สุรา บาน ศุขสถาน ทัชชานนินทา ๑ มี กน ยิน ติ แตน

ว่า ตะโกนโพนทนา ก จู๋น ทอด ทาน ทน บน
๑ จัน ๆ จันคือทนต์ รนหมาก ยากจน คนจีน ไก่
จีน หมันหมา ๑ ถูก จุน แดบุนยั้งข่า อ้วน โน่นสนทนวน
มาน้ำยาธาอินที่กันไทย ๑ อดุณนี้ คำสอน ย้อนได้
กุมารอ่านไป จำไว้ เบน แว่นแผนที่ ๑ เล่งถกนทุกวัน
นี้ มากมุลกุดมี ต้องที่ระวังจพิลถึงมัน ๕ กต พ้อ กต
ข้อเชิง ขึ้น กตหลอกปอกก้น กตนั้นมิโกไว้หัว หมุน
๑ กตปอกกตอกเขาสิ้นทุน กต กั้น ขนุน ทวาน เลิศ
แต่เกิดโรคา ๑ ขอให้จันไว้ใจหนา ได้ที่หนี
หน้าสักพางินทของของไป ๕ กตหนึ่งมานยาสาไทย
-บิตเบือนเขื่อนไซ บอกไว้บอกคราววางกต ๕ ข
๕ ทำตั้งว่าเคร่งเพ่งมณฑิ ประกำมิดำทน พรหนึ่ง
กน หยากใต้ไม่มี ๑ เห็นงทองไหลได้ที่ กวาด
เขาของมี ปล้นที่ก่อนหน้าพื้น ๕ เชน นี้จง จำสา
กัญ ให้รู้เท่าทัน มากหมันระวังสังไว้ ๕ ข
๕ กตหนึ่งเป็นเล่ห์เรไร โกงคัสะใหม่ เรไปทุก

บ้านร้านถนน ๙ เจ้าคณะจะบวชตนความ ๙ ขัศ สนิ
 ขากจน เท่า นี้มี หินสี่ ๑ พ่อ แม่ไว้ขาดญาติ สิ้น แต่
 เต็ก เล็ก กิน น้ำตา เป็นค่าท่านอยู่ ๑ ท่านเจ้า ขาจะมาเอน
 ดู นึกหนอนอกอยู่ ๙ ศาสนาจนคำทำ บุญ ๙ ตามมีตาม
 เกิดเกิดคุณ ๙ จึงได้การุณทำบุญยบวชนาศ-ปากหวาน
 ๙ พรพรรณว่าไปจนได้การ ๙ คนเราชาวบ้าน สงสถาน
 หลงหลอกออกเงิน ๙

๙ คิดเทียบเวียนไว้ได้ เงิน อัฐังคเกว็นทองเงิน
 ทั้งปี่มีไข ๙ เพื่อนไปเรไว้ไรโต ปันกันเล่นไป จึง
 ไว้ ไรงโยบวชกัน ๙ บวชไปเบิก บ้างทั้งปี่นั้น บวช
 ใฝ่วงกัน ทำชาเลี้ยงผองก้องไป ๙ กลบออกหลอก
 ๙ เก้ไว้ไร ๙ จงดูรู้ไว้ ๙ อย่าได้ หลงกลคนพาล ๙ อีก
 ๙ ณะระสอนนิทาน ๙ เต็กจำคำขานคำ ท่านกระวีปรีชา
 ๙ อิศริญาณเรียวฉนวนกลอนก่ล่า ๙ แด่งเนิ่นนานมา
 ๙ ภาจะถมามดิน ๙ จึงคัศ ๙ อรรถวิธภอยัด ๙ เต็ก
 ๙ อย่าดูหมิ่น ๙ ดินนี้ ๙ ที่ประมาทอาหาร ๙ คำช้อภอกับปะ

ภูฏาน ขึ้น ๆ

กัณชาน เต็มย่นวานจำทำตาม

กณ ๘ คำ

๙ ขอบ กัณชานก่อนบรณบายสาร กณ ๘ คำ
 ทำนผู้ทำอิศริญาณ ไว้เทกอ่านที่เลิศเกศย์ญา เปน
 คำเทียบสาธกยก เปนอรรถ ตามพิภักแม่ กณสนธิกะ
 ภา ได้ รบรู่คู่หรรณรามา เต็กโอยฐ อำเทียบ
 อำนญาณเย็นใจ ๙ ขาเข้าเปลือกหญิงม้ายคล้าย
 เข้าสาร แต่บุราณกล่าวมานี้ว่า โฉน น้ำพึ่งเรือเสือพึ่ง
 บ่า ก็ว่าไว้ เราที่ใจเขาก็จิตรให้ คติคุณ เต็มเข้า
 เปลือกก กัดบมาปลาย กลายเข้าสาร ไม่ ชำนาญ เปน
 เข้า สุกแล้วหยุดอยู่ ๙ ฝ่ายเข้า เปลือกนี้ นิ่งออกออก
 รวงฟู ขาคีเรืออยู่ ยืนยึดสืบพันน์ พันธุ เหมือน
 ชนชายฝ่ายบุรุษมุษสา ขย้อมแก้วกล้ำกว่าสัตว์นา
 วิสรวพ ขย้อมสืบ แก้วกระดูกประยูรครัน ให้
 วงษ์นั้นถาวรจะจรไป ๙ หนึ่งมุษบุรุษชาติ สามารถ
 สมรรถ ขย้อมอุบัตินิโลกย์อุทม ขึ้นพรหมได้

ทวีตเป็นองค์พวงษ์ พุทธิหฤตไถลยไถลยก็อาไศรยเพสย์
 บุรุษดำเว็จการ ๐๐๐ หนึ่งน้ำจืดพื้งเรือลือพื้งบ้า คำ ปุจฉา
 นี้ก็ตามตามบรรหาร ก็อาไศรย กันแลกันนั้นประมาณ
 ๐๐๐ ขาขานท้องพื้งหญิงพื้งพื้งกัน ๐๐๐ หญิงพื้งชาย
 นวยกับแม่เจ้ากับคำต่างพื้งพาอาไศรยไม่เสกสรร พื้ง
 แรงย่ำเบา ๆ พื้งบุญ กุล ต่อกันนักบวช นั้นพื้งนักบ้านให้
 ทานกัน ราษฎรร้อนเคี้ยวกริรา พื้งราชาร่วมเกล้า
 เราวร้อนสิ้น ๐๐๐ สัตพื้งทาน ๆ จึงจะพื้งสิด บุญทั้ง
 สิ้น พื้งสุจจิก จึงจิตรบุญ ๐๐๐ พระ พุทโธต้องพื้ง
 พระพื้งพระธรรม พระสงฆ์จำจะพื้งพุทธิ ช่วย อุตหนุน
 พระธรรมเล่าอันสงฆ์รองซึ่งคุณ ต่างก็เอากุลกันแล
 กันทั้งนั้นความ ๐๐๐ เราที่จิตรจิตดูเขาเล่าที่ใจ ท่าน
 ว่าไว้ไฉนนา บุปผาถาม เราที่จิตรจิตรมีทั้งนี้ความ
 มีบุบนาม เกิด คับ สำหรับ มา ๐๐๐ แคว้นยั้งถึงโต ที่ไม่
 เหมื่อน ยิ่งดาวเดือนดวงบุหลันขึ้นเว ทา เจริญอน
 นึ่งก็ระวังทุกเวลา ๐๐๐ ฤทธมวิษยาดวงจิตรเป็นกิจแรง

๕๒ ก็ดูเขาเล่าก็จิตรชีวิตรักษ์ ๕๒ ถนอมพิทักษ์รักษา
 ไต่บกถ้ำแขง เหมือนกับเราเผ่าผดุงบำรุงแรง ไม่ควร
 แก่ถึงบิณฑาเราเลย ๕๒ ควรเมตา ปราณนี้ไม้ตรีแผ่ช่วย
 คู่ แลระวังกันเข้านั้นเอ๋ย นึก ว่าออกเขากับเราเดี่ยวเจ้าเวย
 จงอย่าเลย ทั้ง แด่ น้อย่าบิณฑา ๕๒ สกิทังตั้งนี้ไต่ใจ
 ร้ายกับจิตรจะกลับปราณนี้มีขึ้นหนา ถึงยุ้งรินจะส่ามคักก
 กษา จงตฤกตรากกรองความห้าม ไกรธครั้ง ๑ ว่าสัท
 จ้อยน้อยเจ้าเหล่านี้นเป็นสัทกัมมิ โหมะมากวิบากซึ่ง ความ
 กระหายเหตุโลก ขโมย รังเราจครั้ง ไกรธบ้าง ไม่บังควร
 ๕๒ นี้ ความแก้แปดเค้าเราที่จิตรแล้ว ตรองคิต ต่อตอบก
 สอปลสวน เรา กับเขาที่ใจเรง ไกรครอญไม้ ตรีควร
 พันธุ์ขอย่าบุตทพาด ๕๒ ผู้ใด ที่ ๆ ต่อ ข่ายก่อ ก้าว
 เป็น คำเจ้าไม่ เรียบหาที่อย่าชวน วิไศรยก็กตฤกตรา
 ข้ำเป็นกร เป็นชายชานอย่าเก้อ คาคประมาณหา ๕๒ รัก
 ชัน นี้ที่อยู่ แด่ รุ้ ชันรักยาฉนี้อย่า บาวเย็นเกินกฎหมาย
 มิใช่ทาบ แด่เขาเรา ที่ทาบ แด่หนนี้ พ้ออย่าให้ อาย เทวตา

๙๙๙ อย่าถูกบุญกรรมว่าทำน้อย น้ำตาลขยับขยับเมื่อ
 ไร ได้หนักหนา อย่างนั้นแปลว่าเอวจากยกอกออกมาต้อง
 คุกที่หนึ่งแล้วจึงนอน ๙๙๙ เห็นทอดถก บัก ขวางทน
 ทางอยู่ พิเคราะห์เหตุควรทิ้งแล้วพึงถน เห็นเต็มตาที่
 อย่ายากทำปากบอมนตรอง เสียบ ก้อน แล้ว จึงทำกรรม ทั้ง
 มวณ ๙๙๙ พึงทำเนรตามใจผู้ไปทน้ำใจความว่าผู้มี
 คุณอย่าทูลทอน เอาหนึ่งตาก แดก เป็นนิจกิตทำนนวน
 ๙๙๙ ถัดจึ่งจึงสลายเมื่อปลายมือ ๙๙๙ เพชอย่างที่มีค่า
 กายิ่ง ส่งให้ถึงจะรู้ค่าราคา ๙๙๙ ทอดคนรู้ ๙๙๙
 จึ่งหาภา ให้เขาภา ว่าขายนี้ขายเพชร ๙๙๙ ของ ไม่ที่เจ้า
 ว่างามต้องตามเจ้า ๙๙๙ ใครเล่า จะไม่งามตาม เสียด
 ๙๙๙ ใญ่ดีทุกสิ่งจึงแต่เจ้า ๙๙๙ พริกไทเมตตหนัก เตียวยัง
 ๙๙๙ เคี้ยววัน ๙๙๙ เกิดเป็นคนในเชิงดู ให้รู้เท่าตัว ของเรา
 ๙๙๙ ไม่สอนใจ ใครจะสอน ๙๙๙ ยากใช้เขาเราต้องกับประนม
 ๙๙๙ กร ใครเลยก่อนจะว่าตัว เป็นจัว มอ ๙๙๙ คุณบัก จัที่นิยม
 ๙๙๙ ชมว่าเอก ๙๙๙ คนโตยกเหยง รัก ขาปากถ้ำมากหมอ ๙๙๙

PL

௧௭௭

[illegible]

กน

๑๓๓

เมื่อพ่อแม่ บังคับให้ไปหาพ่อจนได้ก็ ไปรับเพื่อน
มาจากเพื่อน ถึงบ้านก็มี พ่อแม่ มาขอไปให้
ต้องเอาไปขายที่อื่นที่มีพ่อ แม่ให้เงินมาจะเอาเงินให้
จึงไม่คืน บุตรสาวรักกับจึงไม่ หายใจ

กตไฟได้ใจ	สถิตเมื่อ
นอก รียก เรือ แม่	รับจ้าง
เสนา เขียว เขียว อำเภ	พัก จัก
กำปั้น ผลเสียด	โอบอุทิศ โน สยาม

๑๓๔

กน

๕๕ ญ ฃ ฅ ง ฉ

๕๖

๕๗ ใน กน ฃ ฅ

๕๘ ๕๙

๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔

๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙

๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔

๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙

๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙

๙๐

๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙

๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙

๑๑๐

๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙

๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙

๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙

๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙

๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙

๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙

๑๗๐

๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙

๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙

๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙

> เต็ดอ่านอย่า ชื่นชื่น เสงอะนงเงื่อนสรวา . คำสั่งว่า
 มิ่งขวัญ แลล้ากัณพระบดินธา . มาณวิชัย แล ฌาญ
 กุลา อภิญา แลวิญญาณ
 ๐๐๐ ล้าเกณ แลเจณใจ เจรึญไวยอุกอาหาญ ไคร
 ฌาญแลนง ฌาญแลล้ามาญวิสันย์ . ใต้อะเจญเจรึญ
 พร แลกุญชรสัตย์จร นี พยัญ ชะนะอะสันญี แลอะ
 สันญะเทหวา ๐๐๐ ใ้รญ แลศิรณแลผาญกาญนา
 โภญญาทแลกัญญา ทั้งสันญาแลล้ามาญวิสันย์ ใ้รญ
 ฌาญ แล ล้าง ฌาญถึงอาสันญี บัญญาแลรามีญ
 ทั้งพระถัญญะ เต้า มี บริกฤษ แลทำญญ แลรุก
 ฌาญเลาญญี่ ชัยปะมัญชะรึญ ญี่ ฌาญล้ามาญ ปริญา
 ๐๐๐ ปเรียน พรประวิทย์ที่กัณญ์ที่เรียม มะหา วันเพญ
 บ้าเพญว่า ประณินญา แลวิณญ
 ๐๐๐ บัญ จากแล บัญจะ แลกัญญะกัณญ์ สรวญ
 สรรสรวพพิญญ สรวลัณแลเท็นญา ๐๐๐ ฌมี ฌมีญ
 อัญชม สรวญรมณที่นังว่าเก้อเจ็นผะอัญญา แลสกุญ

กพ

จากคุณป้า ๙๙๙ การบุญแลการบุญแก่จำวันรัศมี นายขมัญญ
ระดมมี แลธัญญูชาติปัญญาจรจำ
ญ ญานญุบริชาพจน์ กอบตถกตมคตคำ ผู้หญิงผู้ใหญ่
กำหนดให้ใช้ใส่ตัว ญ ๙๙๙ แม่ภนนิพนธ์พจน์
อนุสนธิ์จัดสกก ญ บางเสริมแลเต็ม ชู แลตัว
ท ห แลรกลใส่ทั้งกันชู แล กันหะ แลกัน
ทะกันณะไฉ ไบคเถนทะกะเถนทัไป แลอรณะ
ไโบราณ ๙๙๙ ทารุณแลตระกูล อิกตระกูลมาร ติค
ภินปะมิภากน ติคอิสานแลทักษิณ ไพรสนต์ แลสุ
วาน ไพรญญอนอิกอาจีน ตันหาตุรณตั้งสงษกฤษ
คำฤษนา ๙๙๙ ตฤปตฤณตินณชาติ แลภินพาทยโสณ
ปรา ๙๙๙ สานปรรสาธา แลเสาโครณบรรณาการน้ำ
จันท์ แลแฮตกรุณ ทั้งพิรุณณะวายุปราณ มณฑล
มณฑลไยรบาน ๙๙๙ แลประมาณสุรทัตสุบรรณ บันจติย
พระอุณทิก แลพระฤษณพรรณ ๙๙๙ ต้องวิปราชทัศน์
แลสาณันต์เวลายอื่น พรหมทัศน์แลภาคทัศน์ แล

กวัญไพรเวณ ชุณณาโตมแลเว็นเตน แดเจ้า
 กณตคุณณา ๕ ทศกรรณชู ยักขกุมภกันท์ แดเคว็อง
 กันท์เทศนาตอกกรรณิกา แดกะตึณปริทรรณ
 ๖ อาณาใช้อาญา แดสุณีสาลธำนี้ค้ำ เวจีเสจี
 อาณักคำ ใช้ทวัณบรรตามิ ๗
 อิกสรณกมน์ อาคะเนยักคคะณางค์นี้ มุทธชะมิ
 สดกใช้ ในสารา ๘ ทันชะชะสกก อิกมีบทมคธสมา
 ทานกันสณนอ แดสฐานสโมธาน บ้างเสว็มแล
 เตมธแล ทธทว บาน คงขันธสันตาร แด
 อะนันท์ พระจันทร์ ๑ แก่นจันทร์แลขัฒจัน แด
 ประจันตะคามจร พระสถณธนิมนทวอน แดเวทมณท์
 ทิพพิมาน พระทนต์แลแบบยนท์ แดนิพนธัมมะ
 พานท์ สุมุจเฉทประทานกระเขมสถานท์ประทุมวัน สม
 พันธพิณญ แดบุฤชนคณันประทานให้รางวัล เปน
 ประทานเพทกมี ๙ กุมภมินน์ เมืองกระบ้นทวี่ แด
 พระอินทรมุขมนตรี ไทญ่มหัตถ์ แดขันทีแลสุกัณธวัน

สงกรานต์ที่ ทำบุญสุตฺตนา แลกินยาสมาน
 สันนิบาตราชยาน แลสามนต์อนใดก็ตาม นันทน์
 ละครกอบปลกต ยังไม่หมดมี มากวัน คัดสยาม
 ชุมใช้กัน เพราะสามันสรพไฟมี ๑ รกคบท
 ท่อสารว่าอาการจิตรนี้ ประการกระการมี ปรัช
 การแลการทำอังกูรวิงกูร พุทธอังกูรเกยรจำอา
 เกียรณพระเคียรกำแลกระเคียรสมุทนา สังฆารปริก
 ขาร วันยังการอาการจำตุงฆาร ใจอารยอาการ
 จิหาร ใจหารเห่น มณฑิยรแลสเคียร แลพาก
 เพียรจากเคียราร ทัดเคียรจำเคียร เวรสงฆ์ล้มเนร
 เกระ อาจารียสมาจาร แลอาจารโอฬารหนอ
 ถึงการบรรหารพ่อ ประหารประหารกัน ไอลูรย์
 นเรนสุรย์มะไหสุรย์ แลสสุรย์สวรค์ หมู่อสุรย์
 อาตุรกัน การทวารแลไทรยาร ควรมีการ
 นี้คำไทย ฌกรรชใจแลเออาว สมบูรณ์บริบูรณ์
 พิธิมากรุมารมี เชื้อวงศ์พงษ์ประยูร แลไฟ

ทุรยโธษานนี้ ชลธารทองธารมี ไพลีสมภารธารพระ
 กร ราชพรตภักตฤต แดมาบุตร ไทรสังทร
 เมืองเชมรเจน ศัญจร บรรจถรณ์เหล่านี้ก็
 สกตบพที่มีพอ ไม่มี ข' แต่อ่านคำ เนียงเหมือนมี ข
 คำ อ่านว่า กร กอ มากมี ทั้ง คำว่าพระกร
 นวบอากรคำเหล่านี้ ทัพส์บัตไยมาพี คือ นะกะระ
 วัจนกร ศาตะโรโกจะรา แด บิศา เปน บิตรสา ตะโร
 เปนสาคร เปนโคจรเหล่านี้ นาม บพจรมารตร ไซ้
 อีกคำไทบังอรว่า อนุสรไกรสรภก สรชัษรแสง
 สมมี สมพัทพร สโมสร นางอัมพร เกสรนี้
 อติศรพานรกี นรจวนรนิกรคำ ทัษกรที่พากร
 อดงกรณัตถกรว่า ราชภูณนี้จวนอัม พรถาวรอาว
 ทอง

จันทรมาโคทร มหิธรอุทาท้อง ภูธร บันชร
 ช้อง อรชรเกจรไป ภูทชร แดสังขร ปฏิสงขร
 เหล่านี้ให้ อุทาทธณสังขร ไซ้ พยุทสมรนาง ม้วย

คัด แลเคี่ยม กัด ดอกออกผล มาก บุญ มิ่งมงคล
 เริ่มจรรตพระนังกิด ๖ อภิบาลพยาบาล ปรีชา
 ข้องทาดนั้น เภาวัดแลรางวัด แลไกวัดมี กังวล
 ๖ กังขาทด แล ถิ่นทาด แลถิ่นทาดผลาผลทุกผล
 เจ้าจุฬ ฆ่า กัมพล คน อินทพาด ๖ เสร็จรวด
 ทรงพระสรวด แลตำรวด ในโรงทาด รักษา
 สัตตุมาต เขาวมาตย์แลมุลนาย พกพหลโกตา
 หล คอก ขุดไฟรบดย สาย ไศก สัตย์ ยัดวิลบวาย
 ถวิลย ราช บาท มาตย์ ๗
 ๘ ดวงกระมลแลโกมล แลวิมลมหาศาล กุณ
 ขอลคนจันทาล แลวิศาลไพศาลมี ๑ คิลปสาทร
 กระแสชลนพปตอุปัชฌิต นิลบดจางกลนี้ ขัศสุข
 ชลในบ ๘ เมือง ชลสถถวิล แล ถิ ถิถนิทไซ
 รัชกาล แล ผาดไถ แบบคำไทยพระอมรา ๑ ว่า
 ทดกรัราชอุลย์ บัง สกุดพี กุลว่า หมูชะ ภูติกุมภ
 ๑๑ บัดย์ กระสัดประจิดบาด ๘ นกกระเวียด แล

ตีเทียบด พิศ เพี้ยถ่ม แถว้าว รวด.. กำนด แถคำนาต

• แขนงนามกร สรรพ นาดแลทะนาด แดงตาล
แลกลอด กระวดกระวาวร่อน แดงนอดนางคำ นัต
คำมด ไคยบุต เชนยชนดแลเดือกสรต เด็กก
ฉงตมณัต . แบก ทูล ทำนูล กาย เวียตวดแลอดเว
แลอดวดแลวอดวาว ฉวัก ฉวียตมวงเจียต ไก
กระหลกระหายตาล อกมี้ ๓

[illegible]

อาสาพิเคราะห์มาศมีพิศ ๙๙ กาทพิเคราะห์ถึงพิ แต่อีกคน
 ใจที่มีพิ จุฬารามณมีพิ ทะว่า ครูของบุตร แปล
 ๙๙ จาพิพาพิแปลดาจพิ ว่าถึงจพาพิร้ายแท้ให้วิ
 ๙๙ พิศกแด วิพิหะมีกัษสกก พ ศนโดพิแดเจพิเล่า
 บ้าง พ เข้าสกตหนอ เด็กจางรู้บ่อ อรรถไว้
 บ้างทาง ๆ กัน พ ถึงพิกนสกต สมมัตต์หมดใน
 มวรา ฐัน ต่อ ไป แม้กบบรรยายแจกแจกกลับ เฮย ฯ

โคตถึงแม่กบ

๙๙ กกา กก กง กต ทั้ง	กน ประทับ
แจก าม ถึง กบ นัย	ที่ ห้า
ตอน บ ยก ม สัตต์	เสก เจ็ด อักขร แอ
มา สกตใน กบ อ้า	ทาง หน้า จแจก เฮย ฯ
๙๙ ป ผ ฝ อิกไว้	พ พ แด ภา
ใน มคธ สกต หนอ	ทกไว้
ตามัญญ สกต บ	สยาม มคธ คำ แอ
แจก กบกับ กาบให้	เด็กได้ ฐ วิจิ

๕ ขงขงข้งขง & ขนบ ขนั้ ขน่าย & ขมขมข้ม ขมาบ &
 ขบข ขยั้ ขยาบ & ขรบขรึ้ขร่าบ & ขลขลขลึ้ขลยาบ &
 ขวขวขั้ขวบ & ขงข ขงั้ ขงาบ & ขนข ขนั้ ขนาบ &
 ขมข ขมึ้ ขมาบ & ขยข ขยั้ ขยาบ & ขวข ขวึ้ ขวยาบ &
 ๖ ดงดงด้งดง & ดงบ ดงั้ ดงาบ & ดนบ ดนั้ ดนาบ &
 ดมบ ดมึ้ ดมาบ & ดยบ ดยั้ ดยาบ & ดวบ ดวึ้ ดวยาบ &
 ๗ ดงดงด้งดง & ดงบ ดงั้ ดงาบ & ดงข ดงึ้ ดงาบ &
 ดงบ ดงั้ ดงาบ & ดนบ ดนั้ ดนาบ & ดมบ ดมึ้ ดมาบ &
 ดยบ ดยั้ ดยาบ & ดรบ ดรึ้ ดร่าบ & ดลข ดลึ้ ดลยาบ &
 ดวข ดวึ้ ดวยาบ & ดงข ดงึ้ ดงาบ & ดนข ดนึ้ ดนาบ &
 ดมข ดมึ้ ดมาบ & ดยข ดยึ้ ดยาบ & ดรบ ดรึ้ ดร่าบ &
 ดลข ดลึ้ ดลยาบ & ดวข ดวึ้ ดวยาบ &

๗๖

๕ กรบกรั้กราบ & กตบ กตึ้ กตยาบ & กวบ กวึ้ กวยาบ &
 ปรบปรั้ปราบ & ปดบ ปดึ้ ปดยาบ & ปวบ ปวึ้ ปวยาบ &
 ทรบทรั้ทราบ & ทลข ทลึ้ ทลยาบ &

๗๗

๕ ทรบทรึ้ทราบ & คลข คลึ้ คลยาบ & ควข ควึ้ ควยาบ &
 ขรบขรึ้ขราบ & ขรบขรึ้ขราบ & ขรบ ขรึ้ ขราบ &
 พรบพรึ้พราบ & พลข พลึ้ พลยาบ & พวข พวึ้ พวยาบ &

คำมกธ สกคไ

ปณ พณ

• แจก แปลกตลก บ

บ่อน ขึ้น

จแจก แท้ เพียงภอ

ยถ อย่าง บัด ณา

เติก พ่อ หนอ แจก คั่น

ติต ฐิต ท่ บัญญา

กัปป กัป กัปป กัปป กุปป์ กุปป์ เกปป์ โกปป ๗

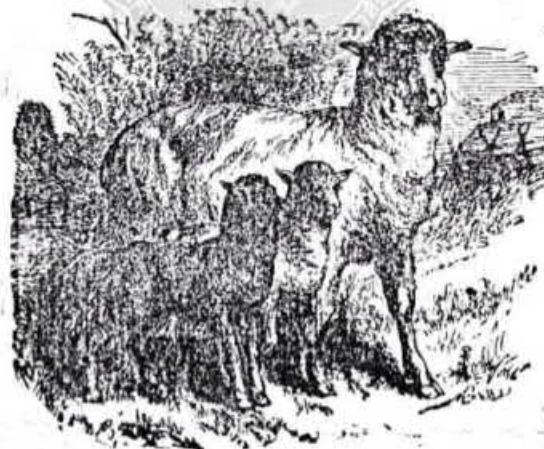
กัปป กัป กัปป กัปป กุปป์ กุปป์ เกปป์ โกปป ๗

กัปป กัป กัปป กัปป กุปป์ กุปป์ เกปป์ โกปป ๗

กัปป กัป กัปป กัปป กุปป์ กุปป์ เกปป์ โกปป ๗

กัปป กัป กัปป กัปป กุปป์ กุปป์ เกปป์ โกปป ๗

กัปป กัป กัปป กัปป กุปป์ กุปป์ เกปป์ โกปป ๗

Sheep

รูป และ ภาย เกศ ก่อ

กะ กระ

ชน บึก ทนา เปอะ

ปก เป็ณ

ยัง กฤษ ชีป

ปน จะ จน แะ

แม่ แะอะอะเอะเอื้อน

นิ้ว นา พา ตะโน

คำ เทียบ สาทก ถ้ำ

คำ มกธ

คิด แท้ คำ ปรากฏ

กอบไว้

หนึ่ง สือ ภาพย โศลงบท

ฉันท ทำน ไข่ แะ

จึง แท่ง แะงจัทให้

เติกจะไต้ มุร ความ ๗

๑ ๑๑ คำ ๗

แม่ กบ ๗ อักษร โยษ ชูรทอน ตือ บ ป ผ แ

พฟ แดอิก ภา สกตมี แต่ บ สกตเต็มจะวิ เริ่ม

แรก วิ ชี บ ไข่ คำไทย ชี นอก จาก นั้ มกธ คำ

โสภณ แดเคียว ขบ แดประจวบประแสงน้ำ กบ

งบภาณูชีม้งา แดสกับกำขบมา ๗

พันฉับ แดน้ำขบ แดจะสัปะพันฆ่า สดบ แด

ทลกับทา แดลงบรขบใจ เกือนตบ แดบ้นตบ แด

ฉบบ ฉบบไฉ ถึ ถึ ฉบบไฉ ฉบบไฉ ฉบบไฉ

กักราบระวาทัน แดถขึ้นพระ เข็น เพื่อนหลบ

มาปะ ตา เมิน แดจะ เกว็น จะ เทิร กลับ

กุกุหลาบ แดท้นเลียบ แดทะเกียบสีกางกับ กอบท่า

แดล่ำทับ แดกลับกลบไป นัยสืบแดกระหิบ แด

กมิมกมิมไหว กะ หักกะหอบไฉ แดผอบ ประกบ

กัน แดทหุบแดปลาชูป แดกะจุบกะจับฉัน ฉั

พับแดหีบหั้น แดทะกรันกระกรอบแกรบ ไล่หีบแด

ไล่หาบ แดกะตาบ กะสอบ แดกลบอุปบอบจะ แดปแบบ

แดแดลอบฉลูป พ้าแดบฉวาวีบ แดจะปรับจะปรง

สอูป คำเปรียประเบียบนุพ พระสรูปสกท บ เรียง

เวียบประเทียบรึบ บ ไปจะจับสกท บ ภูตคำมคพ่อ

จำย่อ ๆ กอบัญญา

แดนกับปัดแดแดนกับปัด แดท้นกัถปะพฤกษา ๐๐

กับปะกิริยา แดจิกกับปะ เทียบ มี แดสปี ปุรุชชาติ

อปีปะมาทวิมุตตีวี ระสปีปะสัทวี่ที่ สัตะคณานิจารณญาณ

พิลาปทะร่าให้ พิเลปได้วิปวรรพหว่าน ฉาป
นิก นิทหนึ่งชาน แดประทิปอุปเทียบไนชัย

กระลาปแดกระหาปณ์ แดแข่งสาปกะลาปไรแด
ทป ปียะใจ แดวิรูปสาธูปกวร

ซัปปะนะ จากระหิษ แด เรี้ยน สิป ปะ สาทรรส่วน
ทปปัสสัปะตะเถียงสุวรรณ แดจาปแด่งอะนุณา

มณฑปแดมรรณู แดณะดปมาฉาปลา
ถัด ลา ปะ วาจา แดทูปาปะนาปใจ

อัสป รยศ แดอัสป ทัรพัย แด อิก อัสปรัถยณัไช
แด อัสป ภาคัยไป แดมม คตทปปะ นี

สังเขปแดสมเขป แดตถูปรูปเจตีย์
อัสป มาณโกปโกปณ์มี สรูป รวป ประจวบถา

อิก ฆ สกตพุด แดทัว ปะ รวป ประจำ
ทัว ปะ ปณณักว ทูติยะ ทัว ฆ นนา

ถำเร้า เปนปุปพะ บุษ ประณะ แดถงว่า
ตอกไม้ธิด แดธมา บุปพะชาติ ประ กษ งดงาม

๕๕ ผัก ปอก ตยยาม ว่า ผัก บั๊ ผา สะ ไท่ ตาม

• บั๊ ผา สึง มะ กอ นาม คือ ว่า ปอก ตลอค ตปน

๕๖ มหา แด มะ หัป มะ ละ สัป ทั มะ ทรร ผล

เว หัป มะ ละ คด ละ ประ เทศ วิเสศ มี

๕๗ ทวิ เรป มะ แด ลง พึง หึง ๆ อึง เอ็ด วิ ถี

โศป มะ ว่า บวม มี มะ กอ พานี่ สยาม พันธุ์

แด ถ้า ยี่ป มะ ถี พระ จิน นะ คี ประ ทัป นีน

ทั ผ สกต ผัน ถ้วน มะ กอ ปะ พานี่ ภาณ

๕๘ ทั ว่า พ อิก สกต ก็ มะ กอ บก วิ ภาร

ภพ ยัก ถอน สุน ทรร สรร แด พระ ศพ สันธพ มี

๕๙ สรวม จิพย์ แด ถิ่น จิพ แด แท่น ทัพ เทพ พถิ

ภพ แด พิภพ มี แด สมภพ คน อา ภาพิ

๖๐ นพ โทม แด นพ เก่า ว่า สพ ทั้ว จอม แม่ ทัพ

พระ ธิณาส พกน มี ทัพย์ แด คน อรรพ คน อรรพ นว

๖๑ ไตรย ภพ แด ไกร ศพ อพพะยพ ทราก ศพ ว่า

๖๒ สรวพ สรว พ้อ รรณพ นว ทั้ว ไกร พปราร พก มี

มา นพ เสนอพระชาติ นพ มาศ ถพ บุ รีย
 ทัพ พา แล ทัพ พี่ เสาจะภาพสภาพไป
 พน สุภาพ อาณู ภาพ แล สุระ ภาพ ยิ่งใหญ่
 แคล อาทะ มะ ภาพ ไซ้ คำ สาระภาพรูปภาพพรรณ
 ทานพมะ ทรณพ แล จอมภาพ รอดู ภาพนี้
 ทิพ เทพ ว่า เลิศ ครัน อภัพนี้ ว่า ยาก จน
 ๐๐๐ ทั่ว ฟ ต่อ สกท เรียง ตามบท อะ นุสนธิ์
 ภา ษาสยาม บ่ ยิด ยด พ สกท หมก วาจา
 เห็น แด่ คำ พูจ พิ จิตร ใน ยัง กฤษณะ ภา ษา
 ออ ฟ พิช อา พะ วาจา อา ฟ พาริ การ น คร คำ
 ๐๐๐ ออ ฟ พี เรอ ร กล่าว ไซ้ ยัง กฤษณะ ไซ้ ยัง มี ลำ
 เรา แคะ ชัก ชัก มา คำ ภา ถึก ฐิ์ ตอ มี
 ๐๐๐ ทั่ว ภา สกท เล่า ใน ลำเนา มา คะ ชี
 ชาติ ไชย ธรรม ธรรม มี แล สภา โสภณ ะ โยบ มา น
 ๐๐๐ ราช พรต ภา นก ทด แล ชิก พล ชิก เชา ชาร
 เสน่ อุ กุฏ ขาว ประมาณ อิก ไท อุ สุน ราช นนา

๑๕๒

กบ

ปรารภ อะ วิวันท์ นกๆ นี่ แปล ว่า พ้า
• ฤ ภา คี โส ภา นภ วงษ์ พงษ์ ฤ พรรณ
จบ สกต ทวิ ภา แม่ กบ พ่อ ไม่ มี สัน
ก่อน ไป คำ เทียบ บรรยาย แสร้ง แปล กอ่าน เขย ๓

๑. บท นม ๑๖ คำ ๓

โองาตลาคัน คีตย์ คิตงบ มีใน แม่ กบ นำ ทบสาทก
ยกประทวน กบ กก กงกน กต ถ้วน แ่งทักคัก
กวร ประมาญ มงกตสนธิ ใต้ จงคิตย์ ถึง จิตร
ทั้งใจ อ่าน กบ พม ไก่ ทรอก ใต้ ใน โสภ ไหวท
สาร กักตลาคไม่สอาดโดยชู้อ่าน จนามาสนาน
ก็ เห็นว่า ยานยักยาก จึงนำ แก่ คำ จี ประภาษ
บึง เกิด ฉลาด ทบต ทยาก ประโยชน์ ไชคี่ ฉาน ๓
๑. เด็กจะได้ ฐิต นิการ ใจ แฉก แฉก ฉาน ไม่
อ่าน แปลว่า ปราศ ขาดทุน ๓

แต่อ่านไป ใจตรองสองบุญ ใน เรื่อง เกรื่อง
ทนน บัญญาคุณเด่นแว่นใจ วัณนิทานกาลหนึ่ง

X นั้นใช้ ยังมีคนไทยจิตร ไร่อสมรรคภักษ์วิชา ใจหวั
 ้งวอดสนทนา ชำม สากัจฉา แม้ปะผู้ใดได้เลี้ยง
 ๕๕ ฤๅใจใน มกอบทเลี้ยง. หัตถ์สุระสำเนียงก็ เรือง
 ประจักษ์อักษร ๕๕ วันหนึ่งจึงได้มรรคา ดำเนินเดิน
 มา ถึงอาวาสพระสงฆ์ตรงไป เห็นกุมารหนึ่งนั่ง
 วมไม้จึงตรงเข้าไป ทมบายใจจะปะเทื่องเรื่องเรียน
 ชินกุมารก็ ู้ชาน เชิงเรียน ได้พากย์ได้เพียร ำ
 เรียนร ฤๅฝึกฝน ๕๕ เวลาเด็กเรียนตำเนียรทนนั่ง
 อยู่ได้ทนไม้ นิ่งทั้งยด เอ็นใจ ๕๕ ครั้นเห็น
 ท่านที่มัววัย ตำเนียรมาใน จึงได้มฤๅทกมี ร้อง
 เชิญ เอ็นบ่ออกาย ู้ใหญ่จอรดี นิ่งชิตกุมารงาน คำ
 ถูบตถ์นั่งปราโศสว มาแรกแปลกคำ ทักทุกขแล
 คุชกุมาร ทักคุชท่านผู้อาจารย์อยู่คุชตำราญ เต็ก
 ชาน คำแจ้งแห่งจริง ู้ใหญ่จึงได้พร้องพรั่งบุ
 ฉาทาจริง โยษฐาปราโศสวได้หลาน ๕๕
 ๕๕ แนนุมาอยู่ ุ้ทนาน ได้เรียนเขียนอ่าน แต่กรุได้

โอะโร

โอะโร ข้ามาอยู่วัดโอะโร ต้องเพียรเรียนให้เขม
ไทยหนึ่งสี่ภาษา เขียนประจกัฏ หักหัดหาให้
เปื่องปฤชา หนูมาอยู่วัดโอะโร คุมาร จึง
จวนคำไข อักษรสยามไซ้ ฉันทน์อ่านเรียนเขียน
รา ในบ่อนทองที่ คันหนา สวรรพัญญา แจกมา
ถึงกนกนภ

กำลังยังอ่าน ขานงบสาธก แม่ กบ
สบบอ่านอยู่ วัฏว ๗ ผู้ใหญ่ได้ที่ ทำทางได้ ครุก รุก
ถาง หุงทาง แด่ต้นคันหา แม่ หนู ครุแรก สอน นา
ให้ ผัก สักขา โอะโรนาเล่าแรกแจกเรียน

เด็กตอบทั้งคันตนเพียร แนน่านฉันทน์เรียน ฉันทน์
เรียนนะโมก่อนมี นะโมพุทธาปะนี้ สิทธิอีกมีต่อ
นี้ ก ข อ ฮา ผู้ใหญ่ชักใช้ ได้ว่า นะโมพุทธา
ยะเจ้าแรกเล่าทำไม สิทธิ้มคอบทไข เล่าจำทำไม
างไขให้แจ้ง แห่ง จิร คุมารญาณ แล่นแม่น ท้าง
ทอบความงามพิรง ไม่ถึง ไม่ต่อ ขอทุ เล่า

ข้าแต่ท่านธรรม ตาผู้เฒ่า นักปราชญ์ของเบารากน
 ท่านจะแต่งอะไร ๆ การจะโงะโงะไม่มีไว้ เป็น คำ
 เคี่ยมให้ไว้ ทั้งไว้แห่งหนกัน พลั เหมือน นะ
 โมพุทธายะนี้ แรกเขียนเพียรมี พลัไว้ พระ คำ
 ปราปรา สติทก ทั้งอะธิฐานว่า ขอบรู้ที่ทถา
 ให้จำมาเล่าดู ปุระเขียน สอนอันวอนาพรขอเพียร
 เสจี จึงดำเนียรดำเนียรบทข้อต่อไปผู้ใหญ่ได้ พึงเติกไข
 ขอบจิตรขอบใจ จึงได้ชักใช้ไล่ ทวีแน้หนูให้กรู
 เสจีมี ท่อไปไหนนี้ กรูชี้ให้เขียนเรียนอะไร เติก
 ได้ว่านะโมเสรีจใช้ร เรียบท้อ ๆ ไป อีกในสวระ
 พยัญชนะนา ได้ว่าสวระได้กะอะไรหนา ทอบว่า
 ได้แก่ อ ฮา นี้แล้วข้าต้นเขียนเรียนจำ สวระ
 นัยกับเพยัญชนะเรียนว่า เท่าไรในคำ ทน กำหนดได้
 ไม่ ฤ สวระ มี ๒๐ สำชื่อ ๑
 ฤ ภา ไปสุดคำ ๑
 อานว่า ก ข ทลตตะ ถึง อ ย ไป ๑

สวรรพัญชนะ นั้นได้ เป็นภาษาใดทำไมไม่แปล
 วนทนา (ตอบ) เป็นคำมคธภาษา สวรรแต่แปลว่า
 โยษฐ์ อัครกเสียงเวียงรบ พัญชนะแปลว่าสำหรับ
 เครื่องสองรองรับ สวรรอาไศรยได้มี ๕ เหมือน
 ๑ เข้ามาประสมศี กับ ก ทนอที่ ก ๑ กาอ่าน
 ขานระคน ๑ ก กิจาอย่างนมกอบทนิพนธ์ นิส
 สะยะนิสสिताหนา คำ สวรรหนว่ามี ๒๐ ถ้า ฤ ฤ
 ฤ ฤ คำ นับสำเนาได้ไว้หรือ ๑ อีก ๑ ๑ โฉน
 คำ ข้ำชื่อ อีก ฤ ฤ ฤ ฤ นี้มาภาษาอะไร
 ๑ เต็กตอปกอปกดแก้ไข ฤ ฤ ฤ ฤ ไว้ มาใน
 สระ ๑ สวรรณา ๑ มีชื่อถึงสภกฤษณ์ภาษา เขารวณ
 นานมาครุว่าสอนไว้ได้รู้ ๑ ท่านนับได้ในสวรรค
 อยู่ แต่เปจิกเรีตช ๑ ไว้อยู่ ๑๖ ยกจาก ๑ ๑
 เสียง ไว้ไว้แรกแต่รูปว่างแปลก เขียนแยกเียงหาง
 ทางกัน ๑ เช่น นกเวียก นกทั้งนั้น แต่ต่างกัน นก
 เียงนกออก ก ๑ ออกมี ๑ ๑ ๑ เสียง ไว้ไว้ ๑

แตรรูป มี เหมือนไม้ มลาย ค่ายกัน อีกไม้
 ทางมวญ นวญวญ ๒๐ ใช้นั้น แ่น ทำนครูชี้ตั้งนี้แจ้ง
 ผู้ใหญ่ ชักได้ ถิ่นเหล็ง เรื่องสวระกระเจิง บัน
 เติงจิตรขึ้นรื้อใจ จึงประเทืองเรื่องพญานี้ เวียรได้
 แ่น หนูไฉน ที่ในวัด หัก ชัก กัน ๗
 ถางวัดหักศึบย สอน นั้น ให้เล่า เรือนกัน ก
 ขั้วค้ม

 เฆาะงเฆาะ ญ อย่างนี้ เฆาะ นอ กี่มี ส ห้อ
 พ้อ อ ชิ่ง ไป

๑ ถางวัดทำนหักสอน ให้ เต็กอ่านชานไซ กวชคคชง

ก
 คตอถถึงข้าง ๓ ข } ห อีกพ้อย นัถพ้ใช้ไม่มี
 ส

 บ้านวัดหัก สองฉนิต นี้ ข้าง ไทณถูกตี ครูชี้
 บอก เจ้า บ้าง อย่างไร

 เต็กสรวญนวญ น่ำปราโส แ่น ทำนฉน ไหวอย่า

ได้เรื่องนี้ขึ้นสูง แม้ทรงมองตฤกรกตสูง ทรา
 ฐยังปรุง ผดุงญาณเล่งเฟ่งทอน ซึ่งสำเนียงเตี๋ย
 เกิดอักษร ทำนจตีเปนทอน ๆ มีอยู่จง ดูเทียบ เคียง
 ข้างไหนผิดใช้ในเสียง ระบุแน่แท้เทียบ สำเนียงบอก
 แจ้งแห่งจริง ผู้ใหญ่ได้ฉลาด พาด พึง งาม ทำ
 เหน็ดเกิดสิ่ง อักษรยบอันเหมาเข้ามา

 แนนุพพัญชนะนั้น นา ๔๔ มีว่า จิตมานับมี
 ก็ตอน สำเนียงเสียงก่อ อักษร เกิดใน ตอน ๆ
 สมุฐานวิจารณ์เท่าใด
 เต็ก คอบกอบ แก่แปลไข
 พัญญชนะนั้น ไซ้ จิตไว้ หกตอนก่อน การ ๆ
 ถึงว่าบ่ก่อสำเนียงเสียง ขาน ก็หกสมุฐาน คอทาด
 พันปากภาค งอก มุทธะชานาสิกเสียงออก รวม ๒
 ฐานบอก แนนุพพัญญชนะนั้น
 ผู้ใหญ่ ย่ออันไล่ทับ
 ทวีชื่อตอนบ่อนมี ทะละตอนอักษรเท่าไรสมุฐานที่เกิด
 นั้น ไซ้ . มีชื่อ โฉน หนู งได้ แจกจัตวารต เลือดยต
 เต็กแก่ แฉ่เผยเฉดยเยี่ยต มีไต้ ชุ่น เตี่ยจ กะเตี่ยต

ปะติภักท้วงอ แ่น ท่านแรกนั้นตอน ก ๗ อักษรพ่อ
 แต่ ก ถึง ง ลำเคียง ๐๐๐ เกิดหนอ แต่สอสุระเสียง
 ไร่ชื่อภา เวียงเสียงสั้นว่ากณฐะชา ๐๐๐ ตอน จ ถึง ญ
 ญาที่หนา นับ ๖ อักษรา วาจา เกิดตาลขานคำ ทา
 ฤกษ์สมฐานก่า เนื้ตมคอกว่า ประจำภาษาบาฬี ๐๐๐
 มุทธัก ทิน ที่ต่อ นี้ นับ หก ๆ มี แต่เสียงลำเคียงทางขาน
 ตอน ฎ มุทธะชี่ชื่อข นาน เสียงเกิดเหงือกตาล นับ
 ฎ ถึง ณ ๐๐๐ ได้ ตอน ต ทินทะระนั้นใช้ร เสียง
 เกิดที่ไร พันธุ์กันกะตกหักว่า ๐๐๐ ตอน ป ถึง ม
 แปดนา สี่ปากวาจา ชื่อว่าโอษฐะระสมฐาน ๐๐๐ ตอน บ
 ยลเย็นขวทยาน สิบชื่อประมาณ แต่ บ ถึง ฮ จบมี
 ตอนปถายสุดท้ายเท่านั้น แต่เสียงข้างมี ทวิ บ ส่ว
 เนียงเหงือกตาล ทวิ ร มุทธะระสมฐาน ลำเคียง

๐
 เหนือออกตาล } สอง ๐ } ตาม ๐ } เสียงมา แต่
 พ } ๐ } ๐ }

ไร พัน เรียบ ทัน ทะชา อิก ๑ เตียง ว่า ไร พัน ปาก
 พร้องสองฐาน ๐๐ ห ๒ ลง คอ ทาม ขาน รวม ๒
 ทอนสว ๐๐ สลึง เดศ ๔ นีนา ๐๐ พยัญชนะสมุ
 ฐานว่า แนนท้านพรรณา ทะธาตอนนรรคอักษร ๗
 ผู้ใหญ่ได้สคป์ รังบริอัน จึงวาทประสาทพร ๐๐ ได้
 ให้แก่กุ่มาร ๐๐ แล้วปลอบสอสมถามวิธาน แนนพ้อ
 ผู้หลาน ชำนาญแท้ ฤกฉีกฝน มีเตียงแรงเกิดเต็คคน
 งามได้ไม่จนฉีกฝนต่อครุ ๐๐ จึง จำได้แม่นมุขทุกสิ่ง
 งามไหน ไม่นึง แก่ถึงเห็น ชัดคัสสิน แนนหลานพานไป
 ให้ สิ้น กระบวนระ บิด ให้สิ้นที่ เรียนเพียร มา
 ๐๐ ๔๐ เดศ ๔ มีว่าในหมู่พยัญชนะ หนูมาแจ่มกัก
 กระณะ ๑ เต็ก คำนับรับว่าเจ้ากระ มีตามกระณะ คือ
 กลางสูง ทำต่ำ เนียง ๐๐ กลาง ๘ อักษรวางเตียง
 กลางปากภาคเพียง คือ ก แล ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐
 แล ๐ อิก ๑๑ ก็ เรียบ ทนอ อักษร สูง เตียงนาน
 ๐๐ คือ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐ อิก ย่น แล ๘

ตาม ข } ค มี อักษรทำคำที่ เหลือ ๒๔ นับย่อ
 ค

ตกขงไป รวมสรรพณัเสร็จได้ ๔๔ ไร่
 เรียกไทรยางขององค์ ๓ อักษรตอน ๖ ยกนามแจก
 อยู่ หมู่ ๓ ตามกลางสูงต่ำจำเพ็ญ เขาสระประสิทธิ์
 คิตเคียง ก็มีสำเนียง เสียงขึ้นเสียงยาว กล่าวกัน
 แจกว่าเป็นกานัน คำแปน ไฉน คำตาบเว้น ห้าม
 ตามที่ กิ ก็กู กระณะนี้ ผันจิตระจี ชื่อจิวิธสระมณฑ
 ก กากี้ก็ กูบท บอกรัชมณฑ ที่ชา คำยาว รว ความ
 เครื่องหมายอีกไม้ ๑๓ หนึ่ง ชื่อ สยาม คำ
 หรับแขกใส่ ใช้นา ชื่อ เขก ให้ตรีจิตวาสำหรับผัน
 มา อักษร ๓ หมู่ของค์ ให้เสียงขึ้นๆ ลงๆ
 ใช้ตามประสงค์ บัญญัติโบราณนานอยู่ หัน อักษร
 ท้นทะฆาฏกายกั แลไม้พินทุ ผนท้องฟองมันต์

. สรรพนี้ นฤทิต ไทมุตเหล่านี้ คอกจันฉันทวี นัย
มี ๑๓ ทามบังคัย หนึ่งพึงรู้ทำหรับ คำ ตั้ง
บังคัย แรกจับจากฉนั้นไป อักษรกลาง นั้นฉนั้น
ไหว ๔ คำ ๔ ไม้ เอกไล่โท ทวี จัตวา

ก

ก

ก

ก ฉนั้นว่า ลง ตั้งว่า ฤมะราเว

ก

ร่อนว่อนวงอักษรสูงนั้นฉนั้น ลง สองไม้ไล่คอง เอก

ก

ไค ๖ ย่อถ้อยอักษรต่ำนั้นฉนั้นช้อย ก ย้อย

ก

ก

สองไม้เอกโทโคจร

ผู้ใหญ่ตามได้แถมช้อย หนู บุตรหยุดก่อน ขอ
ย่อนตามเรื่องเครื่องไม้ เอกโททวีจัตวาใน แม่

แปลงที่ไทย จะให้ตรงแท้แลฤๅ ๙๙๙๙ ที่กกอบทอป
 พลันทันมือ ไม่เอกโทคือ ๑๒๓๔ นี้ ความ
 เอกะ ๑ โท ๒ ทวี ๓ สังฆาตัพพะนาม คำสยาม
 ปนประภมกธ คำไทยไม่เสนาะเพราะพจน์อาไศรย่มกธ
 จึงเพราะ เสนาะ ปราโส ๙๙๙๙ เลข ๙ ทายคู้ขึ้นไว้
 เป็นคำไทย ที่โตโตอยู่คู้เคียง เน้นคำทำสุระคำ
 เนียงกลบักลายคายเคียง อย่าง เอียงเวียงไม้ทาย
 คู้ ๙๙๙๙ อิกทางกักทันปานดู อากษณาทอยู่ ประ
 ทับ สำหรับ ผัด มี ๗
 ไม่อา ญาฆ่า อักษรนี้ ทักพระญาณ ชื่อจี แม้มี
 ปราปปรามห้ามอ่าน ๙๙๙๙ พยาตหยตจตุตถสมมุติสาร
 นิกกะหิตคำขานสุญญอ่านเวียงชื่อ นฤทิต เปนคำนำแต่
 ถึงษกฤษณ์ จะจีจิจิตร บัณฑิตยโฆหาราณคำ ๗
 สยามพจน์มะกธ บางบำญที่ไว้ให้ กำหนดรู้คำ
 คัญญ์ญญา ๗ ผู้ใหญ่ ต่อไป บุจ ฉา เต็ก วิสัษชะ นา
 จะว่า บทฉันทน์ที่ นั้น ต่อ เอย ๗๖

เรียก รูป อย่าง นี้

ปั๊ม เรียก สำหรับ

ชัก ดิน หวน ไป มา

เติก ซาก ผลิต ล้า

นอก หน้า

สูบ น้ำ

ลม ดูด สูบ แอ

อาจ รั่ว ดู กำ เน็ด

๙๙๙ จิต แม่ กบ จม ใจ

กบ แม่ กบ ถึง การ

ตัว ม เติบว เติบว สมาน

สวระ แพรก แจก มวญ เมื่อ

๙๙๙ กบ ก้ม กาม กิม ก้ม ก้ม ก้ม

โกม กอม กวม เกียม เกียม เกียม

แจก ขาน

กอบ เกื่อ

สกต แม่ กม เฮย

เช่น ژیอ แม่ กง ๗

กุ่ม กุ่ม กุ่ม กุ่ม

๗

จาก อักษร ทำใน แม่ กม

๑ กม คัม คาม คิม คัม คัม คัม กุม คุม เคม แคม ไคม
กอม กวม เคียม เคียม เค็ม

กม คัม คาม ๕ ขม ขัม ขาม ๕ งม งัม งาม ๕

ขม ขัม ขาม ๕ ทม ทัม ทาม ๕ นม นัม นาม ๕

ญม ญัม ญาม ๕ จม จัม จาม ๕ ฉม ฉัม ฉาม ๕

นม นัม นาม ๕ ทม ทัม ทาม ๕ ธม ธัม ธาม ๕

นม นัม นาม ๕ พม พัม พาม ๕ ฟม ฟัม ฟาม ๕

ภม ภัม ภาม ๕ มม มัม มาม ๕ ยม ยัม ยาม ๕

ร ม รัม ๕ ลม ลัม ลาม ๕ วม วัม วาม ๕

พม พัม พาม & ยม ยัม ยาม & เอ็ม ๕

จาก กกลาง สูง ทำ สั้น ร บิด กม

ยี่ แต่ จะ พ ทบ ผงม ใสไม้

ฉนั้น เกณฑ์ เช่น กน ฌม เสพ เอก โท แส

เติก แยกจาก ฉนั้นให้ ใต้ ท้อง ตาม ติ ปาย

ณ ฅม & ฅม & ฅม
ณ ฅม ฅม ฅม ฅม
ณ ฅม ฅม ฅม ฅม

ณ &
ณ
ณ

ณ ฅม ฅม ฅม
ณ ฅม ฅม ฅม & ฅม &
ณ ฅม ฅม ฅม ฅม

ณ ฅม ฅม ฅม ฅม
ณ & ฅม & ฅม & ฅม &
ณ ฅม ฅม ฅม ฅม

ณ ฅม ฅม ฅม ฅม
ณ & ฅม & ฅม & ฅม &
ณ ฅม ฅม ฅม ฅม

๑๗๐

มัม ยัม รัม ถัม
มม & ยม & รม & ถม &
มัม ยัม รัม ถัม
มัม ยัม รัม ถัม
มม & ยม & รม & ถม &
มัม ยัม รัม ถัม

ข้อนี้ อักษรสูงนำอักษรต่ำ ๖ วิธี ๑๑ คำ
๑ จะแยกแปลกออกไป ที่มีในแม่กม หนอ อักษร
สูง ๑๑ พ่อ ชื่อตัว ๖ ถึง ๓ มี เจ้าสูง
ต่ำ ๖ อักษร น ม ตามนี้ ย ร ล ว ส ชัก
นำมีเสียงสูงไป ทั้ง ๖ ท นำนำ อ่านว่า
ทนม แด หนม ไทน์ แต่ ๖ ถึง ๘ ไป สิบนี้ใช้
แปลก ท นำ ทั้ง ๑๐ ได้นำนำต้องอ่านว่าทจ
เอง ข้า ทั้ง ๖ นม สยม คำ คำเป็นสูง จูกลบมี
ทั้ง ๖ นำ ๘ นาม เป็นตามเดิมก็ นำได้ใส่
วิสรรชนี นะบักนี้ จะแยกไป

๑๗๒

๑ ครม ครัม คราม & คณ คณัม คณาม & ความควัม ความ &
ครม ครัม คราม & ชรม ชรัม ชราม & งรม งรัม งราม &
ชรม ชรัม ชราม & ชณม ชณัม ชณาม & ชวม ชวัม ชวาม &
ชรัม ชรัม ชราม & ชณม ชณัม ชณาม & ชวม ชวัม ชวาม &
๑-ทรม ทรัม ทราม & ทณม ทณัม ทณาม & ทวม ทวัม ทวาม &
ธรม ธรัม ธราม & พรหม พรัม พราม & พณม พณัม พณาม &
พวม พวัม พวาม & มรม มรัม มราม & มณม มณัม มณาม &

๑ แจาก เกรจี ลำ เกรจี แล้ว งาม ฉนั้น
ไท เอก เอกใส่ พลัน ขย่ำ พลึง
อิก ทรี จัฑ ภา ฉนั้น ที่แม่ กม แฮ
กม ก้ม ก้ม อิก ทั้ง ที่ท้าย ก้ม ก้ม ข
อิก สูง ขม ข้ม ฉนั้น ทนา
มี แต่ เอกไท นา เท่า นั้น
ท่า กม . ค้ม ภา ท่า จัฑ ฉนั้น แฮ
สูง ท่า ท่า เตียง ฉนั้น ท่า จัน สูง งาม ข

กั่ม

กัณ

กั่ม

กัณ

กัณ

กัณ

กัณ

กัณ

& กณ

กัณ

&

กัณ

กัณ

กัณ

กัณ

กัณ

กัณ

กณ

กัณ

& กณ

กัณ

&

ปัณ

ปัณ

ปัณ

ปัณ

ปัณ

ปัณ

ปณ

ปัณ

& ปณ

ปัณ

&

ปัณ

ปัณ

ปัณ

ปณ

ปัณ

&

๐ กณ

กัณ

& กณ

กัณ

& กณ

กัณ

กณ

กัณ

กณ

กณ

กัณ

& กณ

กัณ

& กณ

กัณ

กณ

กัณ

กณ

ธรรม อัม & พลม พัลม & พวม พ่วม ๘

อัม

พลม

พ่วม

๘๖๖ ๑๖ คำ ๘๖๖ ว่า มา แม่ กม สมเต็ม คำเทียบ
เรียบเต็ม เต็ม เพิ่ม คำ ขื่อ ภา ของ งาน ๗

๘๖๖ จัก แชรกสอนทริ วิถาน บัญญู ญัตติ ติรัส ประทาน
นาม ขนานเรียบกับกระกระณะนา ๘๖๖ ผู้ จะ เพียรจง เรือน
ชื่อ ห้า จำแนกแน่นหนา แล้วมา แยกสองตรองไป
๘๖๖ ห้าชื่อ คือสิ่งอะไร แยกสองใน พึงให้ ไตร
ตรองทุกตรว ๘๖๖ ต้นชื่อคือส้มพยุหะนา อีกพยุ
หะมาสมุหะวรรคปักข์ เป็น หลักปอง ๘๖๖ จำได้ แยกไป
ใจทรง ปักข์แยกเป็นสอง ปักข์ถ้วน ปักข์ขาด
ประกายมี ๑๕ วันนั้นปักข์ถ้วนจี้ อีกปักข์ขาดมี ๑๔
วันคงจงจำ ๘๖๖ รู้ ปักข์เป็นหลักเอกถ้ำ ต่อไปได้
กำหนดวรรคประจักษ์วิจารณ์ ๘๖๖ วรรคนี้ก็มีสอง
ประการ จุลวรรคนามขนาน ก็ชื่อ คือ วรรคน้อยเอง
๘๖๖ มหาวรรคอีกนั้นบัตถะ วรรคใหญ่เรียก เร่ง

สองวรรคประจักษ์จำบล ๐๐๐ บัณฑิตวันเป็นไปสามทนต์
 บัณฑิตจากอำนาจ แต่หนหนึ่งเห็นเป็นไป ๐๐๐ มีชื่อคือ
 จตุวรรคไข อีกบัณฑิตเป็นไป ถ้วนไว้มีสี่ครั้งแยะ
 ๐๐๐ บัณฑิตจากลาตไปหนึ่งแท้ จึงมีนามแน่ เรียก
 แก้วมหาวรรคตรง ๐๐๐ วรรคประจักษ์แจ้งคง ต่อ
 ไปให้ จึงเวียนดูสมุหะทั้งมวญ ๐๐๐ สมุหะณะแจกสอง
 ส่วนใหญ่ น้อยตามควร มหาแกจตุหมุนจ ๐๐๐ จตุ
 วรรคจักไปสาม ก่อน วรรคใหญ่บวร เป็นไป
 แต่ หนึ่ง ถึง นา ๐๐๐

๐๐๐ จึง ฤา เรียกชื่อ มหา สมุหะสมยา ผู้เวียน
 เพียรพ่องเร่งพั้ง ๐๐๐ จตุวรรคจักไปสองครั้ง มหา
 วรรค ๑ ทั้งเวียนจตุสมุหะ น้อย มี ๐๐๐ เวียนดูสมุหะ
 ด้วยคืออีก ต่อไปนี้ พุทธะแจกสองตรองนา ๐๐๐ สมุหะ
 ใหญ่จักไปเป็นห้า หนึ่ง น้อยสมุหะมา เรียกว่าจตุ
 พุทธ ฤจา

๐๐๐ สมุหะใหญ่อีกไปหกตัว อีกน้อยหนึ่งทำเรียกว่า

๑๗๒

มหาพระพุทธรูป เมื่อ รั้ว พุทธะยล แ่น สัมพุทธรูป แด
อีก รั้ว จง คุ ท่อไป

สัมพุทธรูป มีอยู่สอง ไร่ ชื่อสัมพุทธรูป ไทใหญ่ แด
สัมพุทธรูป น้อยนาม มี รั้ว จดพุทธรูป ๑๐ ที่มหา
หนึ่งมี ชื่อ รั้ว มะ ทา สัม พุทธะ เปน

อีกจุดพุทธรูป ๔ เห็น มหาหนึ่ง เปน ชื่อจุด
สัมพุทธรูป พลับ รั้ว แล้วมหาสัมพุทธรูป นั้น ๑๗ จอระ
จัน จุดนั้น ไปหนึ่ง พังมี รั้ว เปนรอบหนึ่ง กรบ เहां
นี้ เอวังก็มี เहां จบปักกระกระณะนา รั้ว จงจำก
หนคอก่ากัตา จุด ฤา มะ ทา อยู่ น้า ฤา หลง ระ วัจระ วั

รั้ว บั๊กยัถวัน ก่อนชาตประกายไว้ วรรณน้อยแล้ว
ใหญ่ สมุทไ้ ใหญ่ ก่อนน้อยมี พุทธรูป รั้ว พุทธรูป รั้ว จุดไป
ก่อนก็ แล้วมตามา มี ทั้งนี้ จงทรงมอง ไป รั้ว ย่า
ว่ายากหนัก ฆลักไสเพียร แล้ว กง ไ้ รั้ว หนัก ทั้งบ้า
แบก ทาม.

รั้ว รั้ว เรื่อง เปลื่อง ไร่ โมะทะปวาม เกิด ญาณ ยล

ถามต่อความอื่น ดูรู้ไป ๕๕๕ ขอเชิญทำ เนียรตะกั่ว
เติก เจ้าจงได้ ทรงฝึกเร่ง ศึกษา แยะ ๗

๕๕๕ กถอน ทถาท ๘

๑. รอกถาภักดีจับกถอนยอนขยาย ท่อเวียงบักษ์ ลักษณะ
อะธิบาย วิธิหมายอะ ธิมาศดินถาศความ ทามมะติ
ลักธิพระบาทให้ ทรงทวิสไว้ สอนทศย์ วิจิตรสยาม
๕๕๕ จังจางจิตรภักดีจัดเป็นความ แต่งแก้ทามเวียง
พังกุม ๕๕๕ แม้พดิ่งนิคติวิธใด พดิ่งโพธิ์พดาก เชิญ
ผู้ปราศไปรทเลื่อมเต็มกะถา ซึ่งแต่งไว้ได้เช่น เปน
คำรา ทศย์ศึกษา รู้เรื่อง รุ่งเรืองใจ ๗
๕๕๕ ที่เรียกมาว่าอะธิมาศนี้ แปลออกมว่า เตือนยังสิ่ง
โน่น อะธิมาศว่าวัน เกินเจริญอย่างไร ฤๅใดเดือน
ปีที่จะเปน ๕๕๕ โดยวิภักสองภาพขยาย เลอียต ด้
คนเกียจคร้านไว้ จะไม่เห็นเปนสอง ในขอยุ่ อย่างนี้ วิธิ
ประเคน เลอียต เกณฑ์ ท้อง ทรง ทน มง ครน
๑ รัชชยาบ ๗ สุภาพก่อนสั่งสอนไว้ เดือนปีให้รอบ

๑๗๘

รู้ฤๅสุรารพ ฤๅตามตามเล่ห์ทันเหมือนที่ ปีหนึ่ง

นั้นตามฤๅจุงรู้กาล ๓ ฤๅจุมี่สี่เดือน เหมือน กันหมาย

ปี หนึ่งจ่าย ๑๒ มาศ ไม่ขาดขาด ฤๅจุงตามตามเดิน

ทำเนิรกาล ๓๐ วารมีขึ้นเกินเจรวญ เรื่อง

๑๒ เป็น ๑๓ เดือนมีในปีนั้น จึงเรียก กันอะริก

มาศประกาศเสียง ๑๗ ครั้งมีในปี ๑๙ เดือน เป็น

อย่างเยี่ยงกรุงสยามตามเบาราค ๕ นับเป็นเดือน๒๓๕

สุทรมี่ว่าตะขิยะระเนนสาร ททิเบ ททิเบชเน กาด เป็น ๓

ฐานแล้วฤๅเป็นททิเบ ๑ ททิเบเอกาแล้ว มาตะขิยะจะ

สองพลันไม่ หันเห แล้วกลับฤๅไปเป็นททิเบ

ระ เน สุทร ท่อง คัดของ ภา จา

๕๖ ตะขิยะชบาย ความว่า ๓ ปี จึงมา ๑๓ เดือน

เหมือนกันหนา กับตะขิยะที่ ๒ ที่ ๓ มา นับ เดือน

ทรา ๑๑๑ แล้ว ๙ ปี ททิเบ ท่อไปก็ คัดยท้อง

แก้เป็นสองปีไปในวิถี จึง ๑๓ เดือน อับที่มึงแก้ที่มี

นี้วิถี ททิเบ ระ เน กาด

๑) ทะทิเย อิกสองทำนองนั้น ทูติเยอีกอัน ทั้งบันทาร์
รวม ๒๓๕ เทือนประมาณ ยก ๗ งาน เทือนยิ่งที่ตึงกัน
ยังกึ่งเทือน ๒๒๘ ไม่ออกแอดโฮษฐุเอ็ด เปนเสีรา
สรรพ ใน ๓ ปี มีหน ๑ ตามนั้น ในสองปีมี อันหนึ่ง
หนเดียว แล้ว ๓ ปี มีหนหนึ่งสองทะทิเยณะ แล้ว
ทุไม่ถูเลี้ยว จึงนับจบครบรอบ ประกอบเทียว ใน
รอบ เทียว ๑๘ ปี มี ๗ จัก

ว่าอย่า ทุ ทนอ ทนบ ทุ ทราบยอด ทุ ไม่ออก ทุ
โฮษฐุอ้าว่า อัด ทุ กลอนกลาต ขาด คำที่ สำ ฌศ จึง
จาก จักคิด ทุทเข้า ทุทไช เมื่อรู้ ความตามทนบทราบ
สนิท ท่อไป กิจเอ๋ย เดอียตละ เมียตไวย ปีหนึ่ง นั้น
ให้ รู้จัน ว่า เท่าใด ตาม ที่ใน คะ ทิระ วิ จาร
อาทิตยนั้น ฌน ทั้ง ฌน ยังเมศ แรกประ เวศน์ ไวยะ
วิฆนั ประภักษร นับแก่วันนั้น เวียนคำเนียรจาร พฤศพ
ก่อนจวเวียง ทุ มาเพียงมิณ อิกมาหนึ่ง ฌน ถึงราชี
เมศ เปนสันเขตรปี หนึ่ง ชาติ ทานทัษณ เปด้นศกใหม่

๑๘๐

ไล่เลขเอกสุทิน นับวัน ขึ้นไป เท่า ไ้ให้ไ้ความ

๐๐๐ ทราบแล้ว สืบในกะทิพระอาทิพย์แล้ว กอบกิจจันทร์
กะทิทิพย์สยาม ให้ นับวัน ที่พระจันทร์สถิตย์รตาม ทำ
เนืร ตาม จักร บัน จบ จน ครบ ปี

๐๐๐ นับเดือนห้าขึ้นค่ำ หนึ่งถึงวันศุกร์ เดือนสี่ ฤกษ์
จันทรในราศี ๑๒ เดือนได้ ก็วัน จันทร์ จรลี จงจก
มีปีหนึ่งนั้น วัน เท่าไ้ ๐๐๐ เอาวัน นับตามทำหรับพระ
อาทิพย์ แต่ก่อนกิจตั้งลงอย่าสงสัย แล้วเอาวันที่
พระจันทร์จร เท่าไ้ มาลบให้ ชาติทั่วลงคงเสกนา ไ้
เสก เล่าเถ่าไ้ จดไว้ พื่อ ปี ทั่ว ๆ เสกจงบทยเข้า
หนา เมื่อบันจบครบ ๓๐ ทิวา ในบ้นำเดือนไหนครบ
ไ้มี ๐๐๐ เป็น ๑๓ เดือนเต็มเพิ่มปีนั้น ใน เดือนนั้นเสก
ฏอครบประสบัติ แต่ท่านเหมาเอาเดือน ๘ ทั่ว ๆ ปี
๘ จึงมีอะธิกะมาสสิทธ์ชาติ มา อะธิกะมาส จึง ไ้ตรง
ตรงกับยัษย์ ย่อมเชื่องยักก่อนหลังน่ากังขา แม้ไ้
ตรงแต่ไ้มองสองปีญา จะรู้มาแต่ไ้ไหนจะไรความ

๐๐๐ อันกะ ตีระ วิภิจ ผลิตกับจันทร์ ฐู่ สำนักรงนี้ แรก
 บำแบกหาม ฐู่ ฤๅญที่เปลี่ยนหินผืนแปรความ ฤๅญ ๓
 ฤๅญสี่ม ในกาล ๐๐๐ ฤๅญสี่นี้เอาไครย์ในอาทิตย์ ทำ
 เนื่อกิจในวิถีสี่สะพาน ฤๅญ ๓ ตามจันทร์กะทิกาล ไกร
 ผ่าน จากอาทิตย์ปน นิจมี ๐๐๐ ๑๒ รอบกอบมี ในบั้นหนึ่ง
 ดวงจันทร์ จึง ว่า ดวงเดือนเรือนวิถีสี่ เรียกว่าบักษ์
 บั้นแปด สองสองราตรี ข้างขึ้น มีแสงสว่าง จ่างนภา
 ๐๐๐ ข้างแรม รุขุมตมิตมิมัวไว้ มนุษย์เราไม่ เห็น
 ดวงช่วงเวหา ทุกจะบักษ์กาสะบักษ์ประจักษ์มา เป็น
 จันว่าอุโบสถกำหนดมี ๐๐๐ ทั่วจันทร์เต็มดวง เนิ้รอบ
 รอบอาทิตย์ ที่ละนิค เลือยล้าจากราษี ไม่ทันช่วงดวง
 อาทิตย์ กิจ ข้าม มี คิดได้ ปี ๑๑ วันตั้งนั้น เนา ๐๐
 ๐๐๐ กับเสศ โมงมี ปลักก็อีกห้า กับทั้งหนานาที่ ๔๙
 ประสมเสศ โมงนาที่ ตั้ง นี้ เถา นี้นแถ แก้อธิกะวาร
 วิจารณ์ ทรง ๐๐๐ โมงนาที่เสศมีประสมไว้ สี่ห้า ปี รวม
 ใส่อย่าได้หลง ปีใดครบแปด วัน ปีนั้นคง ปีนั้นจาง

എന്ന

อะนิกะวารกระทานเกื้อ ในปีนี้นับวันได้ ๓๐๐
 กับเศษย่อย ๖๖ เข้ารวมแล้ว จงกำหนดจากเดิม
 ในเดิม เหลือ ย่นไป เหลือ คน เบี้ยจะเหนียว ชัก
 ให้ รู้ ปี มีวันนั้น ๓๐๐ กับเศษย่อย ๖๕ เหน
 ประจักษ์ ว่าตามนี้ปรกตวิจรรก สงกรานต์ หลีก
 คง ที่ บั ทัง ปวง

๙ อธิษฐานว่า ท้าวในบึงโต เดือน ๗ ใต้เดือน ถิ่น
กระสวนหลวง เพื่อส่งเจ้าเข้าพรรษาไม่ต่ำลง ไม่
ขาดลงวันตรงเชิญจงทรง ๙ อธิษฐานที่ เหมือน
กันเช่นนั้นกะ ก็เวียนแวงเข้าหาพรรษานอง มิ
ให้ผิดกิจวิในย์ ใน ท่านอง จึงเป็นสองแปด มีทุกมีมา
๙ นั้น ว่าย่อ ภอ ยถนิพนธ์หยาบ เพื่อไว้ทราบ ที่
ญาณทราบวันถามหา อธิษฐานที่ประสาธน์ ศิษย์กิจ
วิจารณ์ภอปัญญาญาณ เขื่อน เห็นนิยาย ๙ โฉนทิตย์โตได้
มาอ่านอย่างก้านทิ เชิญดำริต์ เจริญมาศประ กายหมาย
เห็นยังขาดบาทมทบรรยาบ อย่างระคาย เชิญ ช่วยอุปบให้
ชอบ การ ๙

๑ ให้ รุกกตฤกเข่น กัน ช่วยเพลิง ให้ เถกิงแสงสว่าง
กระจำนทานทาน้ำมันฤกเข่นมา เจือจาน ให้แสงฉาน
รังมี มีต อยู่ ยึด ยาว . ๗

เชษฐภคินี ทวิปหรืออยู่ หรรษา รุ่ง คณจะรู้หาหาก ไม่มากฉาว
 ชุติญคิตยัผู้ มัดนทิตยัจงจิตรดาว มารู รวเวืองยักษ์
 ประจักษ์ยล แล้วครของคริทำหริอะนิกะมาศ รุ่งใน วาห
 อะธิกะวารณารณุสนธิ จดปฐะฐะระกาลกุมารชน ประ
 โยชนั ทน ท่อ ขึ้น ญาณ การ เรือง เอย

๕ ๓๐๐ ทก สิบห้า

คืนวัน

ปีหนึ่ง สุริย์ ชัน

๒๔
ผอง พว

๓๕๔ วน

จันทร์ นัย บัณฑิต

สอง คະติ สัทธิ หล้า

โตกย๋ พำ เป็นไป ฯ

๑๕ ปีมีเจ็ดครั้ง

บุคคล

ดื่มน้ำให้พอ

สถานี ขั้ว

คตฺย เบ สุตฺร ประ กษ

ក៏ទាញ ទាំងប្រាំ

๗

สง เพล กับ กอบก้อ

កាំបិត រឿង ថ្មី ៗ

๐ ปีหนึ่ง

- ๑๒ } เดือน ๓๗ ททียะ ที่ ๑
- ๑๒ } เดือน ๓๗ ททียะ ที่ ๒
- ๑๒ } เดือน ๓๗ ททียะ ที่ ๓ เป็น ๑๘ ปี } รอบ ๑
- ๑๒ } เดือน ๒๕ ททียะ ที่ ๔ ๒๓๕ เดือน } มีอธิกมาส ๗ ครั้ง
- ๑๒ } เดือน ๓๗ ททียะ ที่ ๕
- ๑๒ } เดือน ๓๗ ททียะ ที่ ๖
- ๑๒ } เดือน ๒๕ ททียะ ที่ ๗

๑ ในรอบหนึ่ง ปีหนึ่ง ๑๒ เดือน ๑๒ ปี } รอบ ๑
 ปีหนึ่ง ๑๓ เดือน ๗ ปี } ๑๘ ปี

ทั้งรอบในปัตยุบันได้นี้ มเมยจัตวาทักในรา ในโลกย์

๑๒ ๑๒ ๑๓ ๑๒ ๑๒ ๑๓ ๑๒ ๑๓ ๑๓ ๑๓

นั้น มแมวก รก จุกุญชวต นกขาน เกาะ มโรงมเสง

มเมย มแมวก รกจ จุกุญ ชวต นกขาน ตรีนิศก รอบ เท่านั้น

๑๒ ๑๒ ๑๓ ๑๒ ๑๒ ๑๓ ๑๒ ๑๓

นี้ รูป ฝรั่ง นิ่ง เลี้ยง
 คำ วุฒน พิศน แอ บิร
 เทก ตู ย่า ยิน ตี
 จง พ่ง เรง เรือน ให้

ตุก หมี่ พ่อ เฮย
 เรือก ไค้
 เหน่ ตู จู แซ
 มุง ไซ้ ใน วิชา

ต่อ คำ ตามใน แม่ กบ มา
 นิน ท ๑๑ คำ

ผู้ เติมแม่กบสยบขาน มีนิทานวินิจาโดย เต็กพยากร
 ใน สวระพญักษ์นั พรวรนา
 ผู้ มีใจซกได้ถาม กระแส ความไม่เสร้างหา เต็ก
 วักษ์นั วิ สั นนา ณะ กะ ถ จัก ต่อ มี
 ผู้ ถามว่า แอ้ ๆ แ่น พ่อหญ่ สวระคู่ กับพญักษ์นั

เราถามค้ำแต่ปางมี หนู จงจะจี ไร่สับไป ๗

❧ กุมภาพันธ์ไม่รู้ รบ เป็นชื่อ ๆ ก่อความใจ แน่ท่าน

อักษรไทย แรกเขียนได้แจก ก กา

๖๖๖ เหาสวระ เข้า ประปรัง ๘ ทงณะ กะพยัญญา

คือ ก / แล ก ๗ เป็น ก กาแจกแวง พัด

 อิก ก⁻ แด ก⁻ แด ก^๔ ภา^๕ อัน

แต ก , ก " สรรพ์ แต ก | ก แ ไป

๖๖๖ เขาตวงระเจ้าประพันธ์ หดงนำพญญนใส่, บน

ต่าง ทั่ว ๆ ไร ให้ สำ เนียง เลี้ยง กตม เกตียว

เป็น กิ กิ กิ กิ แด กุ กุ เก แก เตี้ยว

ควบลิบหลสวระเทียว ยก ก ก ก ก ก

 ถามว่าสวรรค์เสียง ทำไมไม่เรียงกับยัพยวนา

ทั้งอักษร อื่น ภาษา พยัญจน์ สวรระ เรียง เคียงกัน

ทั้ง อัก ษร อวียกะ มคะ อะ แด ไรวัญ สวระ

พญานาคนี้ นอน เฝ้า ก้น ตั้งใน มคอ บท มี

ทำ บัณ ธิป ลิข ิต ว่าง

กษัตริย์ ทศ

ចម រ៉ាត វ៉ាត ផ្ន ពេ

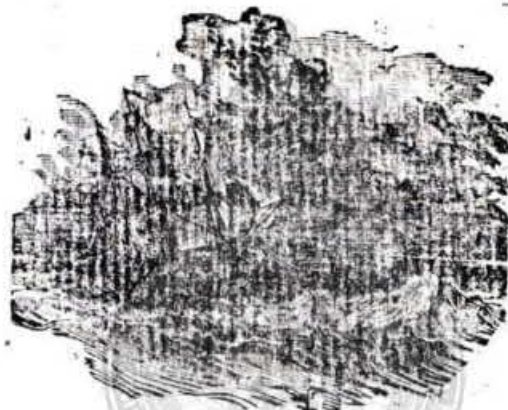
คุณ แก้ว

ไกลเห็น เช่น คน ขณ

เนตร์ นัว มัจฉา

กัฏ^๒ธอง ฐ^๑ธอง มธอง ฐ^๒ธอง

ເດັກ ເຈົ້າ ອຳ ເມາດ

na, น. เปนต้นทศ ma. ม. เปนโอยฐู ฐ, ba.w. เปน
โอยฐู da, ด. เปนต้นทศ sa, ส. เปนอุย่ม ra, ร. เปนอุย่ม
ta, ท. เปนต้นทศ ya, ย. อรรธ ัสระ ั เปนทวิธอถ้วนพิ
ยัญจนนำสระนี้ หนูไฉนจงใจการ ๑ตอบว่าหนึ่งคือสยาม
ขณความทามใจหาร บัณทิตยผู้แต่บุราณ จะทวีตรอง
ต้องปัญญา ๑ เหนว่า ๑ ะเป็นสระเตี้ยกลางว่าควร
ยู่ข้างหลังพยัญนา ประชิก ประ ชัน พยัญจน์ที่ ะ

๑๘๘

๑ ๔๔๔ จาน เติบอยู่กลางที่ห้องที่ เอาไว้หน
เบื่องบนมี สวรรสูงเติบสูงไป ๑ ตำเนียงทำ
ที่คอกำมาปราชไศ สวรรล่างควรวางไว้ ให้ห้อง
เติบตำเนียงยด ๑ แ ๖ ๖ เติบกกลางกล่าว
คอรุณ กวอยู่หน้าข้างหน้าหน ทางพัญญจะ
ัญญาร ๑ จึงตุงปรงสรว ให้เข้าคละสะโมษ
หลังนำสะภาพร แดบนต่างต่าง ๆ กัน ๑ แจาก
กกา จบแล้วหนอ แล้วแจาก จ ตามกลางนั้น แจาก
ขณ สูงสรวพ์ แจาก ก กำเติบทำไป ๑ แจากกรบกลาง
สูงทำ แล้วอีกทำมาผืนขาว ๓

ก ก ก
ก ก ไร่ ผัน ตามในอักษรกลาง ๑ อักษร
สง ข ก ค เติบทำต่าง ตามเกณฑ์เช่น
ข ก
ข

ไทรยางษ์ สูงทำกลางอย่างวิ ธี ๑ แล้วจากอักษรสูง

แรกแจกพรรณา ๑ ถึงในที่จะแจกแจง อักษรสูง
 ใช้นำน้า ก็แจกตั้งพจนาน เป็นวิเศษทิฐะก ๕ นี้
 แม่คำนี้แจกมา แม่กกาเรียกอย่าหลงพยัญชนะสระ
 ปดุง กะปดุง แจกจำแนกมี ๕ ภาษามแม่กกา
 ทมทวาจา ฤๅ เท่านี้ ตอบว่ายังมีมากมี แม่กกา กงแม่
 กตกน ๕ แม่กบกม แดแม่เกย ยังไม่เฉลยอนุสนธิ์
 ๗ แม่ณฤมธ ภาษากนไย พูจา ฯ
 ๑ ถ้ามืดตลอดตกกระแด่ ที่เรียกแม่เดิมกกา แม่ กก
 แม่ กงว่า เรียกแม่ ๆ ก็แฉ ฤๅ ๑ ตอบว่าก ประ
 ถมเต็ม เกิดแรกเริ่มหาไม่หวั แล้จมาแจกแตก กระ
 พื่อประสมสระวา ก กาไป ๑ เป็น ขวา เป็น ก กา ตั้ง
 กล่าวนาที่ข้างใน ขวาเป็นแม่แท้ไว้ไว้ ออกสูงได้
 มากดังนี้ ๑ จึงเรียกท่านอักษร (ก) เป็นแม่พ่อ
 สมควรที่ สูงมากหลาย ๆ มี ออกนามาจากมาร
 ทา ๑ ถึงว่าแม่กกา กงที่ ก กงเป็นเต็มประดา แต่
 สอง ก รวมวาจา จึงเป็นกกาโดยปรกติ ๑ แม่กง

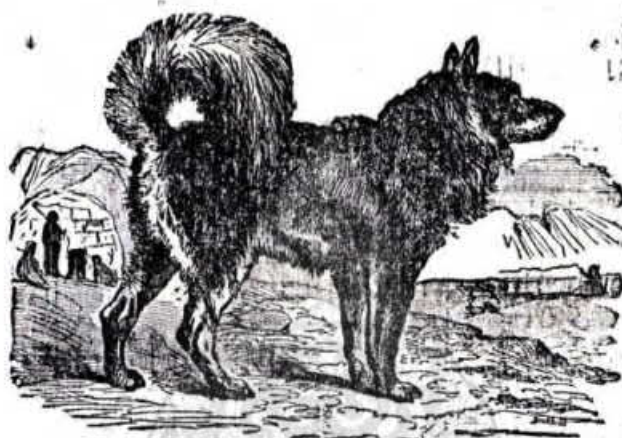
ที่ตัว ก สองทั้ง ง ประสมสระวิจึงปดลงเป็นกงติ ประ
 ชุมสระเข้าคะโครม ๑ ถึงว่าแม่อื่นอีก ที่ไม่ปลื้ก
 ปราศ ก โนม (ก) เป็นต้น สนนโน้ม ขึ้นนำ นอ้มกอ้ม
 เข้ามา ๑ ตั้งว่าคนแลกบ (ก)(น) ประชุมเข้าชิต
 ทา ก กับ บ รวบวาจา เป็นกน กบงบเข้า กัน ๒
 ๑ จะเรียกว่าแม่(ก)(น) แม่(ก)(บ) ที่ สมสรพ
 เหตุ(ก)เป็นต้นบรร ยายแยกแจกๆ ไป เช่น ตาม
 ทก เสรีจพแนกแล้วจะแจกแม่อะไร ทอบจากแม่ กก
 ไซ้ร ปดม แรกจำแนกมี ๑ ตัว ก ประถมทอน
 ต้องแจกก่อนณะตามที แล้วแจก กง เพวระ ง นี้ อยู่
 ทำยที่ปดมทอน ๑ ตามว่าแม่ กก พจน์ ตัวสกทที่
 อักษร ทอบในปดมทอน ใน จรรก ก แต่ งต
 ๑ ก ข ขค คข ทั้ง ๕ พ่อเข้าสกท เป็นคำใช้
 ในมคอ ประกอบพจน์ สดวาจา ๑ ก สกทเต็ม
 แจก ปรกติ แรกธรรมทา กก กิก ทาก กิก ที่ก ว่า
 สิตกะกกา ที่แจกใน ๑ แจกทั้งกลางสูงต่ำ อีก

ษรคำฉันท์ไม่ได้ แยกทั้งสูงงต่ำไป แยกกลาง
นำ คำ คำ ปณ ๗

๙ หงอ หงัก หงาก ทรก ทรัก ทราก ทรก ทรัก ทราก
อนุสนธิ ชก ชัก ชกคักยล แยก คล้ายแต่แม่กกา ๙ หนัก
หนัก หนักนหนัก นาก ต่างภาคยะกะฉา หก หก
ชก ชักว่าเบาหนัก ใช้ของยักกัน ๙ ถึงว่า แม่ กตแม่
กบ จงรู้จบตลอดสรรพ แปลกแจ่มมีสำคัญ ที่เบาหนัก
ประจักษ์การ ๙ หมกหมีคหมาต มตมคมาต ขทวิท
ชาติ ที่แจกขาน ศก คัก คาก เตียงพาน เบา ลง นั้น
สำคัญมี ๙ แม่กบจบจบขาน คบ คับ คาบ ต่างที่
แน่นท่านสำคัญมี ว่าจบจบสมคบกัน . มังคัมแลรับได้
แลหมดไปแม่ มต นั้น มุ่นหมกตามกกรัน แน่นท่าน
ไทยบเรียบวิ ๙ อิกถามข้อนอกขรสถก คำมคอ
ไหน นี้กุมารขานว่าที่ ว่าแน่นท่านณเรือนมา ๙ ไกลง
กกยกปนแบบ อธิบายแบบบทศึกษา แม่กตกบอิกด้วย
๗ ไกลง วาจาว่าดังนี้ ๗

รูป ตอก บอก เต็ก ไต้
 ขน รก รุง รัง ขน
 สุนัข บ้า ไพรศณท์
 รุด ไคท ไคท ไค่ แว้ง

ดู ทน
 ประ แข้าง
 สยาม ไป ประ แเฮ
 สัตว์ นยัย อัยย อาหาร

๑ ใน ตอน ก ๗ ถ้วน	ยก ง แล นา
สกต กาง กก นัย น	มคธ ใต้
แวก คำมคธ ก	สกต บท แส
ชาวก ไทรยี่ นี ฎก ใต้	เต็ก ไต้ สกต ก ขะ
๕๕ ขา จาก เบ็ญ จาก ทั้ง	ไป ฎก นา
ทล ทก อุ ทกธาวา	ว่า น้ำ
โอมก ข้าง กส บกสรา	พกท ธก แส
สาฎก สก มก ขั้ว	โสก เสว่า นว โสภย์ ขะ

๙๙๙ สาส์โลกติโลกย์แล

ขรรษฐฎกทงบวรฎาก

กา กะ นิก บั จ นิก จากย์

อุ ประ ณีม ถกทศก ไซ

๙๙๙ ขรรษฐฎกทงบวรฎาก

กา รก แด พัน จรก

ฉลา ทก ขนิ บก

ขนิ เสดกข เนก ไ

๙๙๙ พฤกษ์ ฤกษ์ อา วัณษ์ วัณ

พิ ทักษ์ วัณษา ทาร

ปาโมกษ์ วิโมกษมาร

ศากย์ ศักดิ์ วิภักดิ์ แล

๐ ๑ สกต มคธ ถ้วน

ไพศาว เสดก เสดก ตรี

สุ นัช มัช ฐัช

พิ ฤกษ์ วัณษ์ วัณษา วัณษา

จับ ฉลาท

ติ เรก ไ

วิ เวก สก ติ แส

เทก ไ วัณษา จา วัณ

มณ จก แด นา

วิ ทก ไซ

อุ บา สก แด แส

เท็ก ไ ม เสดก วัณ

ประ วัณษา วัณ

ทกษ์ วัณ

ฉา มก อุ พัก แส

เทลัก วัณษา ท วัณ

วา ติ

มุช ภา

แสด วัณษา วัณษา

หมุ่ ภา วัณษา วัณษา

* ๙๙๙ ก สกต มกชช้อย	คำใจ
นาค รากโสกโรกโกลย์	นาค ผู้
สมโยคปโยคใน	พิโยค บุค รุก แส
จรรคพรรคมรรคผลรู้	ท่าน ผู้ มีพระภาคย์ ๗
๑ ประติยาคบริจากให้	บริ โสก
จรรคพิภาคาโสก	โรก ร้าย
มฤคพญักษ์วิโยค	วิ หค นก แส
สมวรรคอุประสัค คถ้าย	อเนกใช้ ค สกต ๗
๙๙๙ ข ขา ขาฏ ข่า มว้ย	มา สกต แล นา
เมฆไมฆ แล โฆฆพจน์	มกชใช้
มาศ มาฆ นิ ๗ ฆ บท	พจน์ ภิช เนก แส
ขำนรรฆ มหรรฆภันท์ให้	ท่าน ให้ มฆ พาน
๙๙๙ แม่ กตสกต นีน	ทอน จ บก ญ นา
สองจรรค ยก ณ น	อิก เหล่า
รวบสืบแปด นัย ส	ตามใส่ สกตเฮย
ค แจกแรก ก้อนแก้ว	เต็ก เจ้า ณะางจำ ๗

১৯৬

โคลงเห่กบแก้ว

❧ ทิวสกต กบ แม่ เหล้า

៧ ព័ត៌មាន

๓. บก ทก บ ทอน

போன் பீன்

ប ឆ្នាំ ១៩៧១

ปรกติ เต็ม นว

๒ แอ อ พ ภา กณ^๒

ย่นไว้ ในมคอ. ๖๖

២២ ។ ព្រះពុទ្ធបរិវាទ

คำ ศึกษาม

ចាំ អាច ដឹង ទុក រឿង ណាមួយ

ជីវ ង

ความถี่ บ้าง บ้าง ความ

อุทัย คำเที่ยง

สมเด็จเจ้าฟ้าฯ

កេរ្តិ៍ ។ ឥរិយាបថ ។

วังเกียจแด เกียจคร้าน

ពិធី កាត

ใจ ความ ของ อาจ หาร

๒๕
เมื่อก่อน

คำ พงพจน์ พง มาน

វិបាក វិបាក ឆ្នាំ

ถ้าเรารู้ค่าที่แน่นอน

• ๑๑๑๑๑ ๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑

 ตราตรองตำราเก่า

ก้า ฝยาม

กษัตริย์แห่งกาฬยาม

ကျွန်ုပ်တို့

อำนาจศาลห้าม

เกาะรพีพร เจริญ แย

ปิศาจเว้า ทางเว้าใต้

อีก ๗๒๕ เข็มจากบน ๖๕

รวม ๑๕ เกือบ	กอบ สกท
ปฏา ป่า จัวยาบท	บอกแจ้ง
ปถาว่ามาณาพจน์	แผ่ลงมัท ยาส
วินิจฉัยพิชิตรแย้ง	จัดแจ้ง ๑๗ สกท
อีกอชฌวียนั้น	อศักรรย์
อจันร อัมพรอัน	อรรณเอน
มีสังวณระณ	สมภก ทรเยย
ศพจากนระเอน	อรรณเอน เอน แลง ๗
บัวบกกรชช้าง	สกท ๗ แลง
ของ รัช โภช นา	อนุช นอ้ง
นับโยชนา	นิชทวิช แอ
ปภาโมช สมโภช ช้อง	ภาชนั้น พรรณ มี ๗
เตชราชปราชรัชนี้	๗ อิกนา
ธวัช เภ สัช ยา	เวช ทัวย
ปริ สัช วิ สัช นา	ผนวช ว่าบวช แอ
กำ พุช ฐช ฐช ฐช	ย่น ๗ ๗ สกท

๑๖๖ บทราชทูตบาทเบ็อง

สรว เพ็ช

อาส ขุข เต็ณ สิบ เอ็ด

ໂອ໊ ຂວັຍ

จึง เวชจิรแสนเพ็ชร

๔
แก พท. พรรณเฮย

สถาป กฤษฎิ ฐา หอย

ที่ ห้าย ใต้ ภาชนะ

78

๕. กอง }
๖. กอง }

รวมสกตใช้ ใน มกษ

มัทธมนิชย์ วัฒนภ

บอกแจ้ง

อีกอุบ๑ษณ๑าพ๑งน้

សេចក្តី ណា ម្យ៉ាង

องค์ไพบรณะคิษณะรัง

ចំណែក បទពិសោធន៍ ៗ៖

๑ ๑ สกตบทเหต

បទប្បញ្ញត្តិ

มณฑลโกฏิกฎหมาย

บุญสร้าง

ឆរក្ស ករក្ស កាយ

นาง นาง งาม แสง

ตั้งสกฤษฎ์ อัญฐานุทวิชัย

เว้น ข้าง ทางสถิต ๖

 ๖ สกตมัทเบือง

மாக ²இ

កាតូលិកក្នុងក្រុងវ៉ាស៊ីន

ចេញវិញ

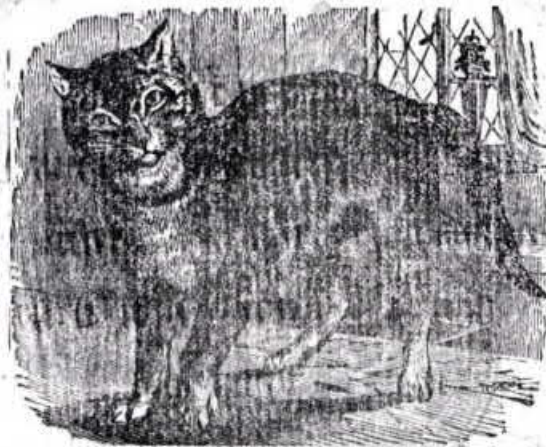
திருப்பரத்திசுதிசுதெரது

ចិត្តចិត្ត ហៃឡែ

ព្រឹត្តិបត្រប្រជាជនកម្ពុជា

ព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ

๙ ๙ ทม สองพี่น้อง สกตนาอโศก
วันพุฒวาทคณา พฤตมณี
พิพรรณวาทคณา การ ยิง เจริญ แส
ไวยวุฒิ เจริญไวยแก้ว ชื่อเอมมา ทม เจริญ ราช

แมว ภูมิ ประสม สู้ กะ สุนัข
แกกต์เรียกสำเนียงอึก หาระ ไค้
ชนไฟงาโง่งตัวยัก คิ่น ขยับ ทบ แส
ทางห้อยพลอยพองให้ ขุด ๆ ไร่ ร้อง คำ ราม

๒๐๐

โคลง บอกรู้แม่ เกย

ถึงเกยเอ๋ยเมื่อ นีน นบ เคียร

ไกรพแทนตบเทียบ ทอกลไ้

ไหว้ครูแรกแจกเวียน สวรรพัญจน์ นีน นา

หมามันนทัญญได้ ก่าให้ ภู่วรณ

แม่เกยผยภาค ขึ้น แจก เขียน

เติกสยบเคารพเวียน รวย ร้าย

มีสติตัวให้เพียน เกยพจน์ ก่า ทนต แส

เกยหุขบอดตฤทท้าย เติก ไค้ แจกฉัน ะ

แม่เกยตัวตฤททั้ง ยวอ ทอน ย นา

สวระประสม นี ยม ย แยก เขื่อง

ผิกภาคจากแจก น หก แม่ มวณ แส

จงศึศย์ปลัดโง่เปตอง รอบ ภู มตุ ตรอง ะ

๑ สวระประสมใส่ไว้ คำ คัญ อยู่ พ้อ

เ ปาง สอง บั้น ประ เจ้า

ยมา แท้ ิ อัน ว แท้ มา เอ๋ย

เก ิ เก , เค้า รวย เจ้า เป็นเกยเกว ะ

๑ ทา ภา , เกื้อ เป็น กาย กาว
 ก , กิวงสาว สืบ ถี
 บางสามสวระวาก กับ เกียะ เกียะ แฮ
 ีระ สวระ ชีว แอบ อ้อ อ ชักษร ฐะ
 ๑๑ สันกระบวรแม่ กม จะแจกแม่เกยกับ กาย สืบไป
 แม่ เกยเห็นแจก กันอยู่ หลายอย่าง แต่จะแจก บัดนี้
 เปนกลาง ๆ เขาแต่จะ ให้ เต็ด ฐึ เปนประมาณ, แจก
 อย่าง เก่า ตาม ฐึ มา

มฤคที่เบ้งบึง ทลิ่ง แด
 กับบุตรหุตยีนแหย ข้อง ญ้า
 ทกใจพ่ายฉันแปร ปราณุกถัน ทริบ ษย
 เนื้อป่าเตียรระอรณชาติ เรียบ ฐึ ฑู กำ หนท ฐะ

ແມ່ ເຄຍ

໒໐ ກ

ເຄ່ຍ

ເຄ້ຍ

ເຄ້ຍ

ເຄຍ ສາຍ ສາຍ ສາຍ ເຄຍ ເຄ້ຍ

ກ່າຍ ຖ້າຍ ກ່າຍ ກ່າວ ຖ້າວ ກ່າວ

ກາຍ ກ້າຍ ກາວ ກ້າວ

ກົ້ວ ກົ້ວ ກົ້ວ ກົ້ຍ ກົ້ຍ ກົ້ຍ

ກົ້ວ ກົ້ວ ກົ້ຍ ກົ້ຍ

ກູ້ຍ ກູ້ຍ ກູ້ຍ ເກ້ວ ເກ້ວ ເກ້ວ

ກູ້ຍ ກູ້ຍ ເກວ ເກ້ວ

ແກ້ວ ແກ້ວ ແກ້ວ ແກ້ວ ແກ້ວ ແກ້ວ

ແກວ ແກ້ວ ແກ້ວ ແກ້ວ ແກ້ວ

ກອ້ຍ ກອ້ຍ ກອ້ຍ ກວ້ຍ ເກ້ຍວ

ກອຍ ກອຍ ກວຍ ກວ້ຍ ເກ້ຍວ ເກ້ຍວ

ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ

ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ

ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ

ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ ເກ້ຍ

๒๐๔

แม่เกย

กิด กีบ กุย เกียะ เกือะ เกือะ กัวะ เกะ แกะ โกะ เกะ

๑๓ นี้ เป็น คำ ทาย ผันไม้ไต ให้ พังว ใน แม่อื่น ๆ
จาก ที่มี คำ ทาย

เจย

เทย

เทย

เจย

เจีย &

เทย

เตีย & เทย

เตีย &

เบย

เบย

เบย

เบย

เบย & เปย

เบย & เอย

เบย &

ผัน อักษร สูง ใน แม่เกย

เจย

ทาย

ทาว

เจย

ทาย

ทาว

เจีย

ทาย

ทาว

ทิว

ทีย

ทุย

ทเว

ทิว

ทีย

ทุย

ทเว

ทิว

ทีย

ทุย

ทเว

แม่ เกย

๒๐๕

แหว

ไหว

วอ

แหว

ไหว

วอ

แหว

ไหว

วอ

วอ

เวีย

วอ

เวีย

วอ

เวีย

วอ

๑ เอย

๑ เอย

๑ เอย

๑

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

๑ เอย

๑ เอย

๑

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

๑ เอย

๑ เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

เอย

นิภา ฝันออกไปนอกร่าง ฝันถึงแม่เกย ถึงนิภา

๒๐๖

แม่ เกย

เกย เก้ย กาย ค่าย คาง ค้าว

เกย ค่าย คาง

กั้ว กั้ว & เงย เง้ย ฝู เรย เร้ย ๕

กั้ว เง้ย เร้ย

เทย เท้ย & เรย เร้ย ฝู เนย เน้ย ๕

เทย เร้ย เน้ย

เพย เพ้ย & เฟย เฟย ฝู เกย เก้ย ๕

เพย เฟย เกย

เมย เม้ย & เปย เป้ย ฝู เรย เร้ย ๕

เมย เป้ย เรย

เกย เก้ย & เวย เว้ย ฝู เฮย เฮ้ย ๕

เกย เว้ย เฮย

๕ แก อักษร สูง ขู่ ทำ ใน แม่ เกย ดัง นี้

๑ เทยทยายทยา & เทยทยนายทยา & เทยทยมาทยา &

เรยเรยยาทยา & เรยเรยวยาทยา & เณยณนายทยา &

เกยเกยยาทยา & เณยณงยาทยา & เณยณงยาทยา &

โทงยทงายทงาว & เหมยหมายหมาว & เฌยชฌายชฌาว &
 เทยยหยาบหยาว & เทรยทรายทราว & เทลยหลายหลาว &
 เทวยหวายหวาว & ๖๖ แยก กลางน้ำท่า ~~๖๖~~ เกรยกราย
 กราว & เกลย กลายกลาว & เกวย กวาย กวาว & เทรย
 ทรายทราว & เปรยปรายปราว & เอยย อยายอยาว & เกลย
 ทลายทลาว & เปลย ปลายปลาว & เจริย จวาย จราว & ท่า
 ท่อท่า น้ำกิน แยก ทั้งนี้ ~~๖๖~~ เทรย ทราย ทราว & เกลย
 ทลาย ทลาว & เกวย กวาย กวาว & เทรย ทราย ทราว &
 เทรยทรายทราว & เทวยทวายทวาว & เพรยพวาย พราว &
 เพลย พลาย พลาว & เพรย พวาย พวาว & ๖๖
 ๖๖ ใน ไทรย อย่างนี้ แยกแจ้ง แบบ บรร รยายเสีย
 กับ หมู่ ชู่ง น้ำ กิน ย่อได้
 ตาม ชู่ง แล กลาง ชื่น เทยญ พ่อ
 จงเอยียง ยล กลได้ ไต่ คั่น คั่น หา ๖๖
 ๐ บทสุรางคนาง ๒๘ คำ ๕๖ แม่เกยเสียแก้ว คำเทียบ
 เรียบแก้ว ไทย แฉกน้ำ แฉก อย่า หน้ายกลายเพียร

เล่าเรียนเกี่ยวแหวะ ถึงเกยเฉยแฉะ เสาแสร่งน่น เปื้อ

๑ ว่าแม่ เกยกายได้ยวตทเหลือหลาย มากมายรก เรื้อ

พญูชนประทุ สวรรค์สมครุมเทวี่อ กุมารชนบ่น เปื้อ

ว่าเหลือเล่าเลอะ ๑ ไม่ เช่นนั้นเลย เต็ก ทั้งหลายเข้

อย่าโดยบ่น เอะ ชั่งยาวยี่ต ยัย เป็นสรว้ออแทรก

เสอะ วิสวรรณี่เข้าเอะ แอบสเอะประคำ ๑ เข้

มีสำเนียง ลงคอบหอยเหียง ให้เสียงเลียงท่าเกียะ

เกียะเกอะกัวะ แต้ตะกัฏกัฏ้า คอบหอยลงปว้า คง

คำจันว่าเจียะ ๑ จักฉันทักไ้ อักขรกลางไ้ เจีย

เจีย เจีย เจีย คำจันว่าไ้ไ้ เจ้านายว่าเจียะ ตัวันกัน

ว่าเจียะ อะนงเกียะว่าเต็กน้อย ๑ ตัวเองว่าอัว ถ้า

รื้อนว่าอัวะ เหมงชั่วแหม่ รื้อน ภาษาเขกเขลย ใน

เกยบับรื้อน คำถาดกถำถ้อย ว่ารื้อนนั้นเื้อ ๕ รื้อน

คนไ้สอข ฝรั่ง เรียกว่าบ่อข นายรื้อนขอฟฟี่เรอ

กอบตัน แอปวัน เอะเน อวันเปเทอ สทหายชาว เกลย

รื้อน ๑ รื้อนชาย ๑ มกมคำเกย ทเยาวะทะกะเรย ยา

ราชาศัพท์

๒๐๙

ทั้งขยาย วิก คัยหะแจ้ง แดตงปะรียาย กาเวยทั้ง
ทั้ง ทลาย วิชาตมยัมมี ๑ กุขหัมยหิ เสดยมา นัง
วุษหวัระจิ อูปะมาอูปะมัย ละเปยยา นี เสดยยะถิหัม
วาทีมคธิ ๑ สยามเมยเกยจัต วะจีวิญญ์ที่ จุฑจัตคำ
จาท หัวเราะเกาะแคะ ถือทะโครต เหลือไหลไกร
ทบท ไทยบทมเบาะ ๑ คำพญาเพื่อเจ้า กุขหัลลิมเดมอ
อชเชอทยตเบาะ ไปรยปราชทายระเทย แอ้วแอ้วเย้ย
เยาะ โสต เสี่ยวเปรี๊ยะเปราะ เกิด เทละ เถละ กัน
๑ เวียงเรียบรเบียบบท สยามภาคมคธิ เซบชตพจน์
ณัณ เร็กรราชาศัพท์ตำหรับ คู่กัน กับหนังสืออื่น วิ
จิตรกิจกถ ๑ สังเขปคัมมา แบบบทมาลา ไสภาเพื่อ
ผล เต็กมากหากมี เป็รื่องปรีชาตถ เล่าจำคำยด วั
กถการ เวียน ๑ เช็ดชูว์โรจ ฤระประโยชน์ ตำ
เร้าเสร์จเสมียร์ ตำมวังถ้อย จะร้อยกรองพญญุณ
จักหาชานเขี่ยน เหตุเวียนรอบมา ๑ ราชาศัพท์นั้น คือ
ถึงสระพรรณ ตำหรับพระราช เรียกชื่อใช้กัน

๒๑๐

ลำนกิตถ์นันทา ลันตะเตียงว่า นามสับที่ตำหรับไท

๑ คุณสับที่สังขยา นิบาตกริยา นานาสับที่ ไสมเล้า

คำจัวจ้อ เปนน้อบึงใหญ่ เท็กจำคำได้ เณกใช้

ตาม กาล

วะ

รูป แพะมิตแพะเพียง

เพียง เขา

ญาว เยียก เขียก หลังเนา

คต น้อม

ทวนคางอย่าง แหยม เขาย

หาง ห่อ หต แเฮ

เรือกโคกุตักกาจำห้อม

หัตถ์ถ้อ มธู คำ

๑ คำ นันท์ ๑๑ คำ กล้า บก ขา นี

๑ แปล ตามคธ เป็น ไทย ไทย ย่อ ภาธ คำ ใช้

วะ

ราชวสุปัตย์

ประเสริฐศรี ประทานให้ประธานใหญ่ อาทาน
ไว้ถือน้อมเอามัน อุทาหรณ์อื่น แปลงอุทานว่า จา
อาทานว่าทั้งไว้ ทาควาให้ทานนา อาทาทรง
ไว้ว่า ท่าง ท ให้แล ธ ทรง ๑ ทูทว่านำข่าวสาร ราช
มานกุต ธ ทรง ยานชัญญาน รุ่งแจ้ง กำหนดจาก มคอคำ
พระธรรม แดพรเถิด จรประเสริฐเศกเอกธำ เภรี
ว่ากลองจำ ไภรีคำ ว่าสัตว์ พระเจ้าสามแสน
ชาวเขยปรานที่มี อยู่ ข้าพเจ้าให้ ฟังรู้ แดมุด คำมี
รา คา คนทรงแลกรงนก อิก ตฤก ตรองเกรอะ
กรองว่า กราบเรื่อกราบไหว้วา แลตราบทั่วถึงขอบ
มี พระเทียม แดเทียม ไหม้ เกรียมกรอมใจ กำ
สทศี่ จิงจิงจิงจิงมี กลีบกลอนนี้ จเรกรองไป
หนึ่งคำมาคะธิ ตั้งสถกษณ์มี แผลง ไปได้ ทั้ง
กิส เปนภกษไป อุตุใช้เปนภกษ อธิธิ เปนภกษ
ปะกะติปรกฏติอยู่ มัจจุเปนภกษ จงเร่งรู้ที่ ได้ ฤ
หัตตะเปนภกษ เททะใช้ เปนภกษ มัจฉาภกษ

คือ มฤตนาทภูษิตา ๑ กระหใช้ไฟล้ไปน เกราะห
 วิเคราะห์ วิเคราะห์ไว้ อุทัยระ อุกฤษฐนา สังเคราะห์
 สงเคราะห์แฮยีสเป็นภาษาวิ อุดมพิพศกณณ์ รุกข
 พฤษภะแน ติ.มณะแลเป็นตฤณไป ๕ มกธว่าตณหา
 ทำฤษณาเป็นไปได้ โศสรีระมากใช้ เป็นมฤคเคียรทาว
 ๑ บัณฑาเป็นปฤษนาภิงการะภณการกล่าว สิงฆาระ
 สงฆฆารเล้า พุทธิพฤษภทฤษที่ ๑ นิพพานะเป็น
 นฤพาน รธิอ่านว่าฤทธี เปนปิตีว่าเปรมปรีดิ์ ทิส
 ณะทฤษนา ๑ อะมะทะว่า อามฤตย์ ราชฤทธีน
 กรว่า ปะวฤติประพฤษทธีนา ริงตฤษที่ลิจิตทำ ๕ รว
 ฤทสวระ เข้าแรวกกณะจจะล้า เปนไทรย์ เปนทรี
 ค้า ทั้งวิททิดว่าราทรี ๕ ทิรทณะที่ไทรย์รัตน อะทะ
 อวิธอวิษวี มีสตุมีสตุมี จันทะนี้ เป็นจันทร ๑ ณะ
 เป็นสวระ อัมไมเป็นธรรมทอน รุกษะกฤษท ๗
 กฤษณกถ ๑ ทิว ๗ เปน ๗ บ ร หันพอ อากษ ๗
 ทักขินทักขินทน จักขุบลจักขุทา ๑ ปักขเป็นปักขี

ซึ่งนี้เป็นกะนิรา . ว่าจะเป็นวิทยานักชกคั่นนากับครูเปือก

ผู้ว่า ย่อภอยดแบบ โดยบทแบบภอเบ้งเห็น เป็น

แก้ดำเนินขึ้น กุมารชนยลวิจารณ์ ผู้หนึ่งสำสรพ

สัพพัญญู สำนับ ผู้ปรีชาญาณ รักจะรังสฤษดิ์สาร

โคตงภาพยนิชที่นั่นใด ๆ ผู้จะได้รู้ครุฑจรรจำไว้

ในใจ เต็มบ้านนอกนั้นใด ๆ จงทั้งใจดูไทรครอง

ผู้แต่เมื่อ อำนวยทานวิหี มีสติได้ตามกลอง ๕: อย่า

ช้านเขยเถยล่อง ทว่าทำนองกลองจางา ผู้เห็นความ

โฉนดให้รู้ อย่าลัดอ่านดู ธรรมดา จงตรองสร้อง

ปัญญา เนื้อความว่าอันนี้ ผู้อ่านตรองได้รู้แล้ว

เนื้อความแนวนี้ จะเกิดกลองสร้องเห็นที่ บันดา

มีกลดแลไกล ผู้เกิดฉลาดสามารถมาก ก็เพราะ

หากรู้ขึ้นไป ความสังเกตุแลเป็นใหญ่ แลความ

ใคร่เป็นต้นการ ผู้หมั่นฟังที่หนึ่งก็ฯ หมั่นคิดที่สอง

งาน หมั่นถามที่สามงาน ที่สี่การหมั่นจรจำ ๕: ที่

๕ ให้มากหน หมั่นท่องบ่นทุกเช้าค่ำ ที่หกหมั่นทอทำ

ที่ไม่รู้ให้รู้ทั่ว ๆ ๗ ให้พิจารณา ปัญญา
 ทวารสามี่ ว่าตัวของเรา นี้ ความรู้ที่มีเท่าไร
 รู้แต่ ก้อนกับเตี้ยจั้น เจริญขึ้นตาไม่ ไ้งบางห่างไป
 เท่าไร รู้ทั่วได้ คงฉีกกัน ความงาม ที่จะมาขึ้น บอก
 หนังสือเองออกอ่านขยั้น เข้ามารู้ นี้นั้น นก
 นั้นเกิด ขึ้นภอ รู้ เพียงนี้ ยังมิมีนาค เรียบไปไม่
 ชาติจะไฉนหนอ วิชา ๆ นี้จึงจึงพอ เราหมั่นต่อ ๆ
 ไปเกิดมา รู้ นามตามทาง ๆ อย่าง ย่อ ๆ แต่ เพียง
 ภอจะศึกษา ประสงค์ การวิมาน ถ้า แสงหาหนขึ้นมี
 พระนาม ทวิภูวนารถ มุนิราชันนะศรี ผู้มี
 ภาสย์ตากยะมณี กระวีราชพระสาศกาศรีศกตทศพล
 แจกมรรคผลสัตว์สุขา มาระชิตปลัดโสกา ให้พิณาคณ
 ปราช สันตान รู้ พระบรมสรพัญญู สรรพ ตรีสร
 ผู้ คณบาน . เปนทถาคคชานเจ้าจอมอาวีย์ มุนินทรา
 เปนบรมธรรมราช เขกนักปราชในสามหล้า สวิ
 รมกณการา ทวีภพมณูญุตมญาณ

၂၅၆

๕ เป็นบรมนาค ในไตรภพเป็นอาจารย์ เป็น
ผู้กวดธรรมา ควรบูชาอนุเคราะห์ ๕ นามพจน์
สุดฤทธิ์ วิจิตรจำเริญไม ของท่านภควินโต ถึง
ทฤษฎีผลผลิต

๑ เป็นอะกาลิกฐาน ไม่มีกาลเวลาขึ้น อาจอาละปะ
นะอันร้องเรียกทำให้มาด เป็นฉิมโมโอะปะนัย จะ
น้อมได้ ใส่ใจตนมีมารมย์อุตมณ ทานฉิณณู^{ที่}ได้
เอง ๑ ฉิมภักย์ ฉิมตั้งที่สุดทุกทุกตัวเกรง ทุกข์ไก่อัย
หลุดหายแจ้ง อะนาไถย ชาติปราศอาไถย ๑ อมฤตย์
นฤพาน มรรคผล การ ให้ถึง ได้ปริย ติคัมปณิธิไป
บรรลุได้แรกโสตา ๑ ที่สองสระก็ ทาทามิที่สามว่า
ทำนนามอนาคา ที่สี่ว่าอะระหัง ๑ เปนพระวินาสะ
จะ จะระบุดกลอิน ฉีระจากจากกระสันทวิ จิตร
ยัม นันหุคทุกม ๑ รวมวิทันนาม สึง เชูปถมา เจม
เท่านั้น ทำวัชชอโย ๑ องค์อินทร์มกุฏวรุทวาร ๑ อม
วินทวิอมเรศร์ ทวีเนตรเทจสเสน วิษะวินทวิอินทวิ

สุวาน จอมเทวีนท้าวพันตา ๑ ท้าววิริยาณิ สุขัม
 บดีผัดสุชาดา เจ้าสุราโดยีพำมาชมานพสหัสใน
 ๑ เจ้าท้าวกิ่งศรีชั้น อมรสุวรรณเทพใสท้าวไทรตรึง
 ศกโดย ชันทวากมาจรร ๑ จากุมหาราชชั้น สี่ท่านนาม
 กร อัครฐัพพณสุนทร ท้าวภูเวระเวศวรรณ ๑ ท้าว
 วิรุฬหกยักษ์ วิรุฬหกยักษ์นาคอนันต์ ชี้อเมืองสุวรรณ
 นักเรียนนกระตน์กร จักณา ๑ เทวะโลกย์สิริโสภณ สุระ
 โดเบเมืองฟ้า ไทรตรึงสาโดยว่า แดเทพยพิมาน
 ๑ เทพาแดเทวา เทวตาประจักษฐาน ไทรนิเวศน์
 ประวาน อมรนิรชรา ๑ ปัทมาหะระขอม กังสัลพรหมา
 มเทศวรสังกรา สรรพอิสารนปัสบดี ๑ จันท
 เสขรมาศ กฤดาสนุเศศศรี นามยศวรบดี ผู้โลก
 นิปไทย ๑ ขวณีรทะ วุฒินะทาตาไซ กัมลาสนะใน
 สร้อยตามราชย์ วิชิตาวิธกะสฤตะ เป็นชื่อพระชา
 ภาศรี อิกโกตังคี พระจักรีไกรวิกรม วิศณุกฤษณะ
 ไวยุณฐวิเศกตม ทาโมโรคม ๑ ทฤทิเทศนามนรย

[illegible]

ถ้อยคำ ๖ อาไปโศกขณ วาริกมตตีสถน้ำ ทัก
 ปาณียคำ อัมภุโขโตยงนา ๖ มติเมธนิธณิพระสุธา
 ภูณุกุตา พระสุนทราพตมตี ๖ ชื่อโลกยใน แผ่น
 หล้า ภูวนข้าแลธาทรี ภพภูวกตติ ๖ ชื่อพิภพบนแผ่นดิน
 ๖ บุระแลบุรี ราชธานีกรุงบั้น พระนัครโก
 ถินทวี ปุตะเมทน์เรตรนิคม ๑ สกานิชลบท อา
 ณาณฐะบรม จักรพัฏฐะระณิธม บวรณเขตร
 จันธิมา ๑ อีกพระนามตามคำหนด บวรณบทแบบมี
 มามคธกรวมรวมภาษา ท่านกล่าว มาต้อยกล่าว ตาม
 ๖ ภูบาลแลภูเบศร์ ภูเรศร์ภูวนัฑิตาม ภูวนารถ
 ภูวไนนาม ผู้มไทยสุรศักดิ์ ภูเบศร์ภูวณินทร์
 แล ภูมินทรธเรศทวี ภูธรแลภูบตี แลภูวมณ
 พตนา ๖ ๖ นเรนทร์แลนรินทร์ นรบดีนทร์ภูตลา
 นราธิปัตย์ ๖ แลนารักษ์ภูต ๑ นฤบาลนฤเบศร์
 นฤเบศร์ปักษะพตล จุทามณีนธ ธรณิศวรกระต๊อ
 ๑ กระษัตริย์ยราช สุรชาติแกธวักล้า เปนมหัน

ทะราชา ขึ้นเกล้าในชาติ ๑ ท่านทำวชิระศร แต่
ท่านให้วชิระศร ทำวชิระศรที่จอมปณมณจุลกล

๑ จอมกระสักรจอมราช จอมนารถจอมเกษล้น จอม
ภพามณกล แต่จอมโลภย์ภา เศษ

๑ ญ ๆ ว่าพื้นแผ่นดิน เขตรแดนท้าวอาณา ชาติว่า
ครอบครองรักษา นารถ ๆ ว่าที่พึงไภย ๑ บัดว่า
เป็นเจ้า เป็นจอมเหล่ามนุษย์ไฟ อิศริยนิทรใน ว่า
เป็นใหญ่ ยิ่ง เกิน นรา

๑ ชเวศแลธระ แลธาวีมี มาว่า ทรงไว้คุ้มไว้ น
อุปการณารชน ๑ นามพี่น้องใจเหนือ เป็นว่านเครือเชื้อ
สยสนธิ์วงษ์พงษ์พินัยรกลปน เป็น เจ้า พันธุ์ภูษนะมี
๑ ญาคิตาสาโลหิต ที่เมืองคิตาโคตรแลร์ที่ กระภูต
ก่อก่อ ๆ นี้ อปรักขตามจัทมา ชื่อ ชำคัก สัต
ทวรทอกรพจนา ประบักษ์วิภักษ์ว่า ประบักษ์ประ
จักษ์จัว ประจามิตรทระวิภาอะริ เหววิวิภาว่า ชื่อ
เพื่อนศรชาก่า สะทฤไทยส์วิชัย พัน มิตรสหาย แด

ไวทยไสย เมื่อมีไวทยอยู่ ระทด มีปีเท่ากับต้น เรียก

สรวีคำไขความ ๑ ชื่อแม่ พ่อว่ามารดาแลบิดามารดร

นาม ชลณีโคตรตาม บิดุเรศชนนท์ ๗

๕๖๖ เทคนิคการสอน ๔ ว่าจากเจตนาที่... มีคุณแน่นอน

ประพื แลแผ่นฟ้าสุราโดย ช่อลูกชายว่าบุตร

ปรัทย์ทะนุสและะไนย์ ไอรสเอารสไน อัครชาทิวัต

กษัตริย์

ชื่อถูกหญิงว่าบุตรี แดธิดาสุดา นั้ ชื่อผัว แด

เมื่อ กั้น สามวิศวามิ อธิบายวิธี และ ประโยชน์

พิศตาวาจาตรีภักตียกถยณผู้ฟัง ขอเฝ้าว่าภรรยา

และหาว่าจะหนึ่ง เกวี่ เทพี่ตั้ง ที่ทำนไว้ ในสารา ะ

๑. ประวัติและทนาย มคอ.ออกโดยผู้ทำ บาทประวิชา

วิชา นี้กล่าวมาพอเป็นยล ข้อปากที่ โขม ชุ่มก เฝือก

ความขุ่นแฉะทึบ ร้องเรียกว่าอาตะปน แดชาปนมิตร

ข้อมี ดวงตาเห็นปรากฏ โดยกำหนดที่เรียกนี้

เนตรวิมลแลอักษิ์ ในเนนาจางกัน ๖

๒๒๔

ชื่อหูกที่ รุ่ง ว่าจะนำไครทกรรณ จมูกนาสิก
สรรพ์แลฆานาสาไป ชื่อลิ้น ที่ลิ้นมรต มีปากอ
ในปากใช้ เวียนรสนาชีวหาไป แลนั้นตากปากอันนั้นพนธ์
ชื่อมือที่ถือจับ เวลสำหรับใช้การกล หักตะกัศ
ตะกัศกรแลปรานไว้จานทง แขนแข็งว่าพาหา แลวาห
ภูชะงฆ์ ชื่อภูเขา อิกกล่าวทรวง มคธทงว่าศิริ
ชื่อ บัพพะตะณะบรรพต อิกบทว่าศิริ ไศลอีกพาที่
ภูพานคำพนมคำ ๑ ชื่อ บำว่า อัญชัย อัญพิริยนา
อรัญญิกานันท์ พนธณทวนพนไพร ชื่อต้นไม้
ไทรพิณุก รุกขพฤษะทรุไทร ตุมปาปราชทนโต
เร้งรู้ดูวิจิตรนี้ ชื่อราชสีห์ว่าไกรสรไกรสีรว
มฤคกนิทร์ มฤคราชชาทวาทิน สัตหะราชอาของคัรอน
๑ ชื่อช้างนามคังนี้ หักคี่แลกฤษร กษนาคะนามกร
ทวิวิทพารณนาม ๑ กระวีแล คำวี เสวก ศรีเผือกสยาม
ชื่อม้าพาชื่อนาม สีนพธำอาชาไนย์ ๑ ไหยะแลอัศวะ
ลับไคยะตุงคไว ชื่อถมกิตค่อไป ว่า พายูวาโย

ญาณ ๐ ฉวาทะแลวาทา ปวณันมาตุกะขาน สมน
 ขยลสาร ท่อนี้คือมีชื่อไฟ ๐ อักคิเป็นอักษิ เทโชฐ
 เพ็งถึงเตลิ่งไซ ชาทะเวทถึงเกตุไว้ ปราพกัจจิมาน
 ๐ ชื่อความทาบที่กายนอน แสงเป็นท่อนพื้นเทียบปาน
 ไม่หาใจเข้าออกขาน มีชื่อทวนเรียกกันมา จุติมร
 ณะแลท่ากาละกิริยา พิลาลโดยประโลยว่า คัมสัง
 หาระธรรมไป ๐ วายชถลันชีวิตร แลคัมจิตรแลถัน
 ใจถึงแก่กรรมอันตกไว้ สวรรคตพจน์นี้พาน ๐
 ๐ ชื่อความเกิดเกิด แสงชวอกเข้าแปลกจากแบบขาน
 อไภยอกท่านผู้อ่าน เว้นคินันท์ลันตลดา ๐ ความอุ
 บัที่ประมุขสนธิ ความทิ้งกตละละมา ความกลอกจาก
 คุรรภา แลชาทาประสูตรมี ๐ ความดิน น้ำ ลม ไฟ
 พร้อมทั้งในกำเนิดสี่ ขาบุญบุญกัน ถ้ามีชาติจึงกล่เป็น
 เบญจขันธ์ ๐ สรรพนามสับที่เสรีจขื่อ จะจับข้อ
 ตามแบบบรร รยายคุณนามนั้น นักเรียนสรรพถึบ
 ศึกษา ๐ คุณงามที่นี้กัน สุโสณสุตโสภา เสาจ

ภาตสุนทรภา ะรจิเรชเชกอุทม ๐๐๐ โอฟัฏระกาญ
 เล็ก บวรประเสริฐรุ่งเรืองบรม ฤกฤษฐวิศิษฐ์สม
 ส่งแสงแดฟงา ๐๐๐ โอบียมมลออสอา ฤชุมหาภิประ
 ณีภา โสภณสกลภา ะระจุจาริต สติทิม ะ
 ๐๐๐ โสภณสุกพจน์ โอบียมมลออสอา ฤชุมหาภิประ
 จิตรงามมี ๒๕ ให้ทาพจน์ ๐๐๐ ฤชุมหาภิประ
 มะหา มหิมาแลมทัศน์ ไพโรบลบพิบลบยอัน แดไฟ
 ศาตกระกาญจำ ๐๐๐ เติบยก เอกสุกชุม แดสุกชุม
 วิเศษท่า กาฬฤชณภา นิตเขี้ยวแฉาวนา ะ
 ๐๐๐ โอฟัท แดธวัธ โสภณบดินทรธำ ฤชุมหาภิประ
 ภาจา ปวิท เหลืองฉิก เรืองแดง ๐๐๐ ฤชุมหาภิประ
 แดพิจิตรจิตรแดงพมุลพมุลแดง ว่ากลมกล่อมแฉะ
 หลอมรอน ๐๐๐ น้อยจ้อยว่าสร้อยฟู แดฤชทรณ
 ฤชทร บารว่าทิมจะก่อนแฉายทื่อไป ๐๐๐ ฤชุมหาภิประ
 ว่าแถบขึ้น ตามกั้นว่าแฉไฟทิมดูแฉะชูไว้ ว่า
 แฉแฉแฉะวัตราม ๐๐๐ ภิรยาตบทื่อ อิกจะทื่อ

๒๒๘

๑) เสด็จไปเสด็จกลับ ทรงประทับทรงตรัสว่า เสด็จ
ออกข้างนำ แลเสด็จอยู่ข้างใน ๒) ทรงเสวยพระ
กระยาหาร ทรงสำราญพระฤทัย เสด็จพยุหะไป
แลเสด็จสามัญญา ๓) เสด็จทรงพระยานุมาศ เสด็จ
ประภาษราชนา ทรงราชรถทรงกษัตริย์กับพระ
ที่นั่ง ๔) ทรงเรือพระที่นั่งกราบทูล ทรงพระเก้าอี้
เสด็จขึ้น ทรงพระสรวนเสด็จกลับ ทรงดำรัสทรง
คัมภีร์

๑) ทรงพระราชนิพนธ์ แลทรงเจริญพระราชนิพนธ์
ทรงพระราชนิพนธ์ แลทรงนิพนธ์พระภักตร์ไป ๒) ๓)
๔) ทูลเกล้าฯถวายพระ ๕) จงได้พระที่นั่งขึ้นไว้ พระอ
ไฉยระพระจอมไท้ เรือนพระวรกายแลพระองค์ ๖) ๗)
๘) พระเคียวก็ต่อสู้ พระก็ต่อ คอกลอง ก็ว่า
พระชนม ' ทมอณาพระเจนนาง ๙) หูว่าพระ กรรณ
พระโสทรนั้น อิกวาจา ปากก็พระโอบอุ้ม ข้า พ้น
ว่าพระทนต์ ๑๐) ถิ่นว่าพระวิหิต ทรงตาพระเนตร

๒๓๐

อนุมาศจำบุญ พระที่นั่งมุนีมณเฑียร แลหอเสด็จบรม
ปริต ที่เรียก ว่าพระตำหนักน้ำ บาง มีนาม ว่าพระที่นั่ง
ขลังคนพิมาน พระที่นั่งทิพย์สถานเทพยดสถิต พระที่
นั่งราชกิจวินิจัย พระที่นั่งอนง ในสราญรมย์ ประท
ว่าพระทวารพระราชฐานมณเฑียรภคต ช่องนี้เข้าออก
ถมพระบัญชารหัสหาม นามว่าพระวิสูตร มีสายรุ
เรื่องอร่าม มิ่งว่าพระสุทธนาม พระยี่ภู่ พระอู่องค์
๒๓๑ เที่ยงนอน ว่าพระแท่น แหวน ว่าพระบรมมวง
ฉลองพระเนตรกู่จง คือแว่นตาที่พาที มากกว่าพระดี ฯ
๒๓๒ ฝ่ายตรง ว่าพระภษา พระมหา มาลาว่าหมวกจะจิ
เรือฉลองพระองค์มี พระสุพรรณวาศรี โทน น้อยนา
๒๓๓ พระสุพรรณภาชนใหญ่ สำหรับใส่เครื่องพยุขนา
หุ้มผ้ารอบประกอบตรา ประจำ หุ้มใจ ตามการ ะ
๒๓๔ สมเด็จพระจอมขัตติยราช ผู้ครองราชย์มีฐาน
มีพระบรมราชโองการ ทำหัตถ์เนื้อเกด้าเนื้อกระหม่อม
นา ๒๓๕ จะพิชิตทุกคามมุดธุระ ขอบเขตะ ขึ้น แรกนำ
ฝ่ายของธุด์พระบาทว่า ปกเกล้าปกกระหม่อมไป ะ

๑. ข้าพระพุทธเจ้า... คำนี้จงจำไว้ ให้ได้ จะรับ
 คำทรงทรมานไว้ พุทธิเจ้าข้าขอรับ ปกเกล้าปกกระ
 หม่อมมี ๒. ถวายบังคมทุกวาระ เมื่อ ขณะพิช
 ๓. ทุสนี้ ๔. ภา น้อม ศิริขลุ่ย ยืน คำนับ รับโอง การ ๕
 ๖. เมื่อขณะเข้าเฝ้า ๗. จงก้มเกล้าอย่าแลตาญ ๘. จง
 ๙. ทุยียงข้าราชการ ๑๐. ประพาศขอบรมณะฉันท ๑๑. จง
 ๑๒. เปรมจิตระลึกถึงพระคุณ ๑๓. พระบาทพระจอมไท้ ปกเกล้า
 ๑๔. เราเอยยืนให้ ๑๕. ไ้ เปนสุขทุกเวลา ๑๖. ๑๗. ราชกิจ ราชการ
 ๑๘. คือการงานของพระราชา ๑๙. ส่นองพระเดชพระคุณหนา
 ๒๐. ทักญญูจารู้คุณ ๒๑. ๒๒. พระราชนิพนธ์แถลง ๒๓. คือทรง
 ๒๔. แต่งประดษฐุคุดย่นพิธิราช ๒๕. ๒๖. พินัยพิพัฒน์ดัตยา
 ๒๗. ๒๘. คำว่าทรงพระราชทาน ๒๙. คือการให้ ของพระราชา
 ๓๐. พระ ราช หัตถ์เลขา ๓๑. ๓๒. คือ รอย พระ หัตถ์ลง ล้ำ ผี ทรง
 ๓๓. ๓๔. ราช สืบที่คือถ้อย คำ ๓๕. ๓๖. สำเนียงสำทราบประสงค์
 ๓๗. ๓๘. ในกระษัตริย์ของค้ ๓๙. ๔๐. แสในวงษสวรทัมวร ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๒๓๒

สำหรับนักเวียนรอน- ตัษราภอนทำทนต์ ๐๐๐ ซึ่งเรียบ
วังทวังกุดเกื้อ กุมารเบื้อบ้านนอกหนุณ บ่ตั้งใจ
ใคร่เอาบุญ เมื่อเมื่อมรณมั่ง เมือง เมีย ๐๐๐ ทนาย
งัดไ้ไปเบ้ เบอะ หูตาเตรอะเชอะออกเสียบ กุมาร
น้อยๆ ค่อยค่อยเชียบ ผงทาหูกิตอยู่ครั้น ๐๐๐ ๗
๐๐๐ หูตาแจ่มกระจ่าง เห็นหนทางจรรจำญ ถึงว่า
เคอะเชอะเหลือสรว คงจะฝันเห็นฟาง ๐๐๐ ๗
๐๐๐ คงจะดีกว่าไม่ศึกษา อย่าสงกาคิดอย่างนาง มา
เรียนเกิดอย่าเร่ร้าง วิชานี้ที่แน่ แล ๐๐๐ ๗
๐๐๐ สืบที่สงขยา ปทณัง ๑๒ คำ ๐๐๐ ๗
๐๐๐ ต่อมาแต่ ราชาสืบที่ บัดนี้จะจับ เรื่องนับเวียก
สืบที่สงขยาโดยย่อภอเพียงปัญญา ค่อยไปข้างน่า จะ
ภา ถิต เสื่อม เติม สาร ๐๐๐ ๗
๐๐๐ เรียกว่าเลขเสกชื่อใช้การ มศพพจน์อ่าน แปล
ขานรอยวัดชนิดลง เอก ๑ ทวิทูไทปลง คือ ๒ รong
ทรง ๓ ที ทรี ไทรยัไถตมา ๐๐๐ ๗

๔ จตุรทวารวาท ปัญญาเบญจ ๕ ๖ ว่าระ
 นกัธวาท ๗ สัตกัธกัธ ๗ จำ อรชุนัยกะกา ๘
 กัณทการทบททกร ๙ นวนาวออย่าหลง อิกนพ
 จง ทศสทศ ๑๐ ตัญญา โอภาทศรศ ๑๑ ว่า
 ๑๒ ทวา ทศพาริการกัธไว้ ๑๓ เกรศอรรณ ๑๓
 ใจจุใจทศไป จตุทศ ๑๔ นัยถ บัณณวัก ๑๕
 อัมพณ โยพัศวิมถ โยทศ ๑๖ จมา ๑๗ สัตกั
 สัตกัสนันนา ๑๗ เรียกว่า ท่อมมาชัยฐารศการ
 อิกชัยฐารศการ ๑๘ นัยอ่าน ๑๙ เอกุน วิสพิง
 ๒๐ ถ้าจะแปลยี่สิบทปอนหนึ่ง วิสพิง ๒๐ ยกหยิบ
 ย่อนนา ทิงสทิงทิงสละว่า ๓๐ ท่อมมา ๔๐ จัตก
 ทศไป ๒๑ ใจทฤจจักริศทศใจ ปัญญาศนันไว้ ๕๐
 ภาทศินภาทศ ๖๐ สัตกัษัย ๗๐ เรียกมี สัตกั
 ภา สัตกัทศ ทกร ๗๑
 ๗๒ อตัสติ ๘๐ ออย่าหลง ๘๐ ชื่อคง นวทินพ
 ทินันนา สัตกัศทศ ๑๐๐ ว่า สัตกัศท่อมมา เรียก

จะ ฤๅ ณะ จ้า

จะ

๙ ที่ ๕ ปัญญาที่ ๖ มีคำ ว่า สัมมชโล
 โยทาน ที่ ๗ สัมมชโล ที่ ๘ อิกวาร ว่า
 อัมมชโลประสิทธิ์ ๙ ที่ ๙ นพนิมิต ที่ ๑๐
 วิจิตร เรียกทัตตะวารองค มมมีท้ายคำลง แปล
 ออกประสงค์ ว่า เต็มว่าครบจบจำนวน

๑ สังฆาตพัฒนามตามกระบวน กล่าวความตามควร
 เป็นส่วนเรื่องนับสำหรับมา ๙ เรียนอักษรก่อนรู้
 เรื่องขวา ข้างเลขปริชา ข้างขวาคู่เคียง เบื้องกัน
 ๑ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ พลัน ต่อ
 นั้น กล่าว ขัดกอยด ๙ นักเรียนจงไว้ ใจจงน นับ
 ไข่ไปจน ยี่ ๑ ยี่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ จนประสบพบร้อย
 จงได้ นับ ต่อ ๆ ไป ร้อย เข็ด ถึงล้านจวน นับ
 ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐
 ต่อ กัน ๙ สิบร้อยเป็นพันหนึ่งนั้น อิกที่สิบพัน เป็น
 หมื่นยี่หมื่นยี่หมื่น แสน หมื่นที่ สิบแสน

ഇനം

อีกมี เปน ล้าน โฉฟ้าร งาน กล่าว

๑. สืบค้นเป็นโกฏิอีกเล่า ร้อยแสนโกฏิเหมา เปน
ปะโกฏิมีทวีคูณ ๕ ร้อย ประโกฏิอบกุด เปน
นหุตเพิ่มกุด แต่คุณทั้งนี้ทวีไป ๕ จนกระทั่งถึงซึ่ง
อะสงโหย์ การนับนี้ไว้ ไว้ไว้ ๕ ฉลาดของหาญ

๑ จะว่ารู้ๆ ทำไม่ไหว การ จะนับจะอ่าน มีมากมีมาย
 ไตรจะนับ การรู้ๆ ตั้งเครื่อง ประทับ บัณฑิตยี่คำ
 ทับ ประดับกายอย่างผ่องงาม สู้ๆ ต่อนี้จะจัดสรรพ
 นาม บทก่อนแบบตาม ใจความในมคธปถคมา จะ

๑ นำหิ้งทั้งซ้ายและขวา มคอพนาบุญรัตน์ นำประ
จิณห์ถึงทั้งลง ทักขิณ ว่าขวามาตรง อุดร ข้าย

ทรง ดำรงให้รู้คู่กัน สรรพสรรพ ทั้งปวงอีกนั้น
ทั้งมรรณวิบากกัน ทั้งสหยาที่ละม้ายคล้ายมี ทั้งคำ
คนทั้ง ปวงนี้ สรรพสิ่งมี ทั้งมรรณ ทั้งหมดพลน ว่า

พรรณ .๑ อิกะโยยายังนั้น ไตอันไตนั้น คน
ไตอันไตใจความ กระมิมะระมูทั้ง ๓ กระอัญเณนาม

จำนวนนี้ในนั้น ผจ. ชื่น ไทหนองโรวาจา เท่าไรนี้

แจกเล่ห์กลชัย ประหนึ่งคือเหมือนหนาคำว่า ไผ่ ๗

❦ บ่ห่อน แดนาอาไม๋ แดแล้แท้ ๗ หรี ๗

ខ្មែរ ប្រែប្រួល ជ័យ កំរា ៣

 โออะไ้อัโอะโฮคำ สีนะคะ ละถ้ำไฮฮ่าอาอือ

แม่แม่หนูแม่เจ้า... ขอขอบพระคุณ และหวังดี

เด็ก เทอญ นา

๕๖ นิบาตรสัปดาห์เรียกว่า กัณฑ์มาฆกตมมงคล ๗

๒๓๘

รูป กุ รุ ง ค์ เตี ย ร ร ี อ ง

เวท ข จิ ต ร กิ จ ก อ บ ภา

ไ ถ มะ เมื ย ค เถ อี ย ค อ

ภา ว ง ท ำ ง ป ร ะ เ ท ศ ถ ำ

เว็ ย ก ณา

แ ท ง น ้ำ

ภ ร พ าค พื ม ท์ แ ย

เล็ ศ ยั ง ลั ง ะ เ ส ย

ค ือ บ ุ า ณา พ ย ภา ร

ถึ ถึ ก ๘ ก ำ

ผู้ กุ ม าร ฆ ย วิ ม ล พ ำ น ก น ก ม แ ร ก ที่ ำ ส ก ต ม ค ุ อ ไ ถ ล ง
ไป ล ำ ง จ ำ แ น ก ผู้ ไ ห ญ แ ร ก ข ร ร อ ก ภา ม ท ำ ม วิ ไ ส ย เ ฉ ก
บ ท ฌ ฑ ั ส ร ร ฐั ม ี อ ยู่ ใน นั แ ท ง ไ ห ม พ ำ ก ุ พ ำ น ป ะ น ท
ก ล อ น ผู้ ภา อ น ัก ร ี ย น เ พื ย ร ำ เ พื ญ เ ป น ะ พ ำ น ก ำ
เ นื ร ญ ำ น แ ล ่น ล ำ ง ำ น ำ อ ี ง ส ุ อ น ำ ง ก ล ำ ว ก ุ ฌ ฑ ั ส ร ร พ ำ น
เ ป น บ ท ก ล อ น ป ะ ส ง ค ุ อ ุ อ น อ ำ น ส ม ร ร ก พ ำ ก ุ น ัก เ พื ย ร
ผู้ ำ เ นื ร ค ว ำ ม ง ำ ม ไ ส ผู้ ไ ห ญ ส ย ำ ม ส ก ต ภา ม เ ตี ก
อ ี ก ท ุ อ แ น ุ พ ุ อ เ ส มี ย ร เ มื อ แ ร ก ฌ ั น ั น ใน ก ม ะ ร ะ ต ม เ รื ย น

ถึงเคยเพียรจากนั้น นีนางจบ พวกนักเรียนเขื่อน
 ช่างทำนาญด้อย ได้กล่อกด้อยตามครูรู้จบ ทวี
 สกตมกกล่าวได้ครบ เป็นอันจบการฝึกฤๅหนึ่งถือ
 ไทย์ เท็กเคารพยับนอบทอบทามวาท สีนาคบวร
 ฤๅ แก่ไม่แปรทมาย แน่ ท่านวิชาวิชาชาวชนชายจะ
 ว่าวายตื่นฝึกอย่างนิยบด หนึ่งถือเรียนเขื่อน นี้อธิ
 ชาติ ฝึกฝนมาเพื่อรู้ มีเก็ดพิณด ให้เก็ดทหารอ่านออก
 ได้ไว้เป็นค้น ยังโลกดของหนึ่งถือออกชื่อมี ภา
 จะว่าบสบบ้างยังไม่ได้ ต้องเรียนไต่ต่อไป
 อีกปลีกจากนี้ ทาพย์ไกลดงนั้นทัฬหีลิตติขนินาวิ นันท์
 จะวิธินท์วิเรียรทองเรียนวัง อีกข้อนี้ให้จตุร
 ททิลกแด่ไททกเรียน แด่งแสงดมิง ทณะแปตรู้ใช้
 เอาได้ รัง แน่ ท่านยังการยังฤๅจะฝึกเรียน ภา
 เรียนกอบชอบ ช่างชำนาญรู้ ยังมีอยู่ เรืองสวระกะ
 จะเรียน คำมคอบทมาลาอีกมาเพียร ต้องว่าเรียนให้
 รู้พอคิตต่อไป จนรู้จักอรรดแปลกระแสด้อย

ได้เรียบร้อยพุทธมคธกำหนดได้ เห็นหนังสือคำมกช
 พจนฺโต ๆ ขบเขียนไว้ในใบลานงานที่ดี แปลออก
 ขุรู้ เนื้อความสยัมวิธ ในใจจัดรู้ เรื่องรุ่งเรืองศรี
 ธรรมะณะ ในเบื้องพระบาท ใน คำภีร์ไตรย ปิฎก คิลก
 ธานี ๐๐๐ อาจยังส่งสอนสาธุ คิถย ให้ กอมกิจจรรณ
 แปลเสียงแสนยาน ถึงเพียงนี้ ก็ยังไม่จบสยบการ ขำ
 แต่ท่านต้องรู้ แจ่มแถมต่อไป ๐๐๐ ในธัมโมวโรธแดง
 แสงตงทุกข์ แสงตงศุภที่บรมศุภมไซ แสงตงเหตุแห่ง
 ทุกข์สมุทไทย แสงตงในอรรถฎาทั้งทางดับทุกข์ ฯ
 ๐๐๐ ที่ประภูมิตถิลสมาธิปัญญา เป็นมรรคาอันอุดม
 บรมศุภ ประภูมิตถิเป็นอาจีนได้สิ้นทุกข์ กล่าว
 โดย ยุกที่ปากเพียรเวียนวิชา ๐๐๐ ต่อ เมื่อใดได้บำ
 เพียรสุดศุขธิ สมานใจ หายทุกข์มีว่า แล้วทำไป
 ในทางวิปัสสนา เกิดปัญญาเห็นทั่วทั่วมิใช่ตน ๐๐๐ สละ
 ถือว่า ทิวเขาแลเขาได้ สิ้นสงไสยใจขาดในสาสน์
 ๐๐๐ ถึงกระนั้นท่านต้องเพียรเวียนเบื้องบน ต่อ

เขียนเพียรสืบหา ถึงกระนั้นยังไม่วันสิ้นตำรา จะ
 ถ้าวาดดินเท่านี้ไม่มีกัน ๙๙๙ ผู้ใหญ่ พังนังเพ็ดขึ้น
 ไม่ออก กติบ สืบพบออก ย้อนเข้าโยงตามโคลงฉันท
 แน่พ่อหนู ผู้เรืองเวทย์เทศน์ธรรม ๙๙๙ ชาติเกรื่องกันที่
 เลี้ยวแถวหนามบุชา ๙๙๙ ถู้อำพรชยอน ถ้ามความยัง
 ผัง โคลงฉันทวังแก่งในน้ชัญไชหนา ๙๙๙ เต็กคำนับ
 พรช่อนทรา ๙๙๙ แปลงวาจาข้า แต่ท่านฉันทันทุน ๙๙๙ แต่
 ท่านครูสอนอยู่ บ้างราว ๆ ๙๙๙ ไม่สุสุรู้ ๙๙๙ ชาติฉันทันทุน
 จะแก้ไขได้แต่ที่จะมีทุน ๙๙๙ สอนของคุณครูเรือนใต้ เพียร
 เพาะ ๙๙๙ เรือโคลง ๆ ๙๙๙ ของโคลงเกลงบินเลงถ้าย
 ไม่เรียบร้อยดังเพลงกลอนสุนทรเสนาะ ๙๙๙ ต้องแต่งกิต
 กำลาวจึงเพราะเพราะ ๙๙๙ เหมือนหนึ่งเหาะน้ำก้อยอ้อย
 ๙๙๙ กิรรณ ๙๙๙ อีกจึงหว่าดักขะของโคลงครู ๙๙๙ ต้อง
 แรกรู้ ก่อนเป็นทุนอย่าทุนหัน ๙๙๙ คำที่กล่าวยาวรอนทอน
 ให้ขึ้น ๙๙๙ ถ้านวญนี้กิตกกระทนกลดถึง ๙๙๙ โคลง
 ๙๙๙ หนึ่งมีสืบทดทั้งกาถา ๙๙๙ ตอนข้างนำคำ ๆ คำประจักษ์ถึง

ทอนข้างท้ายสอง ๆ คำประจำฟัง ได้สร้อยยิ่งประ
 ถมมีตามลี้ไป ๕ ธรรมนิยมโคตงโชตงคำทำสอง
 ทอน ๕ คำทอนสองคำท้ายอธิบายไว้ บาท ๆ หนึ่ง
 ฟัง ๗ คำนั้นว่าไป บาทสอง ไม่มีสร้อยห้อยท้าย แะ
 ๕ บังคับไม้ไต่เอกโทแต่โบราณ บาทคันสารที่ ๕
 ห้าทำกระแสด ลงไม้เอกไม้โทคำประจำแปล บาท
 สองแตรเอกที่ ๒ ทำนอง กถ ๕ กับที่ ๒ ที่ ๗ จง
 เสร็จได้ เอกโทไม้ จงลงให้คงเหน บาทที่ ๓ ที่สามศก
 ลงเอกยล กับที่ ๗ เอกประจําประจำการ ๕ บาท
 ที่ ๔ เอกโทไม้ทั้งสองห้า กับที่หน้าหก เจ็ดคำ เร็ว ช้วน
 แม่ กก กค กข กค แทนเอกญาน อีกรู้ การคำตายแทน
 ใต้หน้า ๗

๕ ให้ถ้อยมีที่เจ็ดประถมบาท มาพักฟาทกัมที่ห้า ๆ
 ในบาทสองบาทสามทามวาจา อีกท้ายว่าบาทที่สองมา
 ท้องกัน ๕ กับบาทสี่ที่ห้า มาสำผัส กล่าวให้ชัดอีก
 ๕ อีกชั้น โทลงหนึ่งกล่มเอกอยู่เจ็ดอัน ไม้โทจันท

มีคำถามที่ทน ๑ คำที่จากปราศจากเอกโทเลา ปี ๑๙
 ทั้งสรวบที่อับทักน ๓๐ ถิ่นประมวญ ๓๓ เข้าระ
 กน ถัดจากอ บลัญญาณบรยาย ๕ ผู้ใหญ่พึงนง
 กำตูนทศุบท บาท เห็นไม่คล่าท เชิงโคตมโฆตงผาย
 แล้วถาม ต่อในข้อฉันทบรยาย เต็กธิบายบอกพลัน
 ใน ฉันทวิธิ ๕ ข้างแต่ ทำนวิธิฉันทขันธ์ เจริญทุก ผู้ จะฝึก
 ที่องวิจารณ์ ฐานวิถิ กำมทอพจน์ภาศย จากย วาจิ
 ตาม วิธิศาตาศณนา แนว ๑ แปรกระณะคณนาศึกษา
 ก่อนแปรอักษรริกนี้ เป็นขึ้นแนว มะณะกระณะคณ
 ณะแนว ๖๖ แล้วมาสะทะกระณะปลาย ๑ มะณะ
 ณะกระณะเป็นคณนี้ (เป็นคณนี้) เป็น ชื่อ มีเรียกชื่อ
 เกอองของหมาย กระณะ ๑ มคธบทธิบายหมู่ ทั้งหมาย
 ของมะณะกระณะตอน ๑ อีกมี ชื่อว่ากระณะทุแลศ กระ
 แปรว่าคำหนักเสียงอักษรร ๓๖ ๓๖ แปลว่าคำเบาเหล่าเสียง
 มรณศวรรจะก่อน ได้กล่าวไว้ข้างใน น ๕ มะณะบอก
 ระบุกระณะแล้ว เสียงยาวควรทั้งสามคำประจำหนา สัพ

นิตยเวลา มหาตมรังคชะที่มัตถิกา ฤมะวามฤค

คดีพยานบุคคลอื่น จะแต่งตั้งให้คณะข้าราชการ

ให้ พึงยด อย่าง แบบ ที่แบบ คาย

๑๒) น น ภ ย ข ว ศ ท

๐๒๗ } ๑๑๑ ๑๑๑ ๑๑๑ ๑๑๑ ๑๑๑ ๑๑๑ ๑๑๑ ๑๑๑

๕๕. ศัทธิภพวิภิกขุฉันท์ คำนำ นั้น สิบ เก้า คำกระทำ

หม่อมพระเอก พระนามว่า หม่อมพระเอก ๓ ฝ่าย ตำหนักนาย

๑๒. วันที่ ๑๗ ต.ค. ๒๕๖๓ สืบเบ็ดเตล็ดกับสืบของค่าของ๑๗

សិរីរាជ្យក្នុងពិធី ១៧ ឆ្នាំ ដ៏រុងរឿង រីករាយ រាល់ថ្ងៃ

សំណុំរឿង៖ ០០២/២០១៧/អវតក ទំព័រ ២៧

A close-up photograph of a document, likely a certificate or official form. It features a circular seal in the center, partially obscured by horizontal lines and text. The text is in a serif font, and the overall appearance is that of an old, official document.

[illegible]

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring various note values and rests.

อีกอินทวิเชียรนามนนท์ จะแท่งนี้ ๑๑ คำกล่าว

ศาสตราจารย์ กอบกิจตะชะตะก ณะนี้ ตำลั่มที่ปญจะอรรฐะ

ทมิฬ พัน ห้าม ใจมันห่างไกลคำฤชาที่ก่อวณเณรหมาก
 รุกศนุกแปลว่า พาให้เจตนาจิตรเกิดมตลงถ่มหน้ เล่น
 โดลงฉันท์ของท่านที่เมธา ให้เรื่องใจในสา วาสา
 ไกร คำ

๙๙ ยินทวิ เจริญ ฉันท์ ๑๑ คำ กา ภา นี้

๙๙ ยังกัญญวิจิตต์อิธวาหุรงวา สัก เศสุวายังระตึง
 ปณัง ณะ ในสมังยัตติติระถาตะเทนะ อิตัมปิพุทเชนรท
 นัง ปะณัง ตัง โเอเทนะสัจจาณะสุวัตติโต

๙๙ สิ่งแก้วแลสิ่งทอง วรรทองปะณังโต โดกยัณญ
 โดกยัโหน ณะสรวรรคัศรพรมี่ ๙ ไม่เล็ดประ

เสวีสุกว่า พระตะถาตะทา นี้

๙๙ พุทธมกฏกรีสุสวัติ สัจจะจริง
 เกษ } สัจสวัตติศรี สุภะมีณะมกต

๙๙ เป็นปราชญ์ถาต เป็อง ที่เพราะเรื่องวิชาเรียน

๒๕๐

ทมนั่งมุงคองเพียรดิจะเข็มน้ประคองคอง ๗ บัณจิตย
จิตโต สติโตบสยบญกธรรมะ ชันทูล กรกิจสณิย
ธรรม ๗ นักเวียนนาเพียรพจน์ ละมกธะ หมดจำ นัก
เวชจะเทศน์ธรรม สละ จิตรธามิตาง ๘ มีบุญสละ
บาป หยุหะหยาบรู่รังธาง เป็นเจ้าคุณแลขุนนาง
สละกทชบถไถ้ ๗

๘ วะสันตะทีเลก ๑๕ คำคาถาณี้ ๗

๙ พุทธังนะเมรตนะภูตสรีรจิตกัง จิมมิงนะเมรตนะ
ภูตวิสุทธิตะสาร์ง สังฆังนะเมรตนะภูตสัสสะติฏฐิง เอ
ตังนะเมตริตนิรทนต์เขาวัง ๗

๑๐ นัมพุทธะที่รตนะมุกตะพระสระวีระสันตาร นบ
ธรรมะที่รตนะสาร์ ประวิสุทธิจิเสศมี น้อมถึงชะที่รตนะ
สัสสะทฤษฐิสุทติแท้นา อันนี้แลสามรตนะจำทีระไหวถ
ไทย ถือ ๗

๑๑ เด็กโตจะเวียนพระประวิททีสธรรมะเจ้านา เด็ก
นีนแลทอ้งวิริยะกำจะจะนาคะเวียนไป แจาก แงพญัษะ

นะแลทั้งสระอะอาอิอีไ ใ เว้นสนธิแลนาม ปดมในบ
มุลบทมกค้ำ ๗

๙๙ อย่างไททกตติถกณันท์ ๑๒ คำ ๗
๙๙ วรพระมิพัณณ์สุตติตฤกฮา จตุณัณณณานุประ
ติทธิประสงคัง จะ ยะยีน ณะมะยาจ วรณอองวรองคัง ๗
กาย นะางพระถกฏกบ ๗
๙๙ วรปศวรญาที่วรญาณวรศร วรศักดิ์วรมี วรตวณ
ปะวิโดย นิรตติณิระ ไทณ นิระ ไวกท ไทษ ๗
ไชยบทะไท้ ๗
๙๙ สัก ชุณ ๗

๙๙ สัก ชุณ ๗
๙๙ เต็กเต็กเทวณ จะยะเจ้าจะเยาตรณ อยู่ ๗
ทณ ๗
๙๙ ณะเวียณ เจ้าจงกอบ จะระงานจะอ่านกระจะเยิน
จงเพ่งมพากย์เพียร ๗
๙๙ จิตรณะมะธมาร ๗
๙๙ จงห่างอะหังการ ๗
๙๙ ระเวีตจงเวียณเจ้า
๙๙ สัณณนาวิชาจะระประเสริฐ ๗
๙๙ บัญญาจะก่อเกิด ๗
๙๙ ๗
๙๙ เมื่อไทใหญ่จะยะยิต จพิชณัณณะพัน ๗
๙๙ เกิดผลจะ

๒๕๒

อยู่ขึ้น แด่นากันสรรพวิบัติอุบ้ทวะฤดา แหวกอัน
ทรายสวา หะหาย

๐๐๐ มาถีนหงษ์ทองฉันท ๑๕ คำ

๐๐๐ เมาะกะชะกะชะงะวรကာ กั้นฐะวาจา ที่ปราโธระ
ชะแถมฐะฐะวะจีไป มุทธชาในแลทาลอินตะตะแลปะชะ
ประสมสรร ทันตะโอยฐู้ป็นอุโฆสมียะระชะพะชะวะจีที่
ท่างกที่มีสมฐานชะพะแลหะชะก็กอบการ เป็นสมฐาน
ณะคอไรที่จะชะทวิณะมีโน ทันตะชาไป แดปากชา ระ
แทะยะก็ปะฎิภาณนา ทาตุมัทธวะจีแจ้ง

๐๐๐ กาพย์พรหมคัถิ ๑๑ คำมีกาถาประจำ ๗

๐๐๐ ๘ พัพพัญญุตัทธากะชะวานะวันโต โอนาถนาโดกะ
วะสัททะทาวีวิสุทธะสัทธักกะสมัคกะเทส โมกขัปปะทายี
กะรุปาตนาโด ๗

๐๐๐ กรันเข้าท้าวทเข้า การข องเราอย่าลืมการ

คุณศาสทวารย์ วิจารณ์อย่าโททหาย

๐๐๐ กรันคำท้าวทคำ ให้ ประจำอย่าละตาย

อย่าว่ายากลำบากกาย อันเปด่าตายที่ฝังมี

๒ ครั้นเข้าเข้าเฝ้าเข้า อรณีสร์เจ้า ๆ อรณีสร์ ราช
การ ๆ พระภูมีภูมิสระอย่างการ ส่นองพระเทพพระ
คุณ ได้ ยศศักดิ์ได้ พระราชทานอย่า เบี่ยงบดทุชน
พาดราชการไม่หมั่นทำ

๓ ครั้นเข้าก็กินเข้า กินวันเรววันกินกิน สโยธินหน้า
มาดหมื่นตมหมื่นทำไม่ใคร โยธู้อ้า ๔ ครั้นดำก็กิน
คำ ของแพงล้ามีราคา หมั่นของอาตมา ไม่เท่าแพงที่
แรงทำ ๕ เป็นคนก็รู้คน นี้ใช้ คนคนเรานี้ บ่ายงาย
จ้างายมี คนเรามีบ่ายงายตน ๖
๗ แก่นโศมาตุแกลน กายเก่าแก่นบ่แผ่นผด เห็นบาป
เข้าหาบชน มาบ่นบาปนี้ เพ้อไต่

๘ กาวพยักรังควลี ๑๑ คำ คาทาประจำ ๙
๑๐ ทิโลกะนาถ อรณีสร์ทะลุตา ประสันน จิตตา จะก
โรนทิปฐงบุญภักดีสนเณระคณะบักกััง สัมปันนะสุวััง
อนุ โภณทิธีรา ๑๑
๑๒ เวียนเออยจะเวียนฉินท์ - คณะสรวุพระเศกใส่ เวียน

๒๕๔

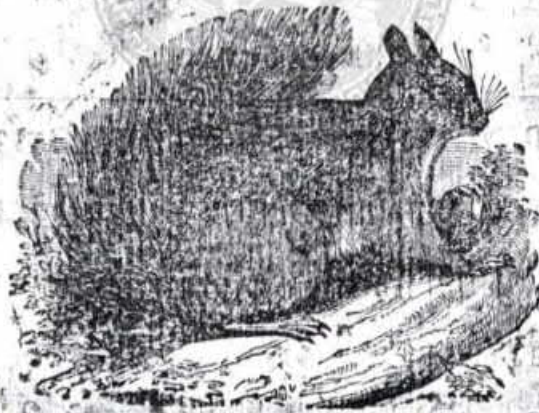
เทอญ ณะเต็กไทย ก็ะรู้ ง่ายณะตาย ๐ เป็น เต็กจะเนกดู
ดูระอยู่ จะเล่นหมายด้อยจ้าวจ้าวาย จรภาจะฝึกเรียน

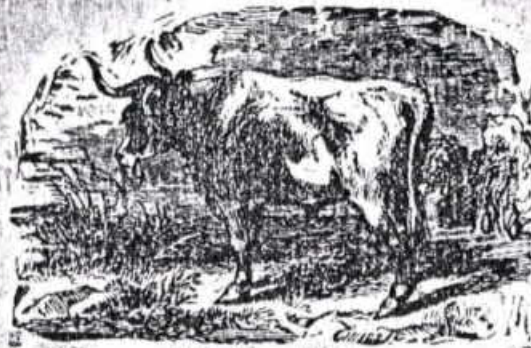

๐ นากประวิพันธ์ ฉันท ๑๖ คำ

๐ นักเรียนนั่งอาสน์ พร้อมภูต พร้อมภักตร์ไพ
บูดย ต่างคนต่างงานอันอื่น อันออกางอันสมุทพิมพ์
พากย์พจน์ขยขยืม ขยาคทะยานอันเอือน ๗

๐ อุตอันกะตาลคละเรือน คละวางวางเกลื่อน
กลั่นเกรียนงเลี่ยนงานไป งานค้างงำให้ ใต้ ใต้
ผดุงปรงใจ งำไม้ให้แน่นแฉ้วนไว ๗

เรียกโคคำมคไค้

คาบ ขาน

จัวว้างจัว ไบราน

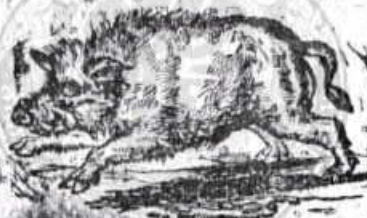
เรียก เร้า

คิดค้อออกกฤษฎการ

กอบว่าจำแฮ

รงนักเรียนเขียนเตล้า

สี่ค้ำ คำอังกฤษ วะ

รูปสุกรจาวเมื่อ

เมืองนอก แด่นา

อังกฤษเพรียกเรียกปอกกั

บอกรั

นักเรียนเร่งเขียนตอก

ค่านอก หมูแฮ

ตุนักมิกใจไม

ทนายไร เล้าเรียน

รายเดิน คำประกาศเทศ ๒๕๗

๑. เหยยนิกรนักเรียน ผู้จะเพียรไล่เรียนต่อ จงรู้
ข้อคำประกาศ ในโอวาทวัตรธรรมเนียม เข้าสู่ริยะ
เข็มนัยฟ้า ทวินาพิภักดิ์ ให้มาถึง โรงเรียน ตาม
โมงเข็มนัยบ่ออ่าน ถึงเที่ยงกวด ยังหยุด พระสุ
ริยะชุด ฝายโมงหนึ่งน่าย เข็มนัยต่อ อีก ตามโมงลักตา
เล็ก กะตึกาเบ็ดบัต นี้ สูงมีน้ำใจมาทราบ ในกะตึกา
จงสนนิบาตาประชุม อีกตึกบ่ วัชพิภักดิ์คุม เข้าประทุ
สองนา พิกการบูชาทำวัชเช้า ท้องที่เรียนเก่าจับก่อน
เรียนแล้วผ่อน พุทธวรดี โมงเกณฑ์ทำครัว ถึง
พักอยู่วัดห้องประฏิบัตถุอาจารีย์ เขียนอิกงานพึงทำ
หนังสือคำท่องต่อ ทุกวันพอตามเคย ประกาศเลย
ตามบท จันอุโบสถวัน ๘ สัณ เปนอาจิณวัช ของ
กฤหัญศิย์ยงทั้งจิตรทำตาม ทั้งความที่วามา จ.
นา แก่ตนเปนกุศลแก่ตัว เปนวิ้วแก่อาทมา
ทลึงคา กัน ฝนฝนมงคลชาตินี้มา

๒๕๘

๑. นักเรียนมานั่งอาศน์แล้ว - รางแกตัวจากความคร้าน
เว้นการอื่นพวจาก เว้นทุกาเขละกัน เว้นพ่นการเล่น
เบ้าตอกเว้นจากมี นึ่งเป็นทอชานา ถูกไปมาไม่ได้
จะ ไปถาย } เวร บัดสา } ก็อง อำตว ก่อน แล้วไป เดย

เชื่อนใจไปอื่น โทษต้องยื่นหัวไมง อยู่ในโรงเรียน
กอบ เวธพอดออกได้ ทุระทนไทจงทั้ง เมื่อหยุด
ผิงนึ่งอยู่จะตูปัญหรีไ้ ที่ม่น้ำในโรงเรียน ขณะ
เขียนเขียนแล้วห้ามเจ้าจาก โยษผู้สอาคมีอบอริสทธิ
บัญญัติงจะ ผุดขึ้น แก่เจ้ามถนา

នំពត់អំពីព្រះ..

ច.ស. ធម្មសន ឧបត្ថម្ភធម្មាធិការ
ច.ស. ឈរហើយ ឧបត្ថម្ភ

